

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 12. АПРИЛА 2005. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на главни претрес дана 12. априла 2005. године са почетком у 10,11 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Устаничка бр.29, судница бр.1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03, окривљеног Милорада Улемекa и других окривљених, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга кривична дела, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду Кт.С.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу: судија Марко Кљајевић, председник већа, судије – чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, адвокати Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адвокат Радивој Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић, окривљени Милорад Улемек са браниоцима адвокатима Момчилом Булатовићем и Слободаном Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, браниоци окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адвокати Милан Мандић и Слободан Миливојевић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Драган Крстићевић, по заменичком пуномоћју браниоца адв. Дејана Лазаревића, окривљени Дејан Миленковић са браниоцем адв. Љубишом Радојичићем, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Драган Крстићевић, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Милованом Комненићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцима адвокатима Гораном Петронијевићем и Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем по службеној дужности адвокатом Жељком Грбовићем, окривљени Жељко Тојага са браниоцима адвокатима Гораном Петронијевићем и Крстом Боботом.

Ради констатације нека приступе позвани сведоци за данашњи главни претрес Чедомир Јовановић и Владимир Поповић.

Констатујем да су приступили на главни претрес сведоци Чедомир Јовановић и Владимир Поповић.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави са извођењем процесне радње доказивања саслушањем сведока Чедомира Јовановића.

За време извођења процесне радње доказивања саслушањем сведока Чедомира Јовановића привремено се удаљава присутни сведок Владимир Поповић.

Председник већа: Наставићемо са процесном радњом са којом смо прекинули јучерашњи главни претрес, постављањем питања од стране адв. Боже Прелевића пуномоћника оштећеног Милана Веруовића. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Интересује ме да ли сте имали сазнања да ли је окривљени Улемек имао податке из државне безбедности односно да ли му је те податке Брацановић достављао прво док је био начелник Седме управе, а касније...

Председник већа: Само моменат, укључите микрофон.

Адв. Божо Прелевић: Значи начелник Седме управе, а касније и заменик начелника БИА?

Сведок Чедомир Јовановић: Па за нас то не би представљало никакво изненађење, а постоје конкретни примери који доказују да је као заменик начелника односно заменик директора БИА, пошто је дошло до трансформације у тренутку у коме се Милорад Брацановић налазио на тој функцији, постојала сарадња између Брацановића и Улемека, сарадња која је подразумевала прослеђивање обавештајних података са којима је располагао ресор државне безбедности односно Безбедносно информативна агенција. За ту тврдњу постоје и конкретне чињенице односно докази који неспорно на тако нешто упућују. Један од њих је између осталог и број «Идентитета»недељника Земунског клана који је пре него што је званично било који државни орган саопштио да су ухапшене особе које су оптужене за убиство, тј. осумњичене за убиство генерала Бошка Бухе, то објавио на својој насловној страни, а ти подаци су саопштавани и преко повремених едиција Српске радикалне странке односно преко штампаних књига које је објављивао председник Српске радикалне странке Војислав Шешељ, а у којима је наводио своје изворе под шифрама, мислим да је ту реч пре свега о оној особи која се крила иза псеудонима Лауфер. Тада су саопштавани неки подаци који су неизоставно и несумњиво били подаци до којих може доћи искључиво Безбедносно информативна агенција.

Адв. Божо Прелевић: Из Вашег одговора да ли се може разумети да је и председник Српске радикалне странке господин Шешељ такође добијао податке из БИА?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Он је добијао податке, али мислим да су му те податке прослеђивали Улемек и Спасојевић и на такав начин градили своје поверење. Коначно и сам Шешељ ми је у једној од скупштинских расправа, с обзиром да смо дане проводили на истом месту, тако нешто потврдио, пошто сам читајући ту књигу коју је он донео у Парламент, наишао и на неке податке који су заиста били познати јако уском кругу људи. Рецимо податке који се везују за провалу стана мојих родитеља, провалу која није званично пријављена јер нисмо хтели од тога да правимо политичку сензацију, тако нешто је било познато само најужем руководству Безбедносно информативне агенције и Војиславу Шешељу. Када сам га питао одакле му тако нешто и да ли постоје границе политике, односно да ли је наша стварност таква да се у обрачун уводе и целе породице, он ми је за тако нешто конкретно рекао «Питај Душана Спасојевића и твог пријатеља Легију».

Адв. Божо Прелевић: 4. октобра 2000. године, говорили сте о разговору између покојног Премијера Ђинђића и окривљеног Улемека. Да ли можда знате посредно или непосредно, да ли је тим састанцима присуствовао Брацановић?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Он није присуствовао састанку, том сусрету 4. октобра. Практично то није био састанак на којем су се отварале неке теме које су потом биле отворене, с обзиром да је 5. октобар био та драматична прекретница која је у потпуности променила ту структуру државе и у многоме рedefинисала потребе које држава мора да сервисира. То је практично било непроглашено ванредно стање и у тој ситуацији је први пут Улемек у Скупштини града боравио заједно са Брацановићем, а тема тих разговора искључиво се везивала за безбедносну ситуацију, опасности која прети, неке проблематичне околности на које треба утицати како би се избегли инциденти. Те проблематичне околности везивале су се пре свега за инаугурацију Војислава Коштунице, односно конститутивну седницу већа република и већа грађана Скупштине Савезне Републике Југославије, с обзиром да су до нас допрле гласине да ће тог дана бити неких инцидената испред Сава центра. Значи, тада се први пут Брацановић појављује као особа која је у пратњи Улемека присуствовала разговорима који су одржани у Скупштини града, али то нису били разговори којима су присуствовали искључиво њих двојица, тим сусретима поред њих двојице присуствовао је рецимо и тадашњи командант, мислим да је то бригада полиције која се налазила на Бановом брду, да ли је то интервентна бригада или само бригада полиције формацијски, не могу то прецизно да дефинишем, али реч је о Бошку Бухи. Дакле, то је био састанак са свим оним људима који су 5. октобра одбили да употребе силу и на неки начин нама помогли у реализацији тих политичких планова који су се везивали за обарање режима Слободана Милошевића.

Адв. Божо Прелевић: Јуче у Вашем исказу сте рекли да је смена господина Брацановића и господина Савића била, чини ми се да сте употребили израз објава рата, да ли то можемо разумети да је тада дошло и до прекида дотока или дотуривања тих информација ЈСО-у, Улемеку, или можете ли објаснити шта сте под тим подразумевали?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, као што сам јуче у више наврата говорио, околности у којима је дошло до тог проблематичног компромиса. Проблематичног у самом старту и тако нешто за нас није било спорно нити је постојала било каква дилема око последица које ће уследити након губитка и самог тог командног места у ресору државне безбедности, а потом у Безбедносно информативној агенцији, али је то био компромис који се могао превести у необјављено примирје. Примирје између са једне стране Владе и њених крхких институција и са друге стране Земунског клана и врха ЈСО-а, с обзиром да смо и ми као представници власти, а и они као супротна страна, у том примирју видели своју шансу. О томе сам јуче говорио. Дакле, нама је било

потребно време како би развили институције без којих ми не можемо бити озбиљна држава нити ефикасна власт. Ту пре свега мислим на тај полицијски апарат који је био потпуно нефункционалан тог новембра 2001. године и наравно да смо очекивали да ће се у периоду који је пред нама стабилизovati наши односи са војском како би војска могла кориговати те наше недостатке у ситуацији у којој смо ми суочени са неком претњом оружане побуне. Са друге стране, о томе сам такође говорио, тако нешто је било задовољавајуће и за ЈСО, односно за Улемека и Спасојевића, који су стајали иза те побуне јер су практично у новембру месецу остварили своје фебруарске захтеве, при чему су са позиције на којима су се у том тренутку налазили они у времену пред собом видели само већу прилику од оне у којој су се у том тренутку нашли. Дакле, смењивање Брацановића и Савића био је прекид тог неформалног договора, односно ја врло јасно то дефинишем као отворену објаву рата јер је било јасно да се они смењују због тога што се припрема, што смо ушли у последњу фазу припрема за хапшење и Земунског клана и врха ЈСО-а који је криминализован са њима.

Адв. Божо Прелевић: Након 5. октобра начелник Седме управе постаје господин Брацановић. Да ли је и на то постављење утицао првоокривљени Улемек?

Сведок Чедомир Јовановић: Морам Вас делимично исправити. Тачно је да је након 5. октобра, али суштински много значајнија чињеница је да је Милорад Брацановић постављен на место начелника Седме управе по формирању Републичке Владе. То је негде почетак фебруара месеца када су се вршиле те кадровске промене у ресору државне безбедности и он је тада постављен на место начелника Седме управе на инсистирање Милорада Улемека.

Председник већа: Само једно питање, када кажете на инсистирање окривљеног Милорада Улемека да је постављен Милорад Брацановић за начелника Седме управе ресора државне безбедности, шта под тим подразумевате, каква је то његова улога, ако је он био командант ЈСО-а, као Јединица која је била подређена командној структури ресора државне безбедности, да он има толики утицај, моћ, па да он поставља људе у оквиру ресора државне безбедности, на основу чега, да ли је он разговарао, какав је то његов утицај, чиме објашњавате ту његову моћ?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Врло јасно питање и јуче сам неколико пута указивао на ту неформалну снагу која се не може везати за позиције унутар саме структуре власти. Улемек је имао два захтева. Они су били много већи од тог. Везивали су се за место начелника

ресора државне безбедности и место заменика начелника. То је ситуација у којој ми немамо кадровска решења за те функције, јер ми не познајемо људе из државне безбедности. Имамо захтев Војислава Коштунице, актуелног председника Савезне Републике Југославије који од нас тражи да се на место начелника ресора државне безбедности постави Бранко Црни, дотадашњи заменик начелника ресора Радомира Марковића и са друге стране да се на место директора Института за безбедност постави управо Радомир Марковић, особа за коју смо ми већ у том тренутку били потпуно уверени без конкретних доказа, али нисмо имали никакву дилему да је то особа која је кључ од тајни свих злочина из наше прошлости, злочина на које је наша власт желела да да јасан одговор. Дакле, у тој ситуацији ми нисмо прихватили Коштуничине налоге, али истовремено нисмо имали одговор на питање а ко је ваш кандидат и кога ви предлагете. Горан Петровића нико од нас није познавао и тај проблем је решен тако што је министар иностраних послова Горан Свилановић посредовао у сусрету са једне стране председника Коштунице, са друге стране представника Владе који су се сложили да је заправо он особа која би могла да одговори задацима и особа која улива довољно поверења како би била именована на ту функцију. Што се самог Улемек тиче, он је у тој ситуацији у којој смо ми и са њим разговарали око особа које би могле обављати те послове, као што смо разговарали и са свим другим људима у полицији, он је предложио Брацановића и Савића као идеалан тандем за обављање тих руководећих послова у самом ресору државне безбедности. То је за нас било неприхватљиво, али је у разговорима до којих је потом уследило, Улемек успео да увери људе који су доносили те одлуке да је Брацановић добро решење за начелника Седме управе.

Председник већа: Добро. Наставите са питањима.

Адв. Божо Прелевић: Јуче сте напоменули ко је све био у Шилеровој. Интересује ме само да нам објасните одакле Вам сазнања ко је све долазио? Набројали сте нека имена јуче, да ја не понављам. Да ли имате непосредна сазнања, посредна?

Сведок Чедомир Јовановић: За нека имам непосредна сазнања. Значи, за председника Парламента Државне заједнице Зорана Шапија, имам непосредна сазнања, пошто ми је лично тако нешто признао, као што је исто случај и са Гораном Илићем, чланом кабинета Војислава Коштунице, човеком који је повремено долазио у кућу Драгољуба Марковића и особом која је одржавала повремене контакте и са Спасојевићем и са Улемекком. Што се тиче ових других сазнања, она су последица полицијских истрага и података до којих смо долазили, а ту мислим на контакте генерала Томића, на контакте саветника на

националну безбедност, председника Савезне Републике Југославије Радета Булатовића и на контакте Градимира Налића, саветника за људска права који је извршио ту чувену смотру ЈСО-а у новембру месецу 2000. године. То су подаци до којих смо дошли на основу рада полиције, односно информације које су нам саопштене и у разговору са људима.

Адв. Божо Прелевић: Јуче сте рекли да сазнајете ко је Душан Спасојевић тек у току отмице господина Мишковића. Да ли сте имали прилику да видите белу књигу коју је започео да ради односно прикупио информације Поскок, а затим објављена након формирања Владе?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам имао прилике да видим, да у том тренутку видим белу књигу, јер мислим да је нама бела књига представљена негде половином маја месеца 2001. године. Постојала је још једна бела књига која је такође веома значајна и о њој се врло мало говори, а то је бела књига коју је сачинио ресор државне безбедности, односно особа која је дуго година била ангажована на проучавању тог криминалитета у нашем друштву. Мислим на Зорана Недељковића. Та бела књига је такође имала између осталог и податке о Земунском клану, али су све те информације нама саопштене по хапшењу Душана Спасојевића у Паризу, јер је и у тренутку хапшења он био мање-више непозната особа, чак и за прве људе у полицији и у државној безбедности. Знам лично да смо у разговору са начелником ресора тражили податке о том случају и да нам је он саопштио да ни он ништа не зна, али да ће морати да покрене неку интерну истрагу унутар ресора како би прикупио потребне информације.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте били упознати са исказима које је сведок, сада сведок сарадник, тада није био, Љубиша Буха дао полицији септембра, октобра 2002. године?

Сведок Чедомир Јовановић: Са неким...

Адв. Божо Прелевић: Пре свега мислим на, да будем конкретан, на оне делове где он говори ко су све у полицији сарадници Земунског клана?

Сведок Чедомир Јовановић: Оно што ћу Вам рећи заправо се везује за нашу чврсту одлуку да посебна група која је формирана у полицији спроведе ту истрагу и у потпуности процесуира тај случај сведока сарадника Љубише Бухе. То је било неопходно пре свега због информација које су свакодневно цуриле из система министарства унутрашњих послова, односно Безбедносно информативне агенције.

Један од најдрастичнијих примера је заправо тај пример који се везује за хапшење особа које су осумњичене за убиство генерала Бухе, јер смо анализирајући након тога на седницама Владе, ефекте и те акције и акције која је потом уследила, везивала се за хапшење, мислим да је реч о др. Зарубици који се бавио производњом синтетичких дрога у једној приградској општини, дакле да смо тада били запањени количином информација које цуре из министарства унутрашњих послова односно Безбедносно информативне агенције. Наша одлука је била да један компактан тим спроводи истрагу и да се нико, али под тим заиста мислим нико ко нема директне везе са том врстом посла у тако нешто не укључује. Информације које сам ја имао везују се за тај сусрет Љубише Бухе са Владимиром Поповићем, који је претходио доношењу одлуке од стране самог Бухе да буде сведок сарадник. Током тог разговора Буха је поменуо неке чињенице које су биле веродостојне јер смо тако нешто врло лако могли да упоредимо са сопственим сазнањима, односно са искуствима, пошто је реч о околностима у којима смо се и лично налазили, али неке конкретне детаље у којима се говори о појединим људима у полицији, ја тада нисам знао.

Адв. Божо Прелевић: Јуче сте напоменули да је 7. октобра Душан Спасојевић био у обезбеђењу али ја нисам разумео да сте објаснили у чијем обезбеђењу 7. октобра 2000. године?

Сведок Чедомир Јовановић: Он је био у пратњи Милорада Улемека тада. Значи није био део обезбеђења, ни Зорана Ћинђића нити било које друге особе. Он је био један од момака који се појавио у пратњи Милорада Улемека тога дана. Каква је била његова улога у том односу са Улемеком, нама је то било непознато, чак нам је било непознато и његово име. То смо накнадно, пошто је ухапшен, пошто смо чули за то кумство између њих двојице, накнадно смо практично дошли до тих сазнања, јер смо анализама где се све он кретао, дошли између осталог и до те врсте чињеница.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви лично или да ли имате посредна сазнања да ли је неко утицао на Милета Новаковића или на било ког другог припадника полиције да пролонгира долазак сведока сарадника Љубише Бухе у земљу?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Апсолутно не. Основни проблем који се везивао за статус Љубише Бухе као сведока сарадника заправо је било то одсуство односно доцња у верификацији Закона о борби против организованог криминала у већу грађана Скупштине Савезне Републике Југославије. Дакле, Љубиша Буха није могао формално бити сведок сарадник, све док тај закон није ступио на снагу,

све док није именован Специјални тужилац и Специјални тужилац преузео активно рад на том предмету. Значи, нико није вршио никакав притисак на Милета Новаковића, нити би тако нешто било сврсисходно пошто је напротив, свако од нас ишчекивао тренутак ступања на снагу Закона о борби против организованог криминала, као прилике коју смо дуго чекали, прилике која нам отвара могућност обрачуна са Земунским кланом и са врхом ЈСО-а.

Адв. Божо Прелевић: Да ли Вам је познато да ли је акција «Сабља» као акција која је требала да се обрачуна са организованим криминалом, да ли је она планирана за живота Премијера Ђинђића?

Сведок Чедомир Јовановић: За живота Премијера Ђинђића није планирана та акција, јер та акција не би могла бити спроведена без ванредног стања. Просто та акција је била логична последица 12. марта. Планирано је нешто друго. Планиран је радикални обрачун са организованим криминалом, али не на начин на који је то извршено у акцији «Сабља», јер је акција «Сабља» омогућила одређено одступање од уобичајених правних норми којима се регулише свакодневни живот у Србији. Ту мислим на одузимање оних гарантованих слобода које се не могу доводити у питање на основу Повеље Уједињених нација, односно Европске конвенције о заштити људских и мањинских права, осим у ситуацијама у којима држава није екстремно угрожена. Значи, та врста акције...

Адв. Божо Прелевић: Питање је усмерено на борбу против организованог криминала, не на њен опсег и ванредно стање, па да ли је она подразумевала и борбу против Земунског клана?

Сведок Чедомир Јовановић: Апсолутно, па планирано је било хапшење за четвртак. Зоран је убијен у среду.

Адв. Божо Прелевић: То је требало да буде следеће питање, али пошто је сведок...

Сведок Чедомир Јовановић: Што се тиче саме акције «Сабља», она је била специфична због инструмената којима се користила. Тако нешто није било реално и није било могуће спровести у Србији без ванредног стања, а услов за ванредно стање на жалост је био заправо атентат на председника Владе. Планирана је оштра акција, коначно, то је сам председник Владе отворено наговештавао. То је била неминовност, јер тај период не бих желео да употребим термин кохабитација јер има одређени политички контекст, али тај период коегзистенције је дошао до краја и нама је било јасно да је немогуће живети у Србији у којој се око

вас крећу људи који отимају грађане Београда, људи који убијају грађане Београда, људи који су умешани у ратне злочине, људи који пактирају са ратним злочинцима или са криминалом, дакле, тако нешто је било за нас неприхватљиво и 2003. година је била година тог обрачуна, да би онда у 2004. години могли са резултатима из борбе против организованог криминала и транзиције да изађемо пред грађане, пошто смо 2004. године очекивали редовне изборе.

Адв. Божо Прелевић: Почетак како сте рекли те акције требао је да буде у четвртак, да ли су, да ли знате, чланови Земунског клана тада били под неком опсервацијом припадника МУП-а, да ли су, мислим, техничком и личним неким пратњама?

Сведок Чедомир Јовановић: Као што сам и јуче рекао на постављено питање шта је од тренутка ступања на снагу односно правноснажности изјаве сведока сарадника нас делило од хапшења припадника Земунског клана, то је било само њихово лоцирање. Они су последњих неколико дана променили уобичајени систем комуникације, променили су систем везе, тако да их је Безбедносно информативна агенција односно министарство унутрашњих послова изгубило из вида. То су информације које су нама саопштаване накнадно. Дошло је до те промене и у једном разговору са тадашњим начелником Управе за борбу против организованог криминала господином Бањцом, чуо сам између осталог и његову процену да је сасвим сигурно та врста комуникације била краткотрајна и да је она била неодржива на дуге стазе. Практично се ту радило о минутима у којима је на жалост прво убијен председник Владе, а потом започета та акција њиховог хапшења.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте септембра 2002. године имали сазнања од сведока Бебе Поповића да се евентуално планира атентат на Премијера?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја сам иначе рекао да смо ми сви живели под сталном претњом атентата. Подсетићу Вас да је у том тренутку паралелно са акцијом сведок покренута и акција хватања убица генерала Бошка Бухе који су између осталог процесуирани пред Специјалним судом због основане сумње да су планирали ликвидацију председника Владе и мене, али и неких других личности. Значи, није била тајна претња са којом се суочава између осталог и Зоран Ђинђић.

Адв. Божо Прелевић: Било је питање везано за сведока Поповића и септембар 2002. године, имали сте сазнања?

Сведок Чедомир Јовановић: Имао је и Зоран Ђинђић. То није било нешто што би остало изван наших разговора. То је била реалност.

Адв. Божо Прелевић: Јуче сте током сведочења у једном тренутку рекли да је првоокривљени имао проблем и са јединицом Поскок, да се он љутио на њих и тако даље, да ли је он утицао и на довођење Радована Кнежевића на чело јединице која је заменила Поскок, то је УБПОК?

Сведок Чедомир Јовановић: Што се тиче Управе за борбу против организованог криминала, то је била нова организација унутар министарства унутрашњих послова, која дуго времена није давала своје резултате, тако да смо у једном тренутку ми одлучили да заменимо Радована Кнежевића. Међутим, пошто је он био један од кључних људи у акцији која се водила у сарадњи са неким страним обавештајним службама, а везивала се за хапшење те групе која се бавила производњом синтетичких дрога које су потом дистрибуиране на тржишта Европе, Азије и Блиског Истока, ми смо били принуђени да сачекамо крај те операције како би онда по завршетку те операције био именован Бора Бањац на место начелника Управе за борбу против организованог криминала. Радован Кнежевић је доведен на то место такође након разговора који су вођени са Улемеком, као човек који је имао, што је након извршене провере најбоље резултате у упоредној анализи ефикасности рада општинских секретаријата унутрашњих послова на територији Републике Србије. То су били статистички подаци. Није тачно да је Улемек њега довео на то место, али је тачно да га је он поменуо као једног од људи који би могли бити узети у обзир при формирању Управе за борбу против организованог криминала. Пресудна је била та информација која се везивала за ефикасност рада секретаријата унутрашњих послова у Суботици.

Адв. Божо Прелевић: Пре свега сам мислио на то кадрирање у тој јединици обзиром да је, јуче сте споменули Ибарску магистралу, па инспектор који је решио ту Ибарску магистралу, када је почео да ради случај Ђурувија је пребачен у одељење за странце, да лупа печате, па сам мислио да ли је он правио, да ли је кадрирао, ево сада сте то објаснили?

Председник већа: Питање за Вас колега Прелевићу, какве то има везе са предметом овог кривичног поступка, само нам објасните?

Адв. Божо Прелевић: Зато што је сведок јуче...

Председник већа: Не. Ви сте сада већ изнели толико тврдњи и сугестија да је бесмислено забрањивати уопште одговор на то питање, али то Ви причате очигледно из Вашег искуства, па пренесите сада кроз питања, али објасните само циљ, смисао тог питања, везано за улогу првоокривљеног када, у које време, када је то формирано, у том смислу, а не сада која су кадровска решења и ко је радио појединачне случајеве, знате и сами да је то забрањено да се поставља као питање, јер су то предмети живи, актуелни, у току су.

Адв. Божо Прелевић: Мислим да се нисмо разумели председавајући, значи сведок је јуче поменуо Ибарску магистралу, да се првоокривљени...

Председник већа: Колега, то је само било у контексту сведочења сведока Чедомира Јовановића везано за питања односа са првоокривљеним и Јединицом за специјалне операције са Владом Републике Србије и разлозима за протест Јединице за специјалне операције. Према томе, нећемо ићи сада у појединачне ствари везано за конкретне кривичне поступке који су у току, а Ви већ са тим идете коментарима ко је радио, ко је инспектор, мислим заиста то би превазишло меру постављања питања у овом случају.

Адв. Божо Прелевић: Нисам мислио ко је радио, мислим питање је било усмерено на дубину кадрована у тако важним јединицама, па ево сведок је одговорио везано за, али не за имена, не, небитно је. Он је одговорио за господина Кнежевића да је то другачије, него за господина Брацановића, у том смислу је било питање, да ли је он имао пресудну улогу у кадрирању?

Сведок Чедомир Јовановић: Што се тиче тих унутрашњих...

Председник већа: Само дозволите. Јавља се са правом на приговор бранилац првоокривљеног адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала председниче, Ви сте већ унапред упозорили колегу да води рачуна о начину постављања питања, али желим да кажем да ово малопре питање које је поставио је чиста инсинуација. Тек толико, само да се зна, јер начин на који је постављено питање садржи инсинуацију која нема везе са чињеничним стањем чак ни у тим предметима. Хвала.

Адв. Божо Прелевић: Повлачим питање, извињавам се.

Председник већа: Добро. Наставите са питањима.

Адв. Божо Прелевић: 21.10.2003. године, да ли сте се видели са сведоком Миланом Веруовићем у «Спектри»?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не знам датум. Видео сам се Миланом, да.

Адв. Божо Прелевић: Имам још само једно питање, Ви сте и јуче и данас детаљно описали које су све претње постојале и којим претњама је Премијер био изложен. Такве информације чак износи и Шешел, па је ту Багзи, па сведок сарадник, Земунски клан и тако даље, да ли можете да нам објасните да ли је нешто спречавало министарство унутрашњих послова да појача обезбеђење око Премијера Ђинђића?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја мислим да су овде сведочили људи који би могли адекватније да одговоре на ту врсту питања. Ја не знам у којој мери је Зоран Ђинђић био упућен у организацију свог обезбеђења, али не верујем да је свом обезбеђењу поклањао више пажње него што сам то радио ја. Коначно, то се везује између осталог и за ту његову особину односно одговор након предложене промене начина доласка у саму Владу, ја сам сведок његовог одговора да не жели да улази као миш у зграду Владе, због тога што га неко презире.

Адв. Божо Прелевић: Нисам мислио на..., питање је било на министарство унутрашњих послова, БИА, да ли их је неко спречавао?

Сведок Чедомир Јовановић: Оно што су чињенице, то се заправо везује за способност министарства унутрашњих послова и Безбедносно информативне агенције да било кога ефикасно обезбеђују. Да је Зоран Ђинђић обезбеђиван онако како се обезбеђују оне трећеразредне дипломате које долазе у Београд, он би вероватно данас био жив, али би био политички мртав с обзиром да тако нешто подразумева блокаду саобраћајница у центру града у сваком тренутку у којем се он налази у свом возилу. Атмосфера у којој је радио и живео Зоран Ђинђић је била атомосфера у којој није постојало нимало разумевања за угроженост, његову свакодневну угроженост, за угроженост његове породице и начин живота који је он морао да следи, управо због околности у којима се налазио. Да ли треба да подсећам на све оне политичаре, не мислим на јавност, која има право тако нешто да игнорише, али на све оне политичаре који су са презиром коментарисали очигледан атентат на ауто-путу код Лимеса и на томе политички профитирали оптужујући Зорана да заправо он треба да одговори грађанима Србије шта је то урадио лоше да неко данас покушава да га убије. То је био аксиом са

којим сам ја лично био суочен. Ако имаш обезбеђење, онда си нешто погрешно, јер те то обезбеђење чува од некога коме си нанео штету. Значи, ни министарство унутрашњих послова, ни Безбедносно информативна агенција нису били способни да адекватно обезбеђују ни председника Владе ни друге штићене личности. Нису имали потребну технику, нису имали потребно знање, нису имали људство за тако нешто, јер се један професионалан пратилац обучава годинама. Тако нешто није било привилегија на коју смо ми могли да се ослонимо. Мени лично није познато да је министарство унутрашњих послова односно Безбедносно информативна агенција у било ком тренутку ускратила нешто обезбеђењу Зорана Ђинђића. Знам да су постојали неки неспоразуми између њих, али не знам да је постојала намера да се обезбеђење Зорана Ђинђића свесно ослаби, како би онда он потом био убијен. Није било техничких могућности да би се он чувао онако како би то било неопходно и о томе смо толико пута разговарали. Знам да су Немци морали да дођу у Београд да би извршили контролу кретања Зорана Ђинђића и указали на претеће позиције с обзиром да у Београду није било особе која је оспособљена за тако нешто. Знам да је Немачка Влада интервенисала код својих обавештајних служби како би Зоран добио неопходну техничку подршку која се везивала мислим за лимитаторе електросигнала у ситуацијама у којима он пролази поред тих означених објеката на којима евентуално постоји могућност постављања неког експлозива.

Адв. Божо Прелевић: Да ли ја могу да разумем да значи непостојање контраобавештајне заштите тог трећег прстена свих других варијанти, као што су људи који гледају околне зграде и тако даље, је у ствари последица недостатка људства, технике и да ли сам ја то добро разумео?

Сведок Чедомир Јовановић: Свега, незнања, недостатка технике, недостатка људства.

Адв. Божо Прелевић: Хвала.

Председник већа: Право на питања имају браниоци. За реч се јавља адв. Слободан Миливојевић. Изволите, имате право да постављате непосредно питања сведоку Чедомиру Јовановићу.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала председниче. Прво питање, ја само молим за конкретан одговор, да не будемо опширни, да ли сте било када видели и упознали супругу Улемек Милорада?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесам.

Адв. Слободан Миливојевић: Када и где?

Сведок Чедомир Јовановић: Њу сам први пут видео у згради Централног затвора.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли знате како се зове?

Сведок Чедомир Јовановић: Мислим да се зове Александра.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли је била сама или још са неким?

Сведок Чедомир Јовановић: Дошла је у пратњи, мислим да је било са њом једно дете. Нисам сигуран пошто нисам присуствовао њиховом сусрету.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте видели то дете?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Кажем Вам да нисам сигуран да ли је дошла са дететом. Мислим да је била са дететом, не знам да ли је то њено дете, не знам о чему се ту ради.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте били присутни заједничком разговору супруге Александре и окривљеног Улемека у ЦЗ-у?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Ниједног тренутка нисте били у заједничком контакту?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Не. Апсолутно не. Они су се налазили у другој просторији.

Адв. Слободан Миливојевић: Ви сте јуче објаснили да је супруга покушавала безброј пута да дође до Вас, али да није могла да дође ни до централе, ако сам ја добро Вас схватио, јуче?

Сведок Чедомир Јовановић: Нисте ме добро схватили.

Адв. Слободан Миливојевић: Хоћете ли ми објаснити?

Сведок Чедомир Јовановић: Рекао сам да је више пута звала Владу и тражила председника Владе, али да није могла да прође даље од централе на Влади.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли је са Вама комуницирала пре него што сте је упознали у ЦЗ-у?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли нам можете објаснити ко је, како и на који начин организовао долазак супруге Александре у ЦЗ?

Сведок Чедомир Јовановић: То сам одговорио, на то питање сам одговорио јуче. Наравно поновићу, то је организовала вероватно служба обезбеђења његове супруге коју су чинили припадници ЈСО-а. Мене је тако нешто, са том чињеницом упознао командант ЈСО-а, тадашњи командант Маричић.

Адв. Слободан Миливојевић: Због чега сте Ви ишли у ЦЗ?

Сведок Чедомир Јовановић: Због чега сам ја ишао у ЦЗ?

Адв. Слободан Миливојевић: Да.

Сведок Чедомир Јовановић: Зато што сам ја био сведок тог сусрета Александре и Улемека, не директан сведок њиховог разговора и ту на том месту захтевао од Маричића да смири ЈСО.

Адв. Слободан Миливојевић: Ви сте били сведок сусрета Улемека и Александре?

Сведок Чедомир Јовановић: Као што сам Вам малопре рекао, нисам био сведок њиховог директног сусрета, али сам био сведок чињенице да су се сусрели у Централном затвору и након тога сам тражио од Маричића да смири Јединицу за специјалне операције и тако нешто је од њега тражила и супруга.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте било када били у кући окривљеног Улемека?

Сведок Чедомир Јовановић: Једанпут.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли знате где се налази та кућа?

Сведок Чедомир Јовановић: Сада је не бих пронашао. Одвела ме је полиција. Знам да се налази после Филмског града.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте...

Сведок Чедомир Јовановић: Негде у околини «Гарден центра».

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте у тој кући били пре него што је он био ухапшен и био у притвору због догађаја у Ступици или после?

Сведок Чедомир Јовановић: После.

Адв. Слободан Миливојевић: Када?

Сведок Чедомир Јовановић: Па и то сам рекао. Неколико дана по његовом хапшењу, односно у дану у коме је пуштен из притвора.

Адв. Слободан Миливојевић: Неколико дана после пуштања из притвора кога?

Сведок Чедомир Јовановић: Неколико дана по његовом хапшењу, а у дану у ком је пуштен из притвора.

Адв. Слободан Миливојевић: У дану у коме је пуштен из притвора?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте.

Адв. Слободан Миливојевић: Рекли сте да сте се видели са њим по његовом повратку из Грчке, јуче?

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте пре него што сте се са њим видели, да ли сте имали било какав сусрет са његовом супругом?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Ниједан једини?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Не. Његова супруга није била у земљи.

Адв. Слободан Миливојевић: Па, онда да поставим питање на следећи начин. Да ли сте било када после тог сусрета у ЦЗ-у имали било какве контакте или било какво виђење са супругом окривљеног Улемека?

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Слободан Миливојевић: Где и када?

Сведок Чедомир Јовановић: Јуче у ходнику суднице Специјалног суда.

Адв. Слободан Миливојевић: У међувремену нигде?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Добро. Колико пута сте са окривљеним Улемеком имали сусрете ван зграде Владе, ван зграде Скупштине, на било ком месту?

Сведок Чедомир Јовановић: Са Улемеком се никада нисам срео ни у Влади, ни у Скупштини.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја сам зато и поставио питање, дакле, ван зграде Владе, ван зграде Скупштине, колико пута сте се са њим видели и где?

Сведок Чедомир Јовановић: Јуче сам прецизно говорио о тим сусретима и о томе немам шта да додам.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја Вас молим да поновите зато што имам подпитања. Председниче, ако дозвољавате...

Председник већа: Нема потребе за понављањем одговора на питања, пошто сте пратили пажљиво шта је рекао о сусретима, онда кроз питања можете наставити са питањима, везано за те чињенице.

Адв. Слободан Миливојевић: Када сте имали сусрете са Улемеком поменули сте у Шилеровој сусрет?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли је још неко био присутан?

Сведок Чедомир Јовановић: Том сусрету директно не, а у околини је било неколико лица.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте било када видели и упознали Спасојевић Душана?

Сведок Чедомир Јовановић: И о томе сам јуче говорио и о томе немам шта да додам.

Адв. Слободан Миливојевић: Лично?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесам.

Адв. Слободан Миливојевић: Где сте га видели први пут?

Сведок Чедомир Јовановић: Видео сам га у његовој кући у Шилеровој улици у време побуне ЈСО-а.

Адв. Слободан Миливојевић: Пре тога?

Сведок Чедомир Јовановић: Па и о томе сам говорио да је био један од особа која је била присутна у комплексу у којем се налазио Улемек, тог 5. октобра 2001. године и да сам га видео тог 7. октобра у пратњи Улемека али да нисам знао о коме је реч.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте се видели у Шилеровој улици са Спасојевић Душаном након његовог пуштања из притвора после хапшења због отмице?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, наравно да сам се видео пошто је он био у тој кући након пуштања из притвора у новембру месецу 2001. године.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте тада видели и упознали Луковић Милета?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте касније упознали и видели било када Луковић Милета?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам га ни касније упознао ни видео, а у тренутку у ком сам ја боравио у Шилеровој улици, Луковић се још увек налазио у Централном затвору.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте касније, било када се налазили у Шилеровој улици поред базена са Вашом тадашњом девојком, садашњом супругом и да Вас је служио у присуству Спасојевић Душана, да Вас је служио један црни момак са залисцима тамнопут?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Не?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте било када са Вашом садашњом супругом, бившом девојком били у Шилеровој улици поред базена са Спасојевић Душаном?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам.

Адв. Слободан Миливојевић: Никада?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте било када видели и упознали Луковић Мају, супругу Луковић Милета?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте било када видели Спасојевић Татјану, супругу покојног Душана?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте видели Спасојевић Јовану, ћерку покојног Душана?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли Вам је познато да је неко организовао посету Спасојевић Татјане и Јоване, ћерке Спасојевић Душану за време док је био у ЦЗ-у, у притвору?

Сведок Чедомир Јовановић: Није. Та чињеница ми није позната. Са том чињеницом практично упознат сам као и са шпекулацијом и

оптужбом која је упућена на мој рачун и која је била последица политичке кампање која је вођена против мене, а коју су водили представници странке и човека који је посредно одговоран за убиство Зорана Ђинђића. То мислим на Војислава Коштуницу и његове најближе сараднике и на пронађене сведоке у Централном затвору особепрошлости, са читавим низом кривичних дела која су извршили, особе које су по промени власти враћене у Централни затвор као награда. Мислим рецимо на сведока, на ког се позвао министар Јочић, на Славомира Банђура.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте било када са својим обезбеђењем или сами били у близини зграде ЦЗ-а у време када је Спасојевић Душан био у притвору и имали контакте са било којим лицем које је блиско Спасојевић Душану, по родбинским или било којим другим односима?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам имао никакве контакте са особама које су биле блиске Душану Спасојевићу, осим са Вама лично и са Милорадом Улемеком, а врло често сам долазио у Централни затвор због тога што се у Централном затвору у том тренутку налазио Слободан Милошевић, а након његовог одласка за Хаг, односно екстрадиције, дошло је до проблема у Централном затвору, који су били последица смене управника затвора Драгана Блануше и истовремено последица узнемирености чувара чије су се фотографије појавиле у дневним листовима против којих су поднете кривичне пријаве Петом општинском суду у Београду.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте било када добили од Душана Спасојевића путничко возило «Мерцедес» које сте возили и слупали?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Никада?

Сведок Чедомир Јовановић: Никада нисам возио «Мерцедес».

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте за време док је Душан Спасојевић био у притвору било када позвали било ког из правосуђа посебно тужиоца, заменика тужиоца Окружног или Општинског нивоа и тражили од њега извештај или информацију о стању и кретању предмета и о начину и времену колико ће Душан Спасојевић бити у притвору?

Сведок Чедомир Јовановић: Такву информацију нисам тражио.

Адв. Слободан Миливојевић: Никада ни од кога?

Сведок Чедомир Јовановић: Не, апсолутно не, али сам имао честе контакте са припадницима тужилаштва због неких других случајева који су за нас били важни.

Адв. Слободан Миливојевић: Значи поводом Душана Спасојевића и те групе нисте имали ниједан једини контакт ни са једним јединим лицем из правосуђа?

Сведок Чедомир Јовановић: Апсолутно не. Одговорио сам на то питање и мислим да се тужилаштво у том случају понашало сјајно, упркос притисцима којима су били изложени, на Ваше незадовољство.

Адв. Слободан Миливојевић: Добро. Да ли Вам је познато где је завршило оружје из полицијске станице Стари град након 5. октобра?

Сведок Чедомир Јовановић: То оружје је завршило, део оружја је било у Скупштини града и враћено је МУП-у.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте Ви учествовали у дистрибуцији или расподели тог оружја?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам и не знам да се тако нешто уопште десило.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли Вам је познато да је након атентата било хапшење Спасојевић Душана и Луковић Милета?

Сведок Чедомир Јовановић: Ког атентата?

Адв. Слободан Миливојевић: Атентата на покојног Премијера на жалост, Зорана Ђинђића?

Сведок Чедомир Јовановић: А Ви га жалите?

Адв. Слободан Миливојевић: Мислим да Вам је примедба неумесна.

Председник већа: Без коментара и расправе на том нивоу. Ништа лично не може бити у овој судници. Само питање сте могли да преформулишете, пошто је сугестивно, да ли је, а не да је, као...

Адв. Слободан Миливојевић: Можда ме нисте чули, ја сам рекао да ли је, да ли има сазнања.

Председник већа: Нисте рекли, пажљиво ја слушам. Дакле, да ли је, упитни облик, иначе би ово било као готова чињеница. Ево изволите, одговорите.

Адв. Слободан Миливојевић: Извињавам се председниче, али без обзира на овакву....

Председник већа: Само да чујемо одговор, па наставите без икаквих личних полемика.

Сведок Чедомир Јовановић: Одговор ћу наравно дати. Душан Спасојевић и Миле Луковић никада нису ухапшени. Они су страдали приликом покушаја њиховог хапшења у полицијској акцији која је спроведена у Мељаку, крајем марта месеца 2003. године, али поред овога што Вам ја говорим, постоји и званични полицијски извештај, а постоје и истраге које су покренуте због политичких мотива у којима је оспоравана не само акција «Сабља» него и наше право да се пред судом санкционишу убице Зорана Ђинђића. Ту мислим опет на странку Војислава Коштунице која је отворено оспоравала чињеницу да су Спасојевић и Луковић убијени у полицијској акцији, тврдећи да су они пре тога ухапшени, негде испитивани, што је потпуна бесмислица и апослутна неистина.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја сам само поставио питање и тражио одговор. Иначе, поводом ове малопре неумесне, врло, врло неумесне примедбе сведока, желим да кажем свој лични став. Жао ми је сваког човека који нестане туђом вољом, а што се тиче сведока нека он задржи своје виђење и своју савест тамо где јесте и где му је била и раније. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адв. Момчило Булатовић. Изволите, можете непосредно постављати питања сведоку Чедомиру Јовановићу.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала. Судија, ја ћу питати господина Јовановића везано за ово задње што је он говорио, о доласку неких немачких служби које су водиле, правиле неки план обезбеђења председника Владе, покојног Зорана Ђинђића, па ме интересује када су те службе биле, на чији позив су дошле, да ли је тај план тих критичних тачака урађен у некој писменој форми, да ли је достављен некоме, да ли је разматран негде?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја о томе могу да Вам кажем оно што сам већ овде говорио, а да је заправо та иницијатива уследила након губитка и последњег упоришта у безбедносним структурама односно смене Горана Петровића и Зорана Мијатовића. Тражена је логистичка подршка страних обавештајних служби које су такође биле заинтересоване за борбу против организованог криминала. У директним разговорима са канцеларом Шредером и са Премијером Блером, то је урадио председник српске Владе Зоран Ђинђић. Наравно да постоје елаборати који се везују за организацију обезбеђења саме куће и да постоје особе које су много стручније да говоре на ту тему од мене самог.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Ја сам само питао да ли знате. Садржај ме не интересује. Реците ми да ли су осим ових немачких обавештајних служби ових, још неке стране службе имале неке своје процене безбедносне, да ли је тражена помоћ од њих, Енглеска, Француска, Америчка или било која друга?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Та врста активности није била карактеристична ни за самог Премијера ни за нашу државу јер је то само по себи нешто што је излазило изван домена уобичајених послова којима се МУП у том тренутку бавио. Та комуникација се везивала пре свега за логистичку подршку, односно за пружање неке техничке подршке неопходне за даљи развој и стабилизацију Управе за борбу против организованог криминала.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Помињали сте неку техничку помоћ, па сте помињали неки уређај за ометање радио сигнала, због ометања могућности активирања даљинског неког експлозива, ако сам добро разумео?

Сведок Чедомир Јовановић: То је само био један детаљ који сам илустровао.

Адв. Момчило Булатовић: Да. Један детаљ. Да ли знате да ли је такав уређај испоручен?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесте, испоручен је. Он се налазио у возилу председника Владе. Да ли је коришћен...

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је био у функцији?

Сведок Чедомир Јовановић: То морате питати људе који су се налазили у личном обезбеђењу председника Владе.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте Ви имали сазнања о томе као близак пријатељ и потпредседник Владе о томе да ли то функционише, да ли је све у реду?

Сведок Чедомир Јовановић: Повремено сам се налазио у колима, у ситуацијама у којима се не може телефонирати због тога што је тај уређај укључен, тако сам знао да је у тим тренуцима радио, а да ли је радио константно, да ли је константно био у употреби, да ли је сервисан, то практично на то одговор мора дати неко стручно лице из министарства унутрашњих послова. Ја тако нешто не могу да урадим.

Адв. Момчило Булатовић: Питам само о сазнањима. Реците ми...

Сведок Чедомир Јовановић: Извините, то нису били једини облици помоћи. Знао да је немачка Влада упутила и неколико возила министарству унутрашњих послова на личну иницијативу самог канцелара и да се та возила и данас налазе и користе у оквиру министарства у складу са потребама министарства.

Адв. Момчило Булатовић: Реците ми да ли знате ко је био директор БИА Владине организације у марту месецу 2003. године?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Знао.

Адв. Момчило Булатовић: Можете ли рећи ко је?

Сведок Чедомир Јовановић: Господин Милићевић.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли знате када је именован на место директора БИА?

Сведок Чедомир Јовановић: Именован је ја мислим месец или месец и по дана пре убиства председника Владе.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате на чији предлог је и како именован, ко је донео одлуку о његовом именовању?

Сведок Чедомир Јовановић: Одлуку о именовању је донела Влада.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате на чији предлог, ко је човек, да ли је проверен, како је проверен?

Сведок Чедомир Јовановић: На предлог председника Владе.

Адв. Момчило Булатовић: На предлог председника Владе. Да ли знате да ли је покојни председник Владе имао било какве контакте пре именованја господина Милићевића на место директора БИА са њим, неке разговоре?

Сведок Чедомир Јовановић: Постојали су бројни разговори, не само са њим него и са неким другим људима који су се налазили у уском кругу кандидата за ту функцију.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Сада ми реците да ли је Безбедносно информативна агенција или било ко из ресора министарства унутрашњих послова имао направљен план обезбеђења председника Владе, да ли је постојао?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да је постојао и са тим сте могли да се упознате и у самом овом процесу. Значи постојао је. Па, на оптуженичкој клупи се налази особа која је дојављивала Земунском клану план кретања председника Владе.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја не питам ово, заиста ко се где налази, ја јако добро знам ко се где налази, ја питам само да ли је постојао план и ко је све, следеће питање би било ако је постојао ко је све био упознат са тим планом, а онда питање да ли је било примедби од неког из структура власти на тај план?

Сведок Чедомир Јовановић: Примедбе су искључиво могле да упуте или људи који су се бавили обезбеђењем председника Владе или сам председник Владе. Ја са тим примедбама нисам био упознат. Што се тиче постојања плана, наравно да је постојао план и о обезбеђењу физичко техничке заштите објекта у којем се налазио председник Владе са својом породицом и истовремено зграде Владе у којој је радио. Знао да је промењен чак и режим уласка у саму зграду, да су сва лица изузев министара улазила у онај главни улаз, да су достављали документацију, да су пролазили кроз онај икс рејд читаче.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је познато сведоку овај улаз број 5 у зграду Владе, ко је све користио од људи у Влади Републике Србије?

Сведок Чедомир Јовановић: Цела Влада.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте Ви користили тај улаз?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја сам врло ретко долазио у Владу, а када сам долазио, улазио сам на тај улаз.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли можете да ми опишете режим уласка када сте Ви долазили, да ли се најавите некоме, да ли Вас неко сачека, како иде та цела процедура Вашег уласка на тај улаз 5?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, неколико минута пре него што ја дођем у Владу, испред мене претходница обавештава припаднике министарства унутрашњих послова који обезбеђују тај улаз и они ми тај улаз отварају.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате како обавештава, какав је систем комуникације, мобилни телефон, радио веза?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Него систем обезбеђења функционише тако што аутомобил у којем се налази претходница одлази неколико минута пре на тачку на коју ми потом долазимо. Тако је био организован систем мог обезбеђења. Они отварају врата и ја улазим у зграду Владе.

Адв. Момчило Булатовић: Значи радници Вашег обезбеђења из ескорта отварају врата и Ви улазите?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Радници мог обезбеђења обавештавају припаднике министарства унутрашњих послова који се налазе у јединици за обезбеђење републичких органа, који отварају та врата.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Рекли сте везано за побуну или протест или како хоћете зовите Ви, Јединице за специјалне операције да имате сазнања да су организатори те побуне Милорад Улемек и Душан Спасојевић. Да ли сте имали сазнања да је у ту побуну или протест умешан и Љубиша Буха Чуме?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Ја у том тренутку нисам имао никакав контакт са Љубишом Бухом. Љубишу Буху нисам видео у Кули. У Кули сам видео Душана Спасојевића. Значи нисам имао никакве податке...

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја бих замолио, сведок стално, ја поставим питање, он стално нешто иде на другу страну. Ја питам конкретно, да ли сте имали сазнања. Ја Вас не питам да ли сте били у Кули и кога сте видели у Кули. Да ли сте имали сазнања да је у побуну умешан Љубиша Буха Чуме?

Сведок Чедомир Јовановић: Или ћете ми дозволити да довршим свој одговор или Ви изволите па наручите оно што желите да Вам ја одговорим. Значи ја сам та сазнања имао на основу личног сусрета са Душаном Спасојевићем....

Адв. Момчило Булатовић: Ја бих Вас замолио да ме заштитите судија од оваквих коментара.

Сведок Чедомир Јовановић: Ја нисам видео Љубишу Буху у Кули, а моја сазнања о умешаности Спасојевића и Улемека у ту побуну везују се за чињеницу да сам их видео у командном центру Јединице за специјалне операције. Са Љубишом Бухом као што сам јуче рекао, нисам имао никакав контакт од лета 2001. године, због тога што сам одбио његову молбу да му се легализује неко оружје, односно да добије дозволу, легалну дозволу за поседовање и ношење ватреног оружја.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, да ли то могу да закључим да сведок нема никаквих сазнања о томе да је Љубиша Буха умешан у протест или побуну Јединице за специјалне операције у новембру 2001. године?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја апсолутно немам никаква сазнања која би била у вези са тим.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Рекли сте јуче да имате сазнања да је Љубиша Буха Чуме Вас обавестио негде 1998. године, када сте ишли у Костолац, о некој информацији да се спремају неки протести и то. Да ли имате сазнања од када датира познанство Љубише Бухе Чумета и Драгољуба Марковића, рекли сте Вашег пријатеља?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Мораћу делимично да Вас исправим, значи није нас обавестио Љубиша Буха него Љубиша Буха ту поруку саопштио је Драгољубу Марковићу, а Драгољуб Марковић нам је пренео ту поруку. Значи, познанство Драгољуба Марковића и Љубише Бухе везује се за њихово детињство.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли сте икада чули за постојање Сурчинског клана?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Чуо сам. По доласку на власт објављивање у белој књиги.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате ко је био вођа тог Сурчинског клана, у ствари да ли је имао вођу, па ако је имао вођу, ко је био вођа тог Сурчинског клана?

Сведок Чедомир Јовановић: Поред тога што сам чуо, ја нисам упознат ни са једном чињеницом о постојању Сурчинског клана.

Адв. Момчило Булатовић: Само сте чули из те беле књиге?

Сведок Чедомир Јовановић: То нису биле.... Бела књига нису чињенице. Бела књига су сублимиране сумње и повезане околности без било каквих конкретних чињеница. Да је постојала конкретна чињеница, Зоран Ђинђић и ја лично би први инсистирали на том хапшењу, јер смо ми трпели страшну политичку штету, управо због те врсте инсинуација, али и данас се Љубиша Буха налази на слободи и данас против њега није подигнута ниједна кривична пријава нити је оптужен и за једно кривично дело, што довољно говори о компликованој ситуацији у којој смо се ми налазили 2001. године.

Адв. Момчило Булатовић: Говорили сте о планираној акцији радикалног обрачуна са организованим криминалом. Да ли можете да ми кажете ко је планирао акцију, које су структуре биле укључене, како је била све замишљена та акција?

Сведок Чедомир Јовановић: Та акција је планирана годину дана и у планирању те акције учествовали су надлежне државне институције.

Адв. Момчило Булатовић: Ко је био тада на месту шефа службе Управе за борбу против организованог криминала?

Сведок Чедомир Јовановић: Генерал Бањац.

Адв. Момчило Булатовић: Генерал Бањац. Добро. Да ли можете да нам објасните сада, планирате акцију годину дана за обрачун са организованим криминалом, а рекли сте да Ви практично нисте имали државу, да сте имали неку Владу, како рекосте од Немањине до Бирчанинове?

Сведок Чедомир Јовановић: До Кнеза Милоша.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Ту смо негде. Како сте могли као таква Влада која практично нема државу, да организујете све ове структуре, а влада једно, како рекосте, опште неповерење између свих институција?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, то су биле чињенице које су за нас биле неприхватљиве и ми са тим околностима нисмо желели да се помиримо. То што је истина, да се власт Зорана Ђинђића протезала од Немањине до Кнеза Милоша, значи у кругу од 15 метара, је нешто што је за нас неприхватљиво и нешто што ми желимо да променимо. Управо због тога је покренута целокупна та акција борбе против организованог криминала која се везивала за законску редефиницују, као предуслов обрачуна са организованим криминалом, за успостављање Специјалног тужилаштва и Специјалног суда, као институција које су оспособљене за санкционисање тешких кривичних дела која нису могла бити санкционисана пред редовним судовима. Паралелно са тим је спроведена кадровска реформа у полицији и истовремено успостављена комуникација и сарадња са оним државама које су такође као и ми желеле обрачун са организованим криминалом јер је организовани криминал почео да угрожава интересе држава које се налазе не само у нашем непосредном окружењу, већ и у централној Европи.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Реците ми избор Специјалног тужиоца, опет кадровски у погледу личности, да ли знате чији је био предлог?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Знам да је постојало више кандидата и да су неки од њих због осећаја угрожености чланова породице одбили ту функцију, а да је Јован Пријић прво прошао све провере које мора проћи особа која се бави том врстом посла и да је при том био личност спремна да тако нешто уради.

Адв. Момчило Булатовић: Рекли сте прошао све провере, да ли знате ко је вршио те провере, када, где и какве су врсте биле провере?

Сведок Чедомир Јовановић: Те су провере карактеристичне пред именовање сваког судије и то врше надлежни органи у правосуђу и наравно у министарству унутрашњих послова.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли Вам је познато ко је да кажем активирао на место заменика начелника службе државне безбедности Зорана Мијатовића који је био пензионер човек, у децембру 2000. године пензионисан?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, о њему је било довољно животне енергије да би могао ваљано да ради тај посао. Мислим да би га и данас добро радио, а то је искључиво право начелника ресора државне безбедности да именује свог заменика.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли имате сазнања Ви лично о томе шта је господин Мијатовић раније радио?

Сведок Чедомир Јовановић: Делимично имам та сазнања.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли можете да ми кажете?

Сведок Чедомир Јовановић: Могу да Вам кажем да је био вишегодишњи истакнути и службеник, а потом и функционер ресора државне безбедности.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Рекли сте да је та Влада коју сте Ви оптужили јуче, односно господина Коштуницу и те људе, направили тај амбијент и то, да су један од параметара којима Ви то илуструјете и хапшење потпредседника Владе господина Перишића. Да ли знате да ли је неко од страних, представника страних служби ухапшен са господином Перишићем?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, ако је проблем да се прецизно цитира, онда постоји могућност упознавања са стенографским белешкама. Ја сам био више него јасан. Јуче сам употребио илустрацију хапшење генерала Перишића, како би указао на одсуство било какве сарадње и комуникације између војне службе безбедности и Републичке Владе, односно угрожености Републичке Владе потезима и начином деловања војне службе безбедности. Значи, потпуно је неприхватљиво да војна служба безбедности ухапси потпредседника Владе, да војна полиција интервенише у згради Владе, а да се са тим председник Владе упознаје кроз медије.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ово је друго питање. Да ли је то у реду или није у реду, моје питање је било да ли је познато господину Јовановићу да ли је приликом хапшења са господином Перишићем ухапшен неки представник неке стране земље, државе, службе или било шта?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Познато ми је.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате ко је тај човек?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, чуо сам да се бавио регуларним послом за који је био акредитован у Београду и да је његово хапшење дипломатски инцидент. Значи није била тајна да је тај човек акредитовани представник Централне информативне агенције америчке Владе, баш као што се у Београду налазе акредитовани представници многих других обавештајних служби.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато да ли је господин Мијатовић имао контакте са тим истим представником и ако јесте од када ти контакти датирају?

Сведок Чедомир Јовановић: То му је био посао, а он је добро радио свој посао.

Адв. Момчило Булатовић: Ја не питам да ли му је посао. Да ли знате од када има контакте са тим господином?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, од оног тренутка од када је почео да се бави својим послом.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате за неки контакт 1996. или 1997. године, где су тај господин и господин Мијатовић контакт остварили и поводом чега?

Сведок Чедомир Јовановић: 1996., 1997. године нисам познавао ни Зорана Мијатовића, ни Нејбора, акредитованог представника Централне информативне агенције.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато када, где и под којим околностима су се упознали покојни председник Владе господин Ђинђић и Зоран Јањушевић?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Познато ми је. Зоран ми је о томе говорио.

Адв. Момчило Булатовић: Где?

Сведок Чедомир Јовановић: То је била приватна вечера.

Адв. Момчило Булатовић: Јесте ли Ви били присутни на тој вечери?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам.

Адв. Момчило Булатовић: Нисте. Да ли знате када је била та вечера?

Сведок Чедомир Јовановић: Мислим да је реч о пролећу 2001. године.

Адв. Момчило Булатовић: Пролеће 2001. године?

Сведок Чедомир Јовановић: Или касна, позна зима.

Адв. Момчило Булатовић: 2001. године?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте. Да, тај период.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Е сада...

Сведок Чедомир Јовановић: Пошто је Зоран Ђинђић постао председник Владе 25. јануара 2001. године, пре тога није могао никоме да понуди посао у Влади.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Е сада ми реците, да ли сте имали Ви нека сазнања ко је господин Јањушевић, чиме се бави, шта ради?

Сведок Чедомир Јовановић: Све што сам имао да кажем о Зорану Јањушевићу рекао сам јуче и о томе немам шта да додам. Ако постоји потреба да се тако нешто понови, ја сам спреман то да урадим.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато да ли је вршена нека безбедносна провера господина Јањушевића?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Наравно, то је уобичајена процедура за сваког. И за Јована Пријића и за Зорана Јањушевића и за било коју другу особу која је ангажована на тако важним пословима.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Реците ми, чули смо јуче да је сведок сарадник Љубиша Буха Чуме дао неку коначну изјаву 10. марта 2003. године. Да ли знате ко је разговарао, где је разговарао са господином Љубишом Бухом?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја сам био јуче прецизан. Рекао сам да је Љубиша Буха дао пуноважну изјаву на основу које је било могуће покренути саму процедуру хапшења припадника Земунског клана и Милорада Улемека 10. марта, а да ли је та изјава у међувремену

проширена након неких нових сазнања, односно судског поступка у којем се он појављује, ја то не могу да потврдим. Што се тиче места на којем се он налазио, он се налазио на месту на које му је једино могуће било гарантовати безбедност.

Адв. Момчило Булатовић: Е, сада ћу да Вас питам онда то. Ако имате Управу за борбу против организованог криминала, акцију планирате годину дана, имате сведока сарадника, имате све, шта је то спречавало да се гарантује безбедност Љубиши Бухи у оквиру тог круга људи који воде такву једну велику акцију радикалног обрачуна са криминалом?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, спречавало је злочиначко удружење које је владало Србијом у том тренутку.

Адв. Момчило Булатовић: Значи они. Добро.

Сведок Чедомир Јовановић: Спречавао је начелник војне службе безбедности Аца Томић који је редовно обавештавао припаднике Земунског клана о потрази која се врши за Љиљаном Бухом и сугерисао им промену локације како та потрага не би резултирала, не могу да употребим реч привођењем, али коначном дефинисању статуса Љиљане Бухе.

Адв. Момчило Булатовић: Јуче сте пар пута употребили у Вашем сведочењу овакве речи, «Ми смо ухапсили, ми смо држали у затвору», па ми објасните мало то, ко сте то Ви, који можете да ухапсите и ко сте то Ви који можете да држите у затвору?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, требали сте пажљиво да ме слушате пошто сам врло прецизно говорио. Када сам говорио на такав начин, говорио сам о власти у Србији.

Адв. Момчило Булатовић: Рекли сте да...

Сведок Чедомир Јовановић: Не о неформалној групи људи, него о власти, о институцијама које су такве какве су. Када говорим да смо ми ухапсили, мислим да Влада Зорана Ђинђића је ухапсила Радомира Марковића у фебруару месецу 2001. године упркос свим отпорима, да је започела процес санкционисања убиства на Ибарској магистрали, да је издала потерницу за Душаном Спасојевићем и другим особама које су осумњичене за отмицу Мирослава Мишковића, да их је држала у притвору онолико колико је то било могуће, да су из притвора изашли под неразјашњеним околностима. Ту пре свега мислим на Душана

Спасојевића. Господин Миливојевић вероватно зна коме је дао новац да би он био пуштен.

Председник већа: Ја ћу Вас сада опоменути да не инсинуирате ништа браниоцу првоокривљеног адв. Слободану Миливојевићу, јер самим тим вређате његово достојанство као браниоца. То је недопустиво и због тога Вас опомињем.

Сведок Чедомир Јовановић: Ја се извињавам господине судија али ово није била инсинуација. Наиме, полиција је и током акције «Сабља» али и током 2001. године уз ангажман ресора државне безбедности дошла до посредних сазнања да је за пуштање на слободу Душана Спасојевића коришћен механизам мита односно да је на неки начин извршена уплата која је била предуслов пуштања Спасојевића на слободу и да је у томе учествовао његов адвокат Слободан Миливојевић.

Председник већа: Да ли Ви имате доказе за такве тврдње и да ли је вођен кривични поступак против адвоката Слободана Миливојевића везано управо за давање мита у конкретном случају?

Сведок Чедомир Јовановић: То није једини случај у коме постоји таква врста сазнања која потом не може судски да се процесуира. Иста врста сазнања постојала је и везивала се за пуштање на слободу директора Радио телевизије Србије Милановића. Значи, докази за то пре свега доказе треба тражити у активности од министарства унутрашњих послова односно надлежних служби, а пошто је у овој судници доста тога речено што је потом резултирало отварању неких истрага, ја предлажем да се тако уради и овога пута.

Председник већа: За реч се јавља адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Прво бих замолио председниче, пошто сведок помиње и случај Милановић, да објасни и Вама и свима нама у ком контексту, да ли ја имам било какве везе са Милановићем, па ћу потом ставити приговор у односу на оно претходно.

Сведок Чедомир Јовановић: Да ли Ви имате везе са Милановићем?

Адв. Слободан Миливојевић: Да.

Сведок Чедомир Јовановић: Па, исти механизам је искоришћен када је пуштен Милановић да се брани са слободе када је пуштен и Ваш

клијент који је био у присној вези са Милановићем, толико присној да га је штитио годину и по дана све до акције «Сабља» током које је Милановић пронађен на месту на коме се скривао у Црној Гори уз подршку Земунског клана.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја имајући у виду начин на који излаже сведок, очигледно је шта се све иза тога крије, то су они памфлети који су коришћени у време када је вршен прогон мој. Ја ћу Вас, када смо већ дошли дотле, да замолимо сведока нека каже име и презиме тог правосудног радника коме сам ја дао новац.

Сведок Чедомир Јовановић: Ја то не могу да кажем. Ја бих то давно урадио да знам коме сте дали новац. Не мислите ваљда да бих о томе ћутао.

Председник већа: Добро. Да не би сада улазили у неке личне ствари, ја сам опоменуо, везано за Ваше достојанство које морам чувати, Вас као браниоца. Дозволићемо адвокату Момчилу Булатовићу да настави са питањима, па касније кроз примедбе можете то изразити.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала судија. Сведок данас рече да људи који су доносили одлуке везано за именовање Брацановића и Андрије Савића су људи које је Улемек успео да увери у исправност тих одлука. Мене интересује ко су ти људи који су доносили одлуку о именовању Савића и Брацановића на места на која су они именовани?

Сведок Чедомир Јовановић: Ви прецењујете улогу Милорада Улемека. Никога он није уверио у квалитете Андрије Савића и Милорада Брацановића, као што сам више пута рекао.

Адв. Момчило Булатовић: Ја Вас молим судија, ја Вас заиста молим да сведоку не дозволите да он коментарише моја питања. Ја не коментаришем његове одговоре.

Председник већа: То је форма одговора колега, тако да дозволите да одговори, па онда примедбе ставите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, моје питање је било...

Председник већа: Добро. Чули смо питање. Изволите одговорите.

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Ја се извињавам ако на било какав начин реметим неки ред у судници, али ја сам само покушавао

прецизно да формулишем одговор на једно непрецизно постављено питање. Наиме, Брацановић и Савић нису постављени због тога што је Улемек успео некога да увери у њихове неспорне квалитете. Као што сам више пута до сада рекао, они су постављени на та места како би се амортизовао протест Јединице за специјалне операције који је морао бити завршен до суботе, због избора на Косову и Метохији и због потписа споразума о отпису две трећине дуга пред париским клубом. Дакле, ми смо морали окончати ту кризу у нашем друштву. Тада су Брацановић и Савић постављени на она места на којима је Улемек желео да их види у фебруару месецу 2001. године, али не због тога што су они бољи од Петровића и Мијатовића, него због тога што ми нисмо били у позицији да у новембру 2001. године урадимо оно што смо урадили у фебруару месецу, тј. да кажемо не.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Онда ћу питати...

Председник већа: Ја ћу искористити ово као прилику да поставим питање. Да ли се то може тумачити као једна врста слабости Владе Републике Србије у преговорима са начелством и руководством ЈСО-а и првоокривљеним Милорадом Улемекком, поготово имајући у виду његову неформалну, у смислу официјелног поступања, улогу за време протеста ЈСО-а, јер је у то време већ био пензионер МУП-а?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да је то слабост јер ниједној Влади нико не може да диктира услове по којима ће се она понашати. То је била слабост Владе. Владе која није имала институције којим би морала да се заштити, којима се штити свака Влада. То је била очигледна слабост и нико то од нас ниједног тренутка није крио. То је био начин да се тај протест оконча.

Председник већа: Добро. Наставите са питањима. Има реч адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Хоћу. Јуче је сведок поменуо да као неку паралелу везано је опет било за питање господина Јањушевића, учешће његово у кабинету председника Владе, кабинет Тонија Блера, па нисам разумео, па ако може да објасни у ком контексту је та паралела поменута?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ОПОМИЊЕ СЕ адв. Рајко Даниловић да не говори без дозволе председника већа.

Можете одговорити укратко на питање.

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да могу, с тим што мислим да одговор опет неће бити разумљив, јер је ту практично реч о карактерима, начин организације државе. Влада Зорана Ђинђића је била организована као свака модерна европска Влада и узор организације Владе Зорана Ђинђића заправо је био модел организације кабинета председника енглеске Владе Тонија Блера.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Мене сада интересује откуд сазнање о организацији кабинета Тонија Блера Влади председника Владе Зорана Ђинђића?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, господине Булатовићу, постоје књиге.

Адв. Момчило Булатовић: Књиге. Добро.

Сведок Чедомир Јовановић: А постоје и закони о Влади и анализом књига могу да Вам препоручим пуно књига у којима се описује рад Тонија Блера, а и могу да Вас упутим на интернет адресу на коју ћете скинути закон о организацији Владе уједињеног краљевства Велике Британије и Северне Ирске.

Адв. Момчило Булатовић: Баш Вам хвала. Један од проблема Владе била је сарадња са Хагом. Начелник јавне безбедности је био господин Сретен Лукић. Да ли Вам је познато да је та Влада односно министарство унутрашњих послова у октобру, ако се не варам 25. октобра 2003. године организовало митинг подршке Сретену Лукићу који је био Хашки оптуженик?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Познато ми је.

Адв. Момчило Булатовић: Како то оцењујете са аспекта Владе?

Сведок Чедомир Јовановић: То је за мене било политички неприхватљиво. Ја се са том одлуком нисам сложио иако високо ценим Сретена Лукића и његов допринос борби против организованог криминала, хапшењу убица Зорана Ђинђића односно особа које су оптужене за то убиство и целокупан рад тог човека на месту начелника

ресора јавне безбедности од јануара месеца 2001. године па до новембра месеца 2003. године.

Адв. Момчило Булатовић: Доста сте говорили о генералу Павковићу и о неком његовом преласку, промени мишљења и то. Да ли Вам је познато да се господин Павковић кандидовао као председнички кандидат на председничким изборима?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да ми је познато.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате ко је стајао иза његове кандидатуре, да ли његова странка или неко други?

Сведок Чедомир Јовановић: Он лично.

Адв. Момчило Булатовић: Он лично. Да ли је Демократска странка пружила подршку кандидатури господина Павковића?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Ми нисмо пружили подршку кандидатури господина Павковића али зашто би ми имали било шта против жеље Небојше Павковића да се кандидује за председника републике.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Питаћу Вас...

Сведок Чедомир Јовановић: Он у овом тренутку више није војно лице.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Реците ми господине Јовановићу још само пар питања која ме овако интересују, када сте задњи пут се видели са председником Владе покојним Зораном Ђинђићем?

Сведок Чедомир Јовановић: Видео сам се у четвртак.

Адв. Момчило Булатовић: Који четвртак?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте, четвртак.

Адв. Момчило Булатовић: Који је то датум био?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, ако је понедељак 10. март, ако је субота 8. март, четвртак је 6. март.

Адв. Момчило Булатовић: 6. марта?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте.

Адв. Момчило Булатовић: Где сте били 12. марта?

Сведок Чедомир Јовановић: Био сам у Милану.

Адв. Момчило Булатовић: У Милану?

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Момчило Булатовић: Када сте отпутовали за Милано?

Сведок Чедомир Јовановић: Када сам отпутовао за Милано?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Чедомир Јовановић: Тада када сам се видео са председником Владе.

Адв. Момчило Булатовић: 6-ог?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте.

Адв. Момчило Булатовић: 6-ог?

Сведок Чедомир Јовановић: Мислим да је био 6-ти. Прецизно не могу да Вам потврдим датум.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Када сте се вратили из Милана?

Сведок Чедомир Јовановић: 12-ог.

Адв. Момчило Булатовић: 12-ог?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте.

Адв. Момчило Булатовић: Реците ми пре именовања на место потпредседника Владе да ли сте имали неки радни однос заснован на неком другом месту?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. У Скупштини Србије.

Адв. Момчило Булатовић: Молим?

Сведок Чедомир Јовановић: У Скупштини Србије.

Адв. Момчило Булатовић: У Скупштини Србије. Хвала судија. Немам питања више.

Сведок Чедомир Јовановић: А пре Скупштине Србије на другом месту.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,18 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са извођењем процесне радње наставка саслушања сведока Чедомира Јовановића.

Нека приступи пред судско веће.

За реч се јавља адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче ја се извињавам, имао бих једно питање када смо већ у тиму да не пропуштамо касније. Рекли сте да Вам је познато да је Улемек био у Грчкој. Да ли сам у праву?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. У праву сте.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте за време док је Улемек био у Грчкој успостављали било какве контакте са његовим официром за везу Шаре Ненадом?

Сведок Чедомир Јовановић: Не са официром за везу, али са командантом ЈСО-а Маричићем, тј. он је успоставио телефонски контакт са мном.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте за време док је Улемек био у Грчкој имали било какве телефонске контакте са Улемеком?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Поводом чега сте имали контакте са командантом?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, о томе сам јуче говорио. Спреман сам да поновим наравно уколико је тако нешто неопходно. Дакле, као што сам рекао након отпуштања, отказа у министарству унутрашњих послова Улемек је напустио земљу. Дуго времена, чак и по повратку у земљу он је одбијао да каже где се налазио, а до тог контакта са командантом Јединице за специјалне операције дошло је на иницијативу команданта који је покушавао да пронађе начелника ресора државне безбедности Горана Петровића.

Адв. Слободан Миливојевић: Извињавам се само на тренутак прекидам, да ли је контакт са командантом Јединице за специјалне операције био поводом успостављања контакта са Улемеком или не?

Сведок Чедомир Јовановић: Ма, не. Апсолутно не.

Адв. Слободан Миливојевић: Добро. Не треба ми даљи одговор. Само још једно, да ли сте покушали на било који други начин осим телефоном да комуницирате са Улемеком за време док је био у Грчкој?

Сведок Чедомир Јовановић: Као што сам рекао нисам знао уопште где се налази, ни ја, нити је то знао било ко, јер нас он са тим подацима није упознао. ЈСО је само затражио контакт са ресором за државну безбедност због тога што је Улемек ухапшен на Атинском аеродрому, због фалсификованих докумената. О томе сам јуче говорио.

Председник већа: Право на питања има бранилац адв. Ненад Вукасовић. Изволите. Можете непосредно постављати питања сведоку.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Ја бих се надовезао, па ћу се после вратити на ову главну ствар, али једну суштину коју је започео колега Булатовић, па да завршимо и са тим. Колега Булатовић је поставио питање, а сведок је одговорио о томе да је било контаката са страним службама везано за питање обезбеђења и тако даље, безбедности самог Премијера. Моје питање у склопу тога би било да ли је евентуално сведоку познато, да ли је било каквих инсистирања, разговора, предлога од стране тих служби да се расформи ЈСО?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Није. Те службе се не баве тим питањима. Једини контакти су се везивали искључиво као што сам то толико пута до сада поновио, за пружање техничке подршке при развијању Управе за борбу против организованог криминала.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Даље ме не интересује.

Сведок Чедомир Јовановић: Обуку возача и личних пратилаца.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Не треба. То ме не интересује. Сада моје следеће питање би било, након повређивања Премијера на Копаонику током фудбала и тако, шта се све десило када му је нога стављена у гипс, дешава тај један инцидент, једна ситуација код хале Лимес. Како је окарактерисана, да не улазимо сада у то, није овог момента ни битно. Ја бих питао сведока да ли је након тог догађаја, говорим о Лимесу, имајући у виду стање Премијера, нога у гипсу и тако даље, да ли је тада разговарао, односно сведок разговарао са Премијером или било којим другим лицима, везано за евентуално некакво условно речено да назовем појачање безбедности и промене у неким начинима покривања Премијера, саме безбедности, да ли је разговарано на ту тему?

Сведок Чедомир Јовановић: И на то питање сам више пута одговорио. Што се тиче хендикепа који је уследио након повреде на Копаонику 15. фебруара и хируршког захвата који је спроведен два дана након тога на ортопедској клиници, Зоран Ђинђић је са једном ногом био ефикаснији од 90% политичара у Србији, тако да то није био разлог за увођење додатног обезбеђења. Свакако не.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам питао за Лимес, не за ногу, Лимес је била суштина, да ли се размишља, а не нормално гипс као гипс?

Сведок Чедомир Јовановић: И на то питање сам више пута одговорио. То је била тема разговора и рада људи који су се бавили обезбеђењем председника српске Владе.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли можете да нам каже имена и презимена тих људи која су о томе разговарали, ја их нисам чуо?

Сведок Чедомир Јовановић: Имена људи који се баве питањем обезбеђења Зорана Ђинђића. Значи, шеф његовог обезбеђења је у том тренутку био Владимир Вукасовић, лично обезбеђење мислим да је водио Милан Веруовић и колико знам он је овде сведочио. Што се тиче

системског обезбеђења за тако нешто је формално било задужено министарство унутрашњих послова, али практично не, с обзиром да је интерним актом министарство унутрашњих послова пролонгирало за три месеца преузимање те врсте обавеза Безбедносно информативне агенције која по новом закону није била овлашћена за пружање послова односно услуга обезбеђења личности, осим представника страних делегација.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Господине председниче, ово моје питање је везано за Лимес, морао бих да проширим једним подпитањем, зато што се сведок овде изјаснио да је након догађаја код Лимеса директно разговарао телефоном са Премијером и да му је рекао да је у питању Багзи, Душан Миленковић, па је моје питање сада сам зато и дошао до тога да га питам, да ли је њега лично, сведока, неко информисао о томе о некаквим састанцима у смислу побољшања обезбеђења самог Премијера?

Сведок Чедомир Јовановић: Није тачно да сам ја Зорана информисао да се у инциденту на Лимесу појављује особа која се зове Душан Миленковић.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисам ја рекао Душан, него Багзи, Дејан Миленковић.

Сведок Чедомир Јовановић: Ако сте мислили на Дејана Миленковића, онда да. Тачно је. Ја сам у разговору са председником Владе, пошто се он у том тренутку налазио у Бања Луци, рекао да је возило на ауто путу, да је тим возилом управљао Дејан Миленковић, а након тога наравно да су тако нешто учинили и други људи који су са њим остварили контакт.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро, пошто видим да сведок сјајно барата презименима, онда шеф обезбеђења није Вукасовић. Ја сам Вукасовић. Ради исправке, тако да зна. Сада ме занима следеће, није одговорио на питање, али можда и не жели, или не може, или не зна, на крају крајева није ни важно. Да ли њега неко лично информише, да ли је он упознат о томе да су појачане некакве мере или промењене некакве мере обезбеђења Премијера након догађаја код хале Лимес?

Сведок Чедомир Јовановић: И на то питање сам више пута одговорио. Ја се нисам бавио организацијом ни сопственог обезбеђења, самим тим нисам претерано времена посвећивао ни питању организације обезбеђења Зорана Ђинђића, нити је он био човек који је правио ту

врсту калкулације која је подразумевала да се више бави питањем своје безбедности, а мање питањем послова које мора да ради.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. У реду. Могу да прихватим. То је став и мишљење сведока. Мене занима само једна, бар за мене извесна противречност, ако извештава Премијера о томе да је код хале Лимес камион возио Дејан Миленковић Багзи, што указује на некаква сазнања и тако даље, а сада каже да га није интересовало и да не зна шта је било касније са обезбеђењем Премијера у смислу да ли је нешто појачано, после сазнања да је камион возио Дејан Миленковић Багзи код Лимеса, па уз Вашу дозволу да ли би сведок био љубазан да нам појасни, по мени неку врсту мале противречности. Не интересује се, а зна да је у питању...

Председник већа: Колега, Ви сами знате по Законику о кривичном поступку противречност ако постоји онда ће се указати сведоку од стране председника већа на постојање евентуалне противречности. Међутим, Ви суштински дајете закључак да постоји противречност, иако те противречности нема. То је сведок јасно рекао.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам оставио Вама да процените.

Председник већа: Нема потребе да ја процењујем јер треба документовати противречност, а сведок Чедомир Јовановић је рекао да се није бавио конкретним пословима обезбеђивања, нити да има сазнања да је дошло до повећања безбедности када сам ја питао јуче о томе да ли је након случаја код Лимеса дошло до појачања безбедности саме личности Премијера. Према томе, немојте изводити неке закључке који не постоје. Можете кроз форму питања.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја нисам извео закључак, ја сам рекао да је то за мене, али у реду.

Председник већа: Кажем Вам, не можете Ви прво закључак донети па касније поставити питање, него директно само кроз питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, знате шта, јуче, сада слушам закључке сведока, па не видим у чему сам ту много погрешно, но прихватам Ваше....У реду.

Председник већа: Поставите питање, али преформулишите.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Идемо даље. Сведок је јуче рекао да је пар пута и није тако често, али у сваком случају је долазио у зграду Владе и да је улазио на тај улаз број 5 и рекао је ево и данас на питање

колеге Булатовића, да његово обезбеђење дође, полицајци отворе врата. Мене занима следеће, да ли може да нам опише када уђе на тај улаз број 5, куда он иде, да опише своје кретање кроз зграду да би стигао до кабинета Премијера, када уђе на улаз број 5?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Могу да опишем, неће ми представљати посебан проблем. Дакле, до врата улаза број 5 ја прекорачим 2 степеника. Пошто уђем на врата и станем на итисон прекорачим 10 степеника. Онда направим благи заокрет од 45% и упутим се ходником дужине 50 метара, до наредног степеништа, а одатле опет лучним степеништем ка кабинету председника Владе.

Адв. Ненад Вукасовић: То друго степениште колико отприлике има степеника?

Сведок Чедомир Јовановић: То друго степениште има 72 степеника.

Адв. Ненад Вукасовић: Колико, нисам чуо, извињавам се?

Сведок Чедомир Јовановић: 72.

Адв. Ненад Вукасовић: 72 степеника има друго то степениште до кабинета Премијера?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте. Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је сем улаза број 5 постојало неко, по Вашем сазнању нормално, неки улаз где Премијер не преваљује 72 степеника плус 10, плус 5, да би дошао ближе до кабинета?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја се нисам кретао кроз зграду Владе путевима којима се кретао председник Владе, пошто сам за разлику од председника Владе доста мање времена проводио у Влади, па сам увек долазак у Владу користио истовремено и као прилику да се сретнем са неким дивним људима из бироа за комуникације и стога је мој пут ка председнику Владе дужи за тих 70-так степеника.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала. Немам на ово, немам више питања што се тиче овог дела. Хвала за оволики број степеника. Рекли сте да сте били код, ако сам добро разумео, да сте Ви рекли Улемеку Милораду да више није радник односно да неће радити у СУП-у. Да ли сте тако рекли или сам ја можда евентуално, не бих желео да Вам додам било шта, а да нисте на такав начин рекли?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја се извињавам, нисам Вас прецизно чуо.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте рекли, ја ћу сада исказати нешто, али не бих желео да додам нешто што можда нисте на такав начин рекли, да ли сте рекли отприлике, ја ћу сада можда парафразирати, јер немам копију записника, у смислу да није више радник СУП-а после свих оних тамо неких глупости што је направио Ступица и тако даље, Кула?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја сам био такође прецизан, рекао сам му да ће добити отказ и да се за тако нешто обрати Горану Петровићу начелнику ресора државне безбедности.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Сада, да ли можете да нам објасните због чега му то говорите Ви, а не говорите рецимо министар унутрашњих послова или начелник ресора државне безбедности?

Сведок Чедомир Јовановић: То му је потом рекао начелник ресора државне безбедности.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја питам због чега Ви први, пре ових лица која су у оквиру министарства унутрашњих послова?

Сведок Чедомир Јовановић: Не знам да ли сам био први, да ли му је пре тако нешто рекао министар унутрашњих послова. Ја говорим на основу околности из којих произилази та врста односа и о њима сам прецизно говорио од 5. октобра, па практично до тог јуна месеца када је престао његов рад у министарству унутрашњих послова. Не искључујем могућност да му је то рекао и министар унутрашњих послова, али сам то урадио ја да не би постојала било каква дилема и веровање у могућност неког договора са председником Владе.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли то радите самоиницијативно или имате евентуално налог некога да му то саопштите?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Пошто председник Владе није желео да види Милорада Улемека, то сам урадио ја.

Адв. Ненад Вукасовић: А да ли је председник Владе пре тога рекао да не жели, па да идете Ви?

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: То Вам је тако децидирано рекао?

Сведок Чедомир Јовановић: Апсолутно да.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи по налогу председника Владе. Добро. Јуче сте овде говорили о некаквом финансирању ЈСО, па између осталог спомињали ту некакав стан, па да је око тога спровођена некаква истрага о додели стана од стране Земунског клана неком припаднику, то није важно. Да ли сте упознати евентуално какви су резултати те истраге, шта је она показала, има ли ту какве одговорности некога, да ли је неко сносио некакве санкције, каква је уопште судбина те истраге?

Сведок Чедомир Јовановић: Колико ја знам води се судски поступак против команданта Јединице за специјалне операције. То је само један од елемената који указује на основану сумњу о повезаности њега лично са шефом Земунског клана Душаном Спасојевићем.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Говорили сте о томе да сте били у Шилеровој улици. Ја сада не улазим у то, није то за мене толико важно. Да ли сте о томе известили Премијера?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно. То није била никаква тајна.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте о томе сачинили какву службену белешку?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Ја нисам обавезан да чиним службене белешке јер нисам чиновник министарства унутрашњих послова које функционише по принципу службених белешки, али су то сачинили други људи.

Адв. Ненад Вукасовић: Ко је сачинио белешку о Вашој посети и где се она налази?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, то морате питати тренутног директора БИА Радета Булатовића. Налази се у БИА, вероватно, а можда и у судским списима.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја Вас питам да ли је Вама познато где се та белешка о Вашој посети Шилеровој која је званично заведена налази,

како би смо могли да је потражимо, само питам где, да нам дате правац усмерења.

Сведок Чедомир Јовановић: Па, нисам у најбољим односима са актуелном влашћу, тако да не могу да Вам дам ни правац ни усмерење, али претпостављам да би они врло радо Вама изашли у сусрет.

Адв. Ненад Вукасовић: Могуће. Верујем пре него Вама, али занима ме следеће. Одакле знате да је неко други писао белешку, да ли сте Ви учествовали или били присутни ту, или на који начин је долазило до сачињавања те белешке, коме Ви дајете податке, разговарате са Премијером, у реду, то ми је схватљиво и разумљиво. Након Вашег разговора са Премијером, како технички даље иде да би се то преточило у неку белешку?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, с обзиром да Ви имате веће искуство у тој врсти посла од мене, који практично немам никакав ангажман у ресору државне безбедности или сличним службама, које се баве питањима безбедности, по сарадничком или неком другом основу. Верујем да знате да се службене белешке чине тако што се обухвата одређена проблематика, тако да тема и анализа које су спроведене након побуне ЈСО-а дефинитивно није био мој одлазак у Шилерову улицу, већ заправо све оно што се налазило у суштини протеста Јединице за специјалне операције, а као једна од пратећих информација свакако да је узета у разматрање и та чињеница да сам ја у Шилеровој разговарао са Душаном Спасојевићем, особом која је оптужена за отмицу Мирослава Мишковића, особу...

Адв. Ненад Вукасовић: То ме не интересује господине председниче. Ја само питам једно и сведока се не тиче, а и за његову информацију тако и за ову јавност, ја нисам био сарадник као можда Ви, ја сам био припадник. Код мене су долазили такви слични, али на страну то, мене занима да Ви објасните...

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац адв. Ненад Вукасовић да не вређа достојанство сведока Чедомира Јовановића.

Адв. Ненад Вукасовић: Не вређам га, он вређа мене, каже да сам био сарадник службе. Нисам био сарадник службе, ја сам био припадник службе.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја се извињавам, ја мислим да је реч о неспоразуму, ја сам рекао или сарадник или дугогодишњи припадник. Не видим у томе да је нешто увредљиво, то је частан посао.

Адв. Ненад Вукасовић: Тако је. Ја нисам био...

Председник већа: Без коментара, молим Вас, те личне природе ко је шта радио. То ме уопште не интересује.

Адв. Ненад Вукасовић: Или хоће, или неће, или не жели, или не зна, није ни важно сада, да нам одговори технику између, када се обави разговор са Премијером и обавести Премијера о свим својим, о тим састанцима, што је потпуно нормално, како долази, ко сачињава ту белешку, ко саопштава те податке да би се она преточила на папир који се зове службена белешка или већ како се то звало, то мене занима?

Сведок Чедомир Јовановић: С обзиром да сте ме малопре прекинули, мораћу да довршим свој одговор. Дакле, с обзиром да је остварен контакт са шефом Земунског клана, особом која потиче из криминогене средине, а која отворено и нескривајући указује и говори о сопственој улози у протесту који је покренут, природно да је тако нешто било процесуирано у оквиру министарства унутрашњих послова. На какав начин, то ћете морати да разговарате са људима који су се тим послом бавили или са онима који данас располажу информацијама које су у вези са тим. Један од облика анализа које су накнадно спроведене, између осталог је транскрипт телефонског разговора о ком сам јуче говорио и који се појавио у јавности.

Адв. Ненад Вукасовић: Не питам то. Господине председниче, ја Вас молим да ако можемо да ово рашчистимо. Разговара са Премијером, јасно ми је, нико није присутан, занима ме, како та информација и ко је преноси, у реду слажем се и министарство унутрашњих послова, када разговара са неким у четири ока и нико није присутан, мене сада занима, информација коју он даје своме Премијеру, што је нормално, како стиже до министарства унутрашњих послова, ко то даје, да ли даје сведок лично, или се преноси неком, како се сазнаје за тај разговор уопште био, како би на неки начин рекли евидентиран и каже налази се у БИА, ништа више не питам? Разговор у четири ока до папира, где је сада тај сегмент један између?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, ја сам листајући јутрашње новине између осталог прочитао и Вашу изјаву и из ње схватам да Ви заправо мене нисте јуче слушали, односно да нисте разумели оно о чему сам ја говорио.

Адв. Ненад Вукасовић: Не знате Ви то. Не умете Ви да коментаришете мене. Одговорите на питање, знате или не знате. Пустите Ви мене, спавао сам јуче за Вашу информацију.

Сведок Чедомир Јовановић: По одласку из Шилерове улице као што сам јуче говорио, одржан је састанак у министарству унутрашњих послова са 5 првих људи из министарства унутрашњих послова и о томе сам јуче говорио. На том састанку су анализирани и резултати тог разговора са Душаном Спасојевићем и чињенице до којих смо дошли током тог разговора и наравно све посебне информације са којима је полиција располагала и које су континуирано почеле да пристижу. Значи, никада ти подаци нису остали нека интерна тајна између председника Владе и мене, нити се о томе говорило у четири ока. То су подаци који су познати десетинама припадника министарства унутрашњих послова односно ресора државне безбедности, с обзиром да тада БИА није била формирана.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Сада ме занима следеће, у реду, за тај контакт, у реду је, сада смо разјаснили, нема потребе да подижемо нерве. Рекли сте да сте имали низ састанака са Премијером што је и нормално, Ви као шеф посланичке групе, да сте ретко долазили у Владу због Ваше обавезе у Републичкој Скупштини, схватљиво и да сте имали тако састанке по становима, да ли Ви одете код њега, он дође код Вас, па између осталог сте ишли и код тог извесног, за мене небитног, али није важно, неки Драган Марковић и тако даље, код њега у кући разговарали. Да ли можете рећи на тим разговорима присутни сте Ви, Премијер, ко још?

Сведок Чедомир Јовановић: Код Драгана Марковића нисмо никада били. Код Драгољуба Марковића смо одлазили јер смо се тамо дружили. Значи, тамо нисмо одлазили да бисмо се бавили политиком, а природно је да се с обзиром да ја радим у Парламенту да 6 сати, након тога по правилу одржавам седницу посланичког клуба или колегијума посланичког клуба Демократске опозиције Србије, који траје до 20 или 21 сат. Све консултације обављам на некој другој адреси, јер активности Владе престају у касним поподневним сатима.

Адв. Ненад Вукасовић: Ништа ја то не спорим. Имате састанак кад имате, нормално када је могуће, да ли је то у току радног, или ноћно,

нормално. Мене занима да ли у тим разговорима са Премијером када сте код њега кући, прво питам да ли сте у тим одласцима код њега кући и он када је долазио код Вас, уопште разговарали о некаквим важним питањима или је то било дружење као код Драгана Марковића?

Сведок Чедомир Јовановић: Код Драгана Марковића се никада нисмо дружили. Код Драгољуба смо се дружили, а што се тиче разговора са Премијером они су се на тим адресама углавном везивали за текуће послове и неке актуелне проблеме. Све оно што је било дефинисање озбиљних политичких одлука, о томе се дискутовало на седницама председништва коалиције или на састанцима који су одржавани у Влади и којима сам ја присуствовао. Мислим да је потребно да се дефинише та моја констатација да ја нисам стално одлазио у Владу. За мене је стални одлазак у Владу одлазак свакодневни одлазак у Владу. Ја сам неколико пута недељно, наравно на кратко боравио и у згради Владе.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам Вас питао директно, када сте Ви одлазили у посету код Премијера, код њега кући, он понекад долазио код Вас кући, да ли сте сем дружења у тим разговорима говорили и о неким питањима која су условно речено службена?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нас двојица се никада нисмо дружили. Нисмо имали времена за тако нешто. Са другим људима смо се дружили, а сваки тренутак смо користили за размишљање о политици, дефинисање неких планова који ће се потом остваривати, али све оно што се везује за доношење политичких одлука, наравно, везано је за потпуно други круг људи и за други амбијент. Ко је тим разговорима присуствовао зависи од ситуације до ситуације, али наравно да нису тим разговорима присуствовале наше девојке, супруге или неки другари, пошто нема никакве везе са њима.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам питао конкретно. У тим посетама да ли сте разговарали ван дружења приватног и о неким службеним стварима, говорим о посети стана....

Сведок Чедомир Јовановић: Разговарали смо о текућим питањима.

Адв. Ненад Вукасовић: О тим текућим питањима да ли сте било кога касније писмено или усмено извештавали о томе шта сте претходно вече, није важно када, или у току дана, у које доба дана, разговарали, да ли сте кога извештавали о тим?

Сведок Чедомир Јовановић: Не, пошто смо ми демократска Влада која функционише по другачијем принципима од оних које смо наследили, то би било неприродно, мада су неки други чланови Владе правили белешке.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи по Вама је неприродно да известите некога да сте са Премијером разговарали о неким текућим питањима?

Сведок Чедомир Јовановић: Ако бисте могли да прецизно формулишете питање, онда бих прецизно да Вам одговорим.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам лепо питао, увече, у неко доба, није важно када, које време, разговарате са Премијером о текућим питањима, актуелним, важним стварима, да ли о томе сутрадан извештавате некога да сте имали разговоре и о чему сте разговарали и какви су евентуално договори, ако су били?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, на пример зависи од ситуације. Ако разговарамо о атмосфери у Парламенту и чињеници да Демократска странка Србије отворено подржава опозицију и руши наш политички концепт, онда након тога ми правимо посланички клуб на коме доносимо одлуку да се из коалиције искључи Демократска странка Србије.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро.

Сведок Чедомир Јовановић: И онда се они упознају са резултатима тих разговора.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је било разговора о текућим питањима, а да нисте известили своје сараднике, односно своје у Влади или евентуално у неком ко је даље надлежан?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не, није било. Они који су били дужни да поседују те информације, поседовали су. То није никаква тајна.

Адв. Ненад Вукасовић: Сем Вас, зато што јуче слушајући, видим да сте Ви били овако у једном лепом, блиском и садржајном пословном и пријатељском односу са Премијером, сем Вас, ко је имао сличан статус, а да је могао да учествује у разговорима о овим питањима било безбедности, било питања разних кланова, било питања организованог криминала, било питања постављања Специјалног тужиоца и тако даље,

сва ова питања о коме те говорили, да ли је сем Вас још неко из Владе било да је у питању потпредседник, било да је у питању неко са другим чином или евентуално...

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића због тога што је сугестивно и капциозно.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Прихватам. То је Ваш став. Моје следеће питање је да ли Вам нешто говори име Павасовић Жељко, да ли уопште то име, то лице, да ли уопште Вама нешто представља, да ли познајете?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не знам, ако бисте можда саопштили неке околности, детаље, можда би ми било...

Адв. Ненад Вукасовић: Па, не могу, бићу сугестиван, бићу како каже председник већа...

Сведок Чедомир Јовановић: Не говори ми, не могу да се сетим тог имена. Сем Жељка нисам чуо презиме.

Адв. Ненад Вукасовић: Павасовић. П као поштар, као Пирот, Павасовић Жељко?

Сведок Чедомир Јовановић: Не знам, ако бисте ме упознали са детаљима...

Адв. Ненад Вукасовић: Не могу.

Сведок Чедомир Јовановић: Вероватно бих могао нешто прецизније да кажем.

Адв. Ненад Вукасовић: Не могу, онда би тек био сугестиван и председник би имао право да ми забрани питање. Значи овако Вам ништа не значи. Да ли сте икада били у Ваљеву код Душана Михајловића?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, наравно.

Адв. Ненад Вукасовић: Наравно. Добро. Да ли је, када кажете наравно, да ли је то сада морам да питам, да не будем опет сугестиван, било једанпут, двапут или више пута или само једанпут?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја годинама одлазим код Душана Михајловића и пре него што сам постао политичар на власти, ја сам одлазио у околину Ваљева, обилазио манастире и у околини Ваљева имам тамо једне пријатеље и волим да дочекам некада пролећно вече на Краљевом брду.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Значи више пута сте били код Душана Михајловића у Ваљеву. Ништа спорно. Да ли је у неким од тих одлазака са Вама био Милорад Луковић Легија?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала. То је Ваше питање, за то је везан Павасовић, да би Вам било јасно. Да ли сте, Ви сте се изјашњавали јуче, па и данас овде говорили о томе да нисте посећивали Душана Спасојевића у притвор, да ли сте евентуално доводили у притвор, да ли је са Вама долазила супруга Милета Луковића Кума, не Милорада Луковића, него Милета Луковића Кума?

Сведок Чедомир Јовановић: Не познајем ни Милета Луковића, ни супругу.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ништа. Хвала. Ништа даље нећемо уопште да објашњавамо. Не знате, не познајете и све је то у реду. Па и за то је везан господин Павасовић, да Вас подсетим, али идемо даље. Треће моје питање је везано за Ваше доласке, да ли сте у Централном затвору, дакле, затвору Окружног суда у Београду посетили Љубишу Буху Чумета?

Сведок Чедомир Јовановић: Колико ја знам Љубиша Буха Чуме није ни био у Централном затвору у Београду.

Адв. Ненад Вукасовић: Не, ја питам да ли сте га посетили, јесте, да, не и крај приче. Немамо шта даље.

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да не.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Хвала. Ништа. Идемо даље. Да ли сте код посета, опет говорим Окружни затвор у Београду или Централни затвор, како је по старом и остало, да ли сте тамо доносили

неки, били у посети некоме, па председниче шта да радим, морам да питам овако, а Ви ако ћете да забраните и доносили једну ствар која се зове компјутер у Централни затвор?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесам.

Адв. Ненад Вукасовић: Можете ли нам рећи коме и коме сте носили?

Сведок Чедомир Јовановић: Управнику Централног затвора Драгиши Блануши. Компјутер који је купљен у приватном предузећу у згради бившег факултета за физичку културу. Власник фирме је Дејан Живковић, човек који одржава рачунске системе у Демократској странци. Компјутер је купљен након нашег познанства које је склопљено по хапшењу Слободана Милошевића.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. У реду. Хвала.

Сведок Чедомир Јовановић: То су биле неке административне потребе и управа затвора нас је замолила да тако нешто урадимо.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Хвала. Питао сам за тај рачунар. У реду. Да ли сте посетили некога у Окружном затвору ко је био припадник СПС-а некада?

Сведок Чедомир Јовановић: Припадник СПС-а?

Адв. Ненад Вукасовић: Да. У посету некоме од притвореника ко је био члан СПС-а?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Видео сам се са председником СПС-а.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Нисам мислио на, ако мислите на председника државе бивши, који је сада у Хагу. Нисам мислио на њега. На неког другог мислим?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. У том делу немам више питања. Моје следеће питање је да се вратимо на протест Јединице. Јуче сте рекли када је та Јединица, начин како је изгледала, како је била способна и тако даље, да би она могла да заузме и некакве важне објекте у граду и тако даље и тако даље, па између осталог и аеродром. Објашњавали сте

њену снагу и евентуално некакав страх присутан од могућих консеквенци или последица даљег њеног исказивања те некакве силе. Моје питање је да ли сте током каснијег рада сазнали зашто се блокира ауто-пут, јер сте у једном делу свог излагања рекли да је то било и због тога ако крене неповољно по Милорада Луковића и његовог сведочења у Окружном суду да ли је то била..., односно да ли уопште имате сазнања зашто баш ауто-пут?

Председник већа: Не. Није тако рекао сведок, само да Вас исправим детаљ, него ако дође евентуално до лишавања слободе...

Адв. Ненад Вукасовић: Да. То сам и мислио.

Председник већа: Пошто сте рекли да сведочи, ипак не може бити сведок ухапшен, из тог разлога интервенишем. Изволите, одговорите.

Адв. Ненад Вукасовић: На то сам и мислио. Али да ли може само да рашчистимо зашто баш ауто-пут, да ли се евентуално о томе расправљало и зашто баш ауто-пут као ауто-пут, као тачка у Београду?

Сведок Чедомир Јовановић: Мислим да постоји много других људи који компетентније могу да одговоре на то питање. Свакако ја нисам био организатор тог протеста али су ми јасни мотиви њиховог доласка у Београд тог дана и на том месту. Можда Ваш клијент зна нешто више о томе пошто је био заменик команданта.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја питам Вас. Шта мој клијент зна то...

Сведок Чедомир Јовановић: Ја Вам одговарам просто.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја питам Вас, да ли знате или не знате. Не знате, идемо даље. Хвала. Нема потребе, нећемо да се ту расправљамо до не знам колико сати. Моје следеће питање, јуче сте спомињали аеродром као једну од тачака опасних за заузимање и тако даље, која би евентуално могла да угрози..., тако сам бар ја схватио, ту је веће па нека ме исправи или ме исправите Ви. Да ли је аеродром био једна од тих тачака које су биле овако, како бих рекао, доста значајне и релативно опасне, а уколико би дошло до...?

Председник већа: Колега Вукасовићу, ја заиста мислим да нема потребе толико да коментаришете, да сугеришете, да интерпретирате, него мислим да би било ефикасније, у циљу економичности да поставите директно питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Директно питање, да ли је сведок изјавио да је аеродром био врло важна тачка и да су имали страх да ЈСО не заузме аеродром?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам то изјавио. Ја сам рекао да смо индиректно били упознати са плановима који су се везивали за заузимање неколико тачака у граду или његовој околини и ту сам директно поменуо поред саме Газеле, локацију аеродрома Београд, државне телевизије па чак и саме Владе.

Адв. Ненад Вукасовић: Е, добро. Хвала. Да ли је сведоку познато да је ЈСО управо чувала аеродром?

Сведок Чедомир Јовановић: Познато ми је да се тамо налазила хеликостерска јединица, хеликоптерско одељење Јединице за специјалне операције и такође ми је познато да су одлуком команде сви људи повучени са свих позиција на којима су се налазили, па тако и са аеродрома Београд.

Адв. Ненад Вукасовић: Када су повучени?

Сведок Чедомир Јовановић: Оног тренутка када је отпочет протест, тако да тог тренутка аеродром Београд није био заштићен на начин на који је био заштићен иначе.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вам је познато да ли се икада више Јединица ЈСО вратила на аеродром?

Сведок Чедомир Јовановић: Не знам. Знам да је специјална антитерористичка јединица обезбеђивала аеродром Београд. Да ли је у томе учествовала Јединица за специјалне операције то не могу да Вам кажем и нисам имао никакве контакте са том Јединицом од новембра месеца 2001. године.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ни 12. марта да ли је била на, говорим 2003. године, на сам дан да ли је била на аеродрому, то не знате. У реду. Добро. Само један секунд, нећете ми замерити. Данас је сведок рекао па ме то занима, бићу врло кратак и због Вашег времена и знамо да имамо још једног сведока кога треба да саслушамо. Да ли сведок може да нам каже одакле му је познато да Спасојевић и Луковић нису ухапшени пре оне акције када су страдали? Данас је рекао да нису били ухапшени. Одакле му је то познато да нису били ухапшени?

Сведок Чедомир Јовановић: Па и на то питање сам одговорио. Да су били ухапшени данас би седели на оптуженичкој клупи. При покушају хапшења, због оружаног пруженог отпора они су ликвидирани.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је то Ваш закључак или знате поуздано из извора некога да Вам је рекао да нису били ухапшени, или је то закључак Ваш?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да смо тражили извештај због тога што се десило, јер је нама најмање одговарало да се заувек изгубе тако важни сведоци који би нас довели до позадине убиства Зорана Ђинђића.

Адв. Ненад Вукасовић: Пошто сте тражили детаљан извештај, занима ме, морам да питам сведока јер је врло важно због целине овог нашег случаја, јер јесу важни сведоци, да ли је видео обдукциони записник, да ли је видео фотографије са обдукције Душана Спасојевића, односно да ли зна које је повреде имао Душан Спасојевић приликом..., јер је затражен детаљан извештај о њиховој, да су страдали у тој акцији полицијској, да више нису живи, затражен детаљан извештај, да ли зна које су повреде имали?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не, не знам. Нисам видео обдукциони налаз јер ме тако нешто не интересује, али сам наравно као и сви други људи био у прилици да видим фотографије које су објављене у средствима информисања.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Сада морам да Вас питам једну ствар, везано за Зорана Јањушевића. Да ли сте имали контакт, а везано је за догађај код хале Лимес и звање Премијера, обавештавање Премијера о том догађају, да ли сте имали контакт са Зораном Јањушевићем и да ли сте разговарали на ту тему ко је све контактирао са Премијером?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесам. Тог дана сам успоставио контакте са свим људима који су чинили...

Адв. Ненад Вукасовић: Ја питам за Зорана Јањушевића?

Сведок Чедомир Јовановић: И са Зораном Јањушевићем.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли Вас је Зоран Јањушевић известио о томе шта је он разговарао, да ли Вам је познато шта је он разговарао и са ким је разговарао?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Зоран Јањушевић је отишао на аеродром да сачека Зорана Ђинђића. После тога смо били заједно.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја говорим о хали Лимес, дакле, не о дочеку када се Премијер вратио из Бања Луке, него говорим о томе дан?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, ја врло јасно говорим да сам се чуо са Зораном Јањушевићем тога дана и о околностима о којима сам се чуо.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја Вас сада питам да ли Вам је тада Зоран Јањушевић...

Сведок Чедомир Јовановић: Да ли могу да завршим са одговором.

Адв. Ненад Вукасовић: Не интересује ме даље. Ја Вас питам, чули сте се и у реду. Хвала Вам на одговору. Мене занима следеће, да ли је...

Председник већа: Сачекајте колега, мислим да овај начин саслушања уопште није дозвољен, јер сведок има право да доврши свој одговор, а не Ви да га прекидате када Ви хоћете.

Адв. Ненад Вукасовић: Он избегава да каже нешто што ја питам.

Председник већа: Оставите се коментара. Колега, заиста немојте коментарисати. Ви превише закључујете, нека доврши одговор сведок, па онда Ви поставите питање.

Сведок Чедомир Јовановић: Тај одговор зависи од неколико чињеница. Прво као што сам врло јасно рекао ја сам се са Зораном Ђинђићем чуо након конференције за новинаре, коју је он одржао у Бања Луци јер је практично све време његов телефон био изван домета, као мислим и телефон његовог личног пратиоца, тако да сам контакт са председником Владе успоставио преко прес секретара. Тада сам му саопштио ко је заправо особа која се налазила у том возилу на ауто-путу и рекао да су ствари много озбиљније него што је то изгледало на први поглед. Наравно да су паралелно са тим мојим разговором обављени неки други разговори, да сам ја разговарао и са Зораном Јањушевићем, да сам разговарао и са Душаном Михајловићем, да сам разговарао са Сретенком Лукићем и да је председник Владе остварио контакт у складу

са обавезама које је имао пошто се налазио на службеном путовању, није могао да проведе следећих сат и по или два у телефонским разговорима, како би се исконсултовали.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро.

Председник већа: Да ли можете да се сетите да ли сте Ви разговарали са председником Владе др. Зораном Ђинђићем док је боравио у Бања Луци пре или после његове изјаве за новинаре о том догађају?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја сам разговарао после те изјаве за новинаре, а колико знам постојао је проблем да се са њим ступи у контакт пошто се он налазио на службеном састанку, тако да је та конференција за новинаре била адхок организована и прво питање које му је постављено било је питање које се везивало за тај инцидент на ауто-путу, тако да је он незнајући и не располажући свим информацијама дао ту изјаву. Ја сам у међувремену разговарао, мене је начелник јавне безбедности Сретен Лукић упознао са подацима до којих је дошла полиција, односно упознао са чињеницом да је тим возилом управљао Дејан Миленковић и да се он налази у полицији, да се са њим воде разговори и тако даље. Ја сам позвао председника Владе као што сам то чинио увек, не са амбицијом да му ја пренесем неку информацију, јер постоје и други канали којима се то чини, него просто да поразговарамо и да се договоримо око оног што морамо урадити. Тако нешто се и десило. Он је у суботу отпутовао за Франкфурт, а ми смо овде у Београду, када кажем ми, ту мислим рецимо на људе са којима сам ја радио, почели да дајемо изјаве које нису биле превише драматичне, али које су настојале да јавности већ формирану слику у јавности о баналности тог инцидента измене и врате у ону раван у коју мислим да се она морала налазити, с обзиром на озбиљност свега оног што се десило код Лимеса.

Председник већа: Наставите са питањима.

Адв. Ненад Вукасовић: Моје питање је у реду. Ви сте дозволили сведоку да заврши и ништа то није спорно ово што је говорио сведок. Мене занима следеће...

Председник већа: Колега, ја бих Вас заиста замолио да не коментаришете. Мислим, да ли је нешто спорно, није спорно, мислим ипак је то једно правно квалификовање, па...

Адв. Ненад Вукасовић: Прихватам.

Председник већа: У том смислу нема никакве потребе да коментаришете.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Прихватам. Идемо даље. Мене занима не разговор сведока са Премијером, него разговор са Зораном Јањушевићем. Сада смо чули да је информације о Дејану Миленковићу Багзију и тако даље, добио, како је то све текло. Мене занима разговор са Зораном Јањушевићем и шта је током тог разговора који је он обавио са Зораном Јањушевићем, шта му је рекао Зоран Јањушевић, ништа више?

Сведок Чедомир Јовановић: Зоран Јањушевић је рекао да иде на аеродром да сачека председника Владе.

Адв. Ненад Вукасовић: Опет мешамо, бркамо датуме. Ја говорим о дану када се дешава Лимес, да ли је тог дана разговарао са Зораном Јањушевићем?

Председник већа: Ради....

Адв. Ненад Вукасовић: Значи када Премијер одлази...

Председник већа: Ради утврђивања материјалне истине везано за одлазак и повратак председника Владе др. Зорана Ђинђића, 21. фебруара 2003. године, питаћемо сведока да ли има сазнања да ли се истог дана Зоран Ђинђић вратио са пута у Бања Луку?

Сведок Чедомир Јовановић: Тачно. Вратио се тог касног поподнева, истог дана. Значи тог петка када је отишао за Бања Луку, тада се и вратио. Ја сам са Јањушевићем кратко разговарао. Он се налазио на свом радном месту и саопштио ми је да ће сачекати Зорана на аеродрому, а иначе и сам Зоран ме је замолио да ја њему пренесем ту поруку.

Председник већа: Хвала. Наставите са питањима.

Адв. Ненад Вукасовић: Управо у склопу тога. Хвала. Ви сте појаснили, да не би било никакве дилеме. Мене занима док је Премијер у Бања Луци, да ли тада сведок има било какав разговор са Зораном Јањушевићем?

Председник већа: Само да појаснимо и ради прецизирања и појашњавања питања, а везано за случај Лимес, дакле, да ли сте имали

разговор са њим везано за то да ли он има неке податке, сазнања, о чему се ту ради, какав је то догађај, како је квалификован? Изволите.

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да смо обавили разговор, да смо разменили те информације којима је он располагао и којима сам располагао ја, које су се пре свега везивале за то што се десило, јер у првом тренутку нико није располагао никаквим детаљнијим чињеницама, дакле, писала се оптужница, тј. кривична пријава. Ако користим погрешну правну терминологију, извињавам се, значи написана је нека пријава. То је ваљда урадила полиција. На основу те пријаве изречена је мера притвора. Полиција је започела оперативну истрагу како би дошла до позадине тог догађаја код Лимеса, али то су детаљи са којима ја прецизно нисам упознат јер се тиме нисам бавио. Мој ниво интересовања је пре свега почивао на сазнању да је у томе учествовао Дејан Миленковић, особа која је блиска Земунском клану, особа које дуго није било у јавности и да иза тога дефинитивно стоји много дубља позадина од једног пуког престојавања из траке у траку. Дакле, то је био и садржај мог разговора са Зораном Јањушевићем и са Зораном Ђинђићем, а самом Јањушевићу сам само пренео поруку да сачека председника Владе на аеродрому, што је иначе он сам планирао.

Адв. Ненад Вукасовић: Сада ја морам да питам господина председниче, да ли ове податке о Дејану Миленковићу, јер сведок је рекао да је сазнао од генерала Лукића, да ли пре разговора са генералом Лукићем је сведок знао за име и презиме возача камиона, пре него што га је обавестио генерал Лукић?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам знао пошто ме је генерал Лукић упознао са том информацијом.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је пре разговора са генералом Лукићем или да ли може ближе и прецизније да нам одреди када је разговарао са Зораном Јањушевићем, пре тог разговора са генералом Лукићем или после разговора са генералом Лукићем?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не могу да разговарам пре разговора ако немам информације. Разговарао сам са Зораном Јањушевићем пошто сам добио информацију од Сретена Лукића и у међувремену разговарао о томе и са самим председником Владе.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли је Вас Зоран Јањушевић, да скратимо и нећу више око овога да се задржавам, да ли је у коначном Вас известио Зоран Јањушевић шта је он предузео везано за информисање Премијера?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја сам био са председником Владе тако да није постојала никаква сумња да председник Владе располаже свим информацијама којима располажу и његови сарадници. Дакле, мени Јањушевић нити је био дужан да тако нешто ради, нити је постојала било каква сумња, нити сам се у том тренутку бавио ја том врстом посла која се везивала за...

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам само питао, не то да ли јесте, него само да ли Вас је упознао шта је он предузео.

Сведок Чедомир Јовановић: Као што сам рекао, операција сведок је вођена у потпуном ексклузивитету и наше чврсто опредељење је било да се ни на какав начин не мешамо у сам рад полиције у оквиру те покренуте акције.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли Вас је Зоран Јањушевић известио када сте разговарали, да ли Вам је рекао да је одређеним члановима обезбеђења Премијера рекао да се то не прича Премијеру, говорим о догађају код хале Лимес?

Сведок Чедомир Јовановић: Да ли ми је то рекао тада?

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Уопште да ли Вам је уопште рекао?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја сам пренео Зорану Јањушевићу поруку Зорана Ђинђића, као што сам већ овде више пута рекао, да га сачека на аеродрому и тако даље. Ја нисам са Зораном Јањушевићем разговарао око тога треба ли тако нешто саопштити Зорану Ђинђићу или не. То су неке безбедносне процене.

Адв. Ненад Вукасовић: У том делу немам више питања. Да ли је сведоку можда познато име Драган Карлеуша?

Сведок Чедомир Јовановић: Извињавам се, које име?

Адв. Ненад Вукасовић: Драган Карлеуша?

Сведок Чедомир Јовановић: Познато ми је име заменика начелника Управе за борбу против организованог криминала господина Карлеуше, али не знам да ли је реч о истој особи и да ли се та особа зове Драган, али инспектор Карлеуша, познајем.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја га знам као Драган, уз могуће грешке. Као Драган га знам и ја и дозвољавам да погрешимо и један и други.

Сведок Чедомир Јовановић: Значи инспектора Карлеушу сам видео неколико....

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли везано за Лимес Ви имате било какво сазнање везано нешто о неким подацима који би били везани за Драгана Карлеушу?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Немам никакве податке који би били у вези са Драганом Карлеушом.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Немам више питања. Не желим да Вас замарам са тим. Да ли сте и ево при крају сам господине председниче, да ли сте икада, Ви сте овде говорили о Момиру Гавриловићу, што је убијен, да ли сте икада упознали, да ли сте се видели, да ли сте се упознали?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесте, упознали смо се.

Адв. Ненад Вукасовић: Молим?

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Упознали сте се лично?

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте се са њим виђали овако?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Приватно или службено?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли нам можете објаснити којим поводом сте се упознали и како са Момиром Гавриловићем?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Могу Вам објаснити наравно, није то никаква тајна и о томе сам доста пута говорио. Он је био близак пријатељ власника ВИА и ПИА, Дејли њуза којим се информишу представници дипломатског кора у Београду, Братислава Грубачића.

Једном приликом је Грубачић мене позвао на кафу, а њему се прикључио и сам Гавриловић који је искористио тај сусрет са мном како би ми рекао да мисли да сам лоше обезбеђен, да не водим рачуна о себи и предложио ми да он сам организује систем мог обезбеђења, што ја нисам прихватио. У том тренутку нисам имао обезбеђење.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала на овом одговору.

Сведок Чедомир Јовановић: После тог сусрета, дошло је до још једног. То је био случајан сусрет. Дошло је до још једног организованог сусрета, опет на иницијативу Грубачића у хотелу «Југославија» након експлозије аутомобила који сам користио. Тада је Гавриловић тражио неку врсту подршке за успостављање контакта са министром полиције Михајловићем како би он саопштио министру полиције своје мишљење о неким кадровима у самом министарству.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Реците ми само да ли је то Ваш неки лични утисак био или имате конкретна сазнања, да ли Вам је то неко рекао да је он био трећеразредни оперативац?

Сведок Чедомир Јовановић: Да је био?

Адв. Ненад Вукасовић: Трећеразредни оперативац?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не. То је стандард у служби у којој је радио.

Адв. Ненад Вукасовић: Мене занима да ли је то Ваше лично неко мишљење или имате поуздан податак да Вам је неко рекао?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја немам по том питању право на лично мишљење јер нисам особа која би могла да на основу константних референци дефинише његов статус унутар ресора државне безбедности. То су информације са којима смо ми упознати.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Можете рећи порекло информације?

Сведок Чедомир Јовановић: Он никада није обављао руководеће функције, нити је био на неким важним позицијама и учествовао у важним активностима ресора државне безбедности, с тога сам употребио ту дефиницију.

Адв. Ненад Вукасовић: Али да ли Вам је он, морам да питам, да ли је Вама неко рекао да је он трећеразредни оперативац или закључујете по томе што није био на неким руководећим местима?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да је вођена истрага након његове погибије и свега оног што је после тога уследило и да је у тој истрази између осталог упознато и руководство коалиције, заправо о професионалној каријери Момира Гавриловића.

Адв. Ненад Вукасовић: И добро, ко је донео тај став да је он био трећеразредни оперативац?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића јер апсолутно никакве нема везе са предметом кривичног поступка.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Имао бих још само нешто кратко, мада је на то сведок одговарао, да се не враћам на то, претпостављам да ћете забранити. Извињавам се, само један секунд, само да погледам, да се не бисмо понављали.

Председник већа: Колега да не чекамо Вас да идемо редом, па се Ви присетите касније.

Адв. Ненад Вукасовић: Ако ћете дозволити после, могуће једно само питање.

Председник већа: Пошто видим да се премишљате, па ћемо дозволити.

Констатује се питања нема адв. Милан Мандић.

Да ли има питања адв. Драган Крстићевић?

Констатујем да нема питања.

Право на питања има бранилац окривљеног Дејана Миленковића адв. Љубиша Радојичић.

Адв. Љубиша Радојичић: Само једно питање, да ли се сведок након обавештења генерала Лукића, ко је оптужени Дејан Миленковић касније евентуално распитивао или је добијао извештаје, службене извештаје ко је оптужени Дејан Миленковић или на некој другој страни је то сазнао? Немам више, хвала.

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не. Наравно, полиција је врло брзо реаговала и упознала јавност са каријером Дејана Миленковића. То је било опште познато. Значи упозната је јавност службеним саопштењем ко је Дејан Миленковић.

Адв. Љубиша Радојичић: Нисам мислио на јавност, мислио сам да ли сведок, да ли сте Ви, уколико дозволите непосредно, да ли сте Ви само добијали званично од полиције извештаје ко је Дејан Миленковић оптужени, или сте те извештаје односно сазнања да он припада Земунском клану добијали од неког другог?

Сведок Чедомир Јовановић: Као што сам рекао током јучерашњег сведочења ја не могу да се сетим околности у којима сам се срео са Дејаном Миленковићем, да ли се он у тим ситуацијама у којима се појављивао Љубиша Буха и сам налазио. Није присуствовао никада ниједном мом разговору са Љубишом Бухом, било да је реч о том периоду непосредно након 5. октобра, било да се ради о тим повременим контактима који су постојали до прве половине 2001. године, али након нестанка супруге Љубише Бухе и нестанка Дејана Миленковића, а по одлуци Љубише Бухе да сарађује са полицијом и прихвати статус сведока сарадника, неколико пута је постављено питање судбине тих двоје људи. Дакле, да ли им се нешто десило, да ли су због тога што су били блиски односно због тога што је он био близак Бухи, а она његова супруга, они убијени или не, али та отприлике дилема, добио се одговор након писама која су објављена у септембру месецу. То су једина сазнања која сам имао независно од свега оног са чиме је била упозната јавност, али од практично првог тренутка након тог догађаја код Лимеса, ми смо упознати са свим информацијама које се везују за Вашег клијента.

Председник већа: Право на питања има адв. Александар Ђорђевић.

Адв. Александар Ђорђевић: Само једно питање судија. 12. марта, када се десио атентат, да је у том догађају убијен само телохранитељ Премијера, да ли би тај инцидент сам по себи по

мишљењу сведока био довољан да буде повод да се уведе ванредно стање у Србији? Тражим мишљење само сведока. Хвала Вам.

Сведок Чедомир Јовановић: Значи, ја могу да цитирам закон. То не би, значи тиме не би били испуњени предуслови за увођење ванредног стања, али уколико је пратилац у близини председника Владе, мислим да је јасно да би тиме био извршен покушај атентата на председника Владе у којем је страдао његов пратилац. Мислим, није ми Ваше питање најјасније, пошто га нисте тако поставили.

Адв. Александар Ђорђевић: Мислим баш тај догађај, баш то. Пратилац у близини и баш то што се десило, само да није покојни Премијер, да није настрадао, значи да ли би то било, баш та ситуација?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно, ако ме питате за моје политичко мишљење ја бих са истим правом тражио увођење ванредног стања, као што сам то тражио и након убиства председника Владе јер је то покушај убиства Премијера.

Председник већа: Право на питања има адв. Милован Комненић. Изволите.

Адв. Милован Комненић: Немам, хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Горан Петронијевић. Изволите.

Право на питање ће имати прво адв. Крсто Бобот. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Судија, моје прво питање за сведока је да ли познаје оптуженог Пејаковић Сашу?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, да. Познајем га. Нисам га видео неколико година, али га познајем. Подсетио ме 12. март на њега.

Адв. Крсто Бобот: Моје следеће питање је да ли је Пејаковић Саша радио у личном обезбеђењу код сведока?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесте. Саша Пејаковић ми је додељен као пратилац, након експлозије возила које сам користио у склопу комбинованог обезбеђења које су чинили припадници Шесте управе ресора државне безбедности и одељења за заштиту личности Јединице за специјалне операције. То је у то време било уобичајено с обзиром да није било довољно ресурса у самом ресору.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Моје следеће питање за сведока је до када је оптужени Пејаковић Саша био у личном обезбеђењу код сведока?

Сведок Чедомир Јовановић: Мислим да је било јако важно констатовати здравствени картон Вашег клијента јер је он врло често био на боловању због тешке болести. Наиме, након краћег времена боравка у мом личном обезбеђењу с обзиром на здравствене проблеме које је имао, ја сам му понудио помоћ и замолио неколико колега и пријатеља лекара, угледних лекара и приватника у Београду да му помогну, с обзиром да није имао у том тренутку зубе, а болује од тромбоцитопеније и због тих интервенција он повремено није радио, тако да не могу да говорим о том константом периоду, али комплетно обезбеђење које су чинили припадници одељења за заштиту личности Јединице за специјалне операције се самоиницијативно и самовољно повукло у тренутку побуне ЈСО-а и након тога се нису вратили више.

Адв. Крсто Бобот: Судија, моје следеће питање за сведока, да ли је у том периоду у коме је оптужени Пејаковић Саша био ангажован у његовом личном обезбеђењу, да ли може да се изјасни на који начин је оптужени обављао тај посао, да ли је било неких проблема од стране сведока, примедби, како је то функционисало, је ли то било професионално по његовом мишљењу?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да могу да се изјасним. Кроз моје обезбеђење је од фебруара 2001. године па до марта 2004. године прошло 70 припадника министарства унутрашњих послова. Задржавали су се на тим пословима месец или два и онда одлазили на нека друга мање динамична. Нисам имао примедбу ни на једног од њих, па тако ни на Сашу Пејаковића.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Моје следеће питање судија за сведока је да ли је након што је оптужени Пејаковић Саша престао да ради у обезбеђењу сведока, да ли га је након тога некада видео и ако јесте где?

Сведок Чедомир Јовановић: Видео сам га у Јединици за специјалне операције, у команди Јединице за специјалне операције одмах на почетку протеста. Налазио се у просторији кроз коју сам прошао и тада је он био једна од особа које су обезбеђивале Милорада Улемека.

Адв. Крсто Бобот: Моје следеће питање за сведока, да ли је...

Сведок Чедомир Јовановић: Извињавам се, само да допуним ту изјаву, то практично није био у униформи. Сви други људи су били униформисани, али он није био у униформи и стога сам извео тај закључак да се он ту и даље налази као особа која ради неку врсту обезбеђења личности.

Адв. Крсто Бобот: Је ли то био једини пут да га је видео након што је престао да ради у његовом личном обезбеђењу?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Не памтим више да сам га после тога видео. Мислим сигуран, готово сам сигуран да нисам, али уколико постоји нека околност, не нисам га видео заиста.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Хвала. Судија, моје следеће питање, сада из друге области је врло кратко, сведок је у сведочењу јуче навео да, каже, «Ми нисмо могли да гарантујемо за Хаг Улемеку када то нисмо могли ни Милошевићу». Моје питање је да ли је Слободану Милошевићу сведок дао неку писмену гаранцију или није?

Председник већа: Је ли мислите да је то предмет овог кривичног поступка?

Адв. Крсто Бобот: Па, то је битно судија око оцене кредибилитета сведочења, па је самим тим битно за све, а сведок је сам помињао то, па ја користим прилику да питам.

Председник већа: Добро. Може. Изволите.

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да је потписана гаранција. Та гаранција је потписана на мој предлог из два разлога. Први разлог је био зато што је Слободан Милошевић по мом мишљењу тражио частан излаз из ужасне ситуације у којој се у том тренутку налазио. Мислим да су разговори које смо водили током две ноћи и једног дана, на крају дошли до фазе у којој је он прихватио оно што је било неприхватљиво на почетку. Ја сам настојао да се избегне крвопролиће и покушавао да спречим оружани инцидент на који су иначе многи били спремни јер је ту прва стратегија која је подразумевала неуспех хапшења Милошевића како би се већ првог јутра окупили његови симпатизери око резиденције на такав начин даље онемогућавали полицију у извршењу својих задатака је пропала, али је зато била актуелна друга фаза која је подразумевала ликвидацију Слободана Милошевића. Ја сам сведок тога. Ја сам Милошевићу предложио да се потпише гаранција и један разлог је био да он има частан излаз из те ситуације, пре свега због окружења у коме се налазио и по чијим је изузетним утицајем био. Наиме, он није

био сам у тој кући и врло често је он своје ставове мењао након сусрета и разговора у ширем кругу људи који су у њему видели оно што он заправо више није био. Други разлог за формулисање те гаранције је била моја жеља да и Војислав Коштуница потпише документ којим се верификује његова улога у хапшењу Слободана Милошевића, да се не би десило оно што се потом десило у јуну месецу, дакле, конкретно 28. јуна када смо обавестили Коштуницу да ће Милошевић бити изручен у директном телефонском разговору у 15,00 часова поподне, потом се његов потпредседник и министар здравља присуствовали седници Владе да би на крају он изјавио грађанима Србије како је затечен и како није знао за ту одлуку која је противуставна и представља акт државног удара. Гаранција која је потписана није била гаранција којом се Милошевићу гарантује да неће бити испоручен Хагу. Та гаранција је била гаранција која се везује за статус Милошевићеве породице, с обзиром да је његова кућа била уништена у бомбардовању 1999. године и да је практично било отворено потпуно спорно питање егзистенције породице по његовом одласку у Централни затвор. Дакле, та гаранција има неколико чланова. Један члан се везује за право Милошевићеве породице да остане у том резиденционалном објекту све док се не реши њихово стамбено питање, док су други чланови те гаранције везани за оно што је потом злоупотребљено против мене, а тиче се права Милошевићеве породице на свакодневни контакт са Милошевићем и коначно, на формулацију да се Милошевић хапси у складу са одлуком државних органа, односно у складу са кривичном пријавом коју је против њега поднео Окружни суд у Београду, тј. тужилаштво због неких финансијских злоупотреба, односно незаконитог располагања буџетским средствима. Пошто је та гаранција потписана, Милошевић се успротивио и одбио да поступи у складу са договором јер је сматрао да није довољно прецизна формулација свакодневни контакти и уместо те формулације тражио је дораду кроз анекс један у којем би стајало да му се омогућава свакодневни сусрет са члановима породице јер је он сматрао, јер је тврдио да би та формулација могла бити много јаснија, јер је ова претходна конфузна, нејасна и могла би бити злоупотребљена и сведена на телефонски разговор. Истовремено је тражио и анекс два тога споразума у којем је од мене захтевао да дословце напишем да он неће бити испоручен и да се не хапси због испоруке Хашком Трибуналу, што сам ја и урадио. И то су текстови гаранције. Наравно да не можемо да гарантујемо Слободану Милошевићу да неће бити испоручен Хашком Трибуналу, јер прво, ја мислим да је то наша међународна обавеза. Друго, коначно и све ово што се дешава данас показује у којој мери ми можемо диктирати правила понашања свету.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Захваљујем се на исцрпном одговору, али није ми најјасније. Да се вратимо, јуче, сведок је у сведочењу навео

на питање председника већа да нија наредио министру унутрашњих послова да да обезбеђење Душану Спасојевићу из редова Јединице за специјалне операције јер није био за то надлежан. Да ли би сведок могао да нам прецизно објасни у том периоду за шта је он као функционер био надлежан?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја нисам био надлежан за издавање било каквих наредби, нити сам икада издао било какву наредбу, а поготово не наредбу која се везује за послове обезбеђења јер тако нешто нисам радио ни у сопственом случају. Ниједан човек који је био ангажован у мом обезбеђењу није био мој лични избор и по престанку обављања државних функција ниједан човек који је био у мом обезбеђењу није наставио да ради са мном, јер је то била моја изричита жеља. Данас они обављају своје послове, обезбеђујући неке друге истакнуте државне функционере, али то није тема за ово сведочење.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Моје питање је било шире формулисано, значи да ли можете да се изјасните за које сте послове били овлашћени у том периоду, формално, неформално, на било који други начин?

Сведок Чедомир Јовановић: Могу да се изјасним, али с обзиром да је сада 13,23 часова онда бих почео од 5. октобра и мислим да ће то трајати 10 сати.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Ја могу и да прецизирам питање, пошто је сведок рекао, мислим да је питање прецизно, а да Ви избегавате одговор, али добро, прецизираћу. Рекли сте, нисам одређивао обезбеђење, нити сам за то био надлежан. Затим у свом исказу кажете да Вам се Душан Петровић обраћа да Вас обавести о протесту Јединице. Затим одлазите...

Председник већа: Горан Петровић.

Адв. Крсто Бобот: Пардон. Извињавам се. Одлазите у Градски СУП код Улемека, одлазите у Централни затвор код управника Блануше, затим обавештава Вас Бошко Буха о појединим ситуацијама, мени је, значи моје питање због чега ти сви људи Вас обавештавају и због чега сте Ви на свим тим местима, да ли на основу неких формалних овлашћења која сте имали или на основу неких неформалних овлашћења, само да нам то објасните?

Сведок Чедомир Јовановић: О томе морате да разговарате са онима који су иницирали те активности. Значи, морате да разговарате са

рецимо командантом Јединице за специјалне операције који тако нешто захтева од мене. Што се тиче мојих одлазака у Централни затвор, они су последица гаранције коју су потписала два председника. Председник Републике Србије Милутиновић и председник Савезне Републике Југославије Коштуница и Премијер Зоран Ђинђић. На основу те гаранције ја сам на себе преузео обавезу која је била испуњена у потпуности у јако тешким околностима, а везивала се за статус Слободана Милошевића у Централном затвору. За све ове друге околности о којима Ви говорите, значи за питање које се везује за информације које мени саопштава Горан Петровић, морам Вас подсетити да сам ја у том тренутку шеф парламентарне већине и потпредседник владајуће партије и да сам истовремено најближи сарадник председника Владе.

Адв. Крсто Бобот: То је све неспорно, али ево баш око тога, ако председник већа дозволи да прецизирам, кажете Горан Петровић обавештава Вас јер је председник Владе био ван земље исто као и министар унутрашњих послова. Шта мислите због чега се не обавештава потпредседник Владе или заменик министра унутрашњих послова?

Сведок Чедомир Јовановић: Заменик министра унутрашњих послова се не обавештава зато што у том тренутку не постоји, а сви други су наравно били обавештени као и ја. Ја нисам рекао да сам ја имао ексклузивну информацију.

Адв. Крсто Бобот: Ја морам да поновим судија питање, значи ја не разумем одговор. Јесу ли то нека формална...

Председник већа: Колега, да ли Ви разумете или не разумете, питање је Вашег схватања, перцепције и евентуално правног тумачења јер видим да идете на формалне ствари везано за учешће у одређеним радњама од стране сведока, али наставите са питањима. Коментаре оставите за себе.

Адв. Крсто Бобот: Добро. У том случају моје следеће питање, значи, ти сви људи са којима разговарате, значи управник Окружног затвора, или људи у Градском СУП-у, или шеф службе државне безбедности, каква су њихова сазнања о томе зашто са Вама разговарају, да ли ме разумете?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја не бих да тумачим њихова сазнања. Просто постоји могућност да се позову овде као сведоци да се са њима разговара, ако је тако нешто потребно суду и Вама као браниоцу особе која је окривљена у овом судском поступку.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Ево још једно питање.

Сведок Чедомир Јовановић: Ја могу да кажем своје мишљење, али оно наравно може одступати.

Адв. Крсто Бобот: Још једно питање ако дозволите, да ли би сведоку било чудно да данас у Централном затвору обави посету Милош Алигрудих на пример председник посланичке групе ДСС?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Крсте Бобота због тога што је сугестивно и хипотетично.

Питајте особу, па нека Вам они кажу. А Ви колега као да не знате неке ствари, као да нисте радили као судија.

Адв. Крсто Бобот: Судија, ја сам радио као судија, баш зато и постављам то питање. Нису у питању личности, него су у питању функције.

Председник већа: Видим, формализам чисти.

Адв. Крсто Бобот: Шта ради председник посланичке групе у Централном затвору, то ми није јасно?

Председник већа: Па сведок је одговорио. То се само Ви сами запитате, али наставите са питањима.

Адв. Крсто Бобот: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, прво питање би било да ли сведок може да се изјасни, дозвољавате ли посредно или непосредно?

Председник већа: Можете непосредно постављати питања сведоку.

Адв. Горан Петронијевић: Захвљујем. Господине Јовановићу, да ли би могли да се изјасните да ли Вам је познато након окончања посла обезбеђења за члана обезбеђења код Вас, овде оптужени Пејаковић на које послове је отишао?

Сведок Чедомир Јовановић: Нисам га видео.

Адв. Горан Петронијевић: Никада га више нисте видели?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Али претпостављам да се задржао у обезбеђењу Милорада Улемека извесно време.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли можемо да закључимо да Вам је познато да је био у обезбеђењу Милорада Улемека, после Вас?

Сведок Чедомир Јовановић: Не, него се то везује за чињеницу која је претходила његовом доласку у моје обезбеђење.

Адв. Горан Петронијевић: Бојим се да Вас нисам разумео.

Сведок Чедомир Јовановић: Па, о томе нисам говорио, али ако желите могу да говорим.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је познато након престанка рада код Вас, односно у Вашем обезбеђењу, где је Пејаковић радио?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Није ми познато осим оног што сам рекао малопре, што се везује за његово присуство у команди Јединице за специјалне операције у тренутку у ком се тамо налазио и Улемек. Пејаковић је дошао у моје обезбеђење и он је био лични избор команданта Јединице за специјалне операције.

Адв. Горан Петронијевић: То је јасно из Ваших ранијих одговора да Ви о томе нисте одлучивали, колико сам разумео, је ли тако?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да нисам, али је био лични избор и то ми је сам командант ЈСО-а саопштио, не у том тренутку, али накнадно.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је познато у тренутку када је престао да ради као члан Вашег обезбеђења Пејаковић, да ли је постојао неки разлог, инцидент, напросто повлачење, одлазак на нове обавезе, било шта?

Сведок Чедомир Јовановић: И о томе сам говорио оног тренутка када се побунила Јединица за специјалне операције престао је сваки облик контакта и ангажовања те Јединице у пословима обезбеђења штићених лица, па тако и самог Пејаковића.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли то значи...?

Сведок Чедомир Јовановић: И других припадника ЈСО-а који су се налазили у мом обезбеђењу уз припаднике Шесте управе ресора државне безбедности.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли то значи да је Пејаковић радио до протеста код Вас?

Сведок Чедомир Јовановић: Практично формално он је био део обезбеђења Јединице за специјалне операције, али да ли је активан био или не, то зависи од његовог здравственог картона и о томе не могу да говорим. Значи, не знам конкретно, али да није било протеста Јединице за специјалне операције било би природно да се појави и након тога нормално на послу. Он је био на неким боловањима због тих хируршких интервенција којима је био изложен.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте имали контакта са још неким лицем из тог одељења за обезбеђење личности и објеката из ЈСО-а?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Ја нисам имао никакве контакте са тим лицима осим што је било више припадника ЈСО-а који су се налазили у обезбеђењу.

Адв. Горан Петронијевић: Можете ли да нам наведете још неко лице?

Сведок Чедомир Јовановић: Јако тешко могу да се сетим имена, с обзиром да је то период који се мери годинама, значи прошле су 4 године, 70 људи је било у мом обезбеђењу, али оно што могу да Вам кажем јесте да је Саша Пејаковић сигурно био. Ако бисте ми сада показали фотографије или прочитали нека имена, можда бих се тога сетио, али заиста ја не знам ни сада како се зову моји пратиоци, јер врло често се обезбеђење мења и таква врста односа се јако тешко успоставља. Знам да је било неколико сјајних људи.

Адв. Горан Петронијевић: Конкретно питање, да ли познајете припадника Јединице за специјалне операције члана одељења за обезбеђење личности и објеката или ОЗЛО скраћено, под именом Шаре Ненад?

Сведок Чедомир Јовановић: Њега познајем као пратиоца Милорада Улемека.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте са њим били у контакту?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Ни у каквом посредном контакту или непосредном контакту са њим нисам био.

Адв. Горан Петронијевић: Не мислим у неформалном контакту, него да ли сте имали прилике да са њим било шта разговарате?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам га видео годинама.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је позната евентуално његова некаква улога надређености, подређености у односу на Пејаковића?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не. Они чак нису ни радили заједно. Пејаковић је радио код мене у обезбеђењу, а не знам где је био Шаре. Он је једно време био Улемеков пратилац, тако га познајем из виђења практично, 5. октобра у тим догађајима и након 5. октобра, он се појављивао као човек у његовом обезбеђењу. Значи из тих околности се ја сећам њега као лика, а оно све што се везује за конкретно име, заправо је уследило у периоду ванредног стања након његове спремности да буде сведок сарадник.

Адв. Горан Петронијевић: Без намере да...

Сведок Чедомир Јовановић: Као што сам рекао малопре да је био у Кули Пејаковић у тренутку у коме је тамо био и Шаре.

Адв. Горан Петронијевић: Без намере да опонирам Ваш малочас одговор, у Вашем одговору који сте дали колеги Боботу, ја бих само искористио прилику, а председник већа нека процени да ли је евентуално сугестивно, да Вас подсетим, а Ви кажите да ли је то тачно или не, да ли сте евентуално Пејаковића виђали након одласка од Вас, у време док је био у обезбеђењу оптуженог Луковића односно Улемека, негде у граду, случајном сусрету Вашем или било где друго?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не. Заиста не могу, ја се нисам срео. Рекао сам да сам видео Улемека на сахрани генерала Бошка Бухе, али је он био у маси људи, неколико метара од мене и да се следећи пут појавио на Институту за безбедност у тренутку хапшења особа које су оптужене за, тј. осумњичене за убиство генерала Бошка Бухе, да се тамо појавио, како је потом објаснио Брацановић због тога што је и он једна од особа које су угрожене, односно један од лица за којим та група трага у Београду.

Адв. Горан Петронијевић: Добро. Да ли сте тада евентуално видели Пејаковића?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Тада нисам видео Пејаковића.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте евентуално од Вашег обезбеђења сазнали да га је неко видео ко га познаје?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја сам после тога добио обезбеђење које је из Шесте управе и ти људи нису познавали уопште особе из Јединице за специјалне операције. Био је један припадник Јединице за специјалне операције практично до марта месеца 2004. године у мојој пратњи, али ме он није обавестио о том детаљу. Не сећам се, значи не искључујем, ако постоји неки конкретан догађај, ја немам разлог да преко тога...

Адв. Горан Петронијевић: Сувише би јако било сугестивно да Вам тако поставим питање, зато покушавам да освежим Ваше памћење, није ни чудо, оволико година је прошло. Кажите ми овако, када сте говорили о Вашем првом одласку у ту фамозну Шилерову улицу и разлозима Вашег сусрета са овде оптуженим Улемеком, да ли је тада у Вашој пратњи, односно заједно са Вама или на било који начин био оптужени Пејаковић?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не искључујем ту могућност. Значи не могу да кажем ни да, ни не. Значи, његов конкретан ангажман у мом обезбеђењу је зависио од његовог здравственог стања. Ни од чега другог. Ако је био тада здравствено способан и ако је била његова смена онда је свакако и он био у том обезбеђењу, али је ту било више лица. Ја се никада нисам кретао сам, баш напротив, ту је било више лица. Не искључујем могућност да је био и он.

Адв. Горан Петронијевић: Колико сте људи у обезбеђењу имали у једном тренутку смене, ајде да кажем, да употребимо тај термин обезбеђења смене?

Сведок Чедомир Јовановић: Зависи од околности. Значи, до хапшења Слободана Милошевића мене су обезбеђивала 4 пратиоца, након хапшења Слободана Милошевића додељен ми је још један аутомобил, тако да сам имао своје возило и два пратећа возила и тај однос се није мењао све до убиства генерала Бухе и захтева Зорана Ћинђића да ми се појача обезбеђење због оперативних сазнања МУП-а да се планира и моја ликвидација. Тада сам добио још једно возило, али су то биле процене људи који се баве питањем обезбеђења. Ја се тиме нисам бавио. Значи, нисам бирао аутомобиле, нисам одлучивао да ли ће то бити џипови или ће бити путничка возила. Не могу да Вам кажем прецизно, просто, то су јако чудне околности. По мени се обезбеђење распало у ноћи хапшења Милошевића, пола њих је тада побегло. Не могу да Вам кажем колико је људи било, али ево из тих података...

Адв. Горан Петронијевић: Да ли можете да се сетите у том тренутку о коме говорите, дакле, након хапшења Милошевића и те опасности која Вам је претила, појачање обезбеђења, да ли је Пејаковић тада био у Вашем обезбеђењу?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја мислим да, он је мени додељен у првој групи људи који су...

Адв. Горан Петронијевић: Потпуно је јасно и оно што сте Ви рекли да је он често био на боловањима.

Сведок Чедомир Јовановић: Могу да Вам кажем имена људи који су побегли зато што ми је то онако остало занимљиво као неки детаљ тј. њихове надимке, али немам никакве примедбе на Сашу Пејаковића као припадника мог обезбеђења и не мислим да постоји било шта спорно у чињеници да је тада био или није био. Просто моје обезбеђење није било ангажовано у самом хапшењу, тако да они немају никакве везе са тим. Они су практично остали на капији куће у коју сам ја ушао. Могуће да је био, али његов рад у мојој да тако кажем служби, зависи искључиво од његовог здравственог стања, а довољно о мом односу према њему говори чињеница да сам замолио више лекара да му помогну.

Адв. Горан Петронијевић: Он је то исто говорио овде, тако да о том делу је он говорио.

Сведок Чедомир Јовановић: Не знам да ли је говорио или не, али оно што сам чуо, а што је рекао, је делимично било неистина, али не бих сада о томе.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, ја морам сада да питам шта је то што сте Ви чули да је сведок рекао што је неистина?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, да га је испитивало моје обезбеђење у Управи за борбу против организованог криминала током ванредног стања, да су му претили...

Председник већа: Не. Нећемо о томе уопште, пошто је то процесно недозвољено. Колега, немојте, знате да је то процесно недозвољено.

Адв. Горан Петронијевић: Све је у реду судија. Сведок је поменуо да зна садржину исказа сведока.

Сведок Чедомир Јовановић: То су информације из новина. Значи ја просто...

Председник већа: Нећемо коментарисати новине, то је забрањено у кривичном поступку. Колега Петронијевићу питања.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Да ли Вам је познато да је након престанка рада код Вас Саша Пејаковић распоређен у оквиру обезбеђења Душана Спасојевића?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Апсолутно не. Ни за њега ни за било ког другог припадника Јединице за специјалне операције ми нисмо знали да су формално распоређени на ту врсту посла.

Адв. Горан Петронијевић: Када кажете апсолутно не, да ли то значи и данас не, или у оно време када се то догодило?

Сведок Чедомир Јовановић: У то време када се то догодило. Наравно да након свега што се десило, то је више него јасно. Коначно, у информацијама са којима ја располажем, које су ми саопштене у истрази, он је био са Душаном Спасојевићем неколико дана након 12. марта и током самог 12. марта у периоду у којем је убијен Зоран Ђинђић.

Адв. Горан Петронијевић: А да ли Вам је познато да је пре тог догађаја, дакле, у току краја 2001. и прве половине 2002. године обезбеђивао Душана Спасојевића као један од чланова обезбеђења?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нити је било ко из мог окружења или из окружења председника Владе имао информације о обезбеђењу које се пружа не само Милораду Улемеку него и Јовици Станишићу, Франку Симатовићу и Душану Спасојевићу, пошто су то једине личности које је обезбеђивала Јединица за специјалне операције.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте икада Пејаковића видели у Шилеровој улици?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Њега нисам видео у Шилеровој улици осим ако није био тада када сам ја тамо одлазио, али...

Адв. Горан Петронијевић: Сем тог догађаја који не можете прецизно да се сетите, то прихватам.

Сведок Чедомир Јовановић: Значи, што се тога тиче немам никакав проблем уколико Ваш клијент каже да је тада био са мном у Шилеровој, просто било је доста лица из мог обезбеђења тада, али ја га нисам виђао у Шилеровој након тога, с обзиром на као што сам рекао накнадну информацију коју ми је саопштио командант ЈСО-а Улемек, мени не би било ништа чудно да се креће у Улемековом обезбеђењу, али га нисам видео у граду заједно са Улемеком, нити сам Улемека видео било где у граду, као ни Душана Спасојевића. Једино што се везује за обезбеђење Душана Спасојевића заправо је долазак Душана Спасојевића у септембру месецу у кућу Драгољуба Марковића у Сурчину, ненајављен долазак када је дошао у пратњи десетак аутомобила и пуно лица која су била у цивилу и која су била наоружана. Значи и ти његови покрети кроз град, проласци на путу ка Новом Саду кроз оне рампе на ауто-путу, који су заправо говорили да има велики број људи у свом личном обезбеђењу, али никада то није нама прецизирано нити је речено ко су ти људи, поготово не да су припадници Јединице за специјалне операције и током једног од савета за националну безбедност, лично је председник Владе инсистирао на добијању одговора ко обезбеђује и Улемека и Симатовића и Станишића и Душана Спасојевића.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте евентуално на том састанку сазнали неке детаље о томе ко обезбеђује Душана Спасојевића?

Сведок Чедомир Јовановић: На том састанку нисмо, али накнадно смо добили информацију не о обезбеђењу Душана Спасојевића него о обезбеђењу свих, да иза тога стоји Јединица за специјалне операције, а да ли ти људи тај посао раде тако што извршавају наређења или тако што воле да буду припадници Земунског клана ја то не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте евентуално са особом за коју сте рекли да је познајете из виђења, из неких других контаката, а то је Шаре Ненад, икада разговарали на било које околности о овде оптуженом Пејаковићу?

Сведок Чедомир Јовановић: На околности о?

Адв. Горан Петронијевић: О овде оптуженом Пејаковићу?

Сведок Чедомир Јовановић: Пејаковићу, ја сам разумео Петровићу. Не нисам. Чуо сам и за ту изјаву и мислим да је та изјава, не знам последице такве намере, али то није тачно.

Адв. Горан Петронијевић: Извињавам се, нисам разумео, чију изјаву?

Сведок Чедомир Јовановић: Чуо сам за ту Шареву изјаву да сам му ја рекао да лично Пејаковић обезбеђује Душана Спасојевића, што је потпуна бесмислица, па тај човек је болестан и неспособан за тај посао. Ја сам се тако понашао својевремено према њему. Не знам што бих ја то урадио са њим. Толико је људи било у обезбеђењу Душана Спасојевића, ја мислим да је на исти начин и Пејаковић почео да ради тај посао, тако што му је то наређено, а њихови службени задаци нису имали никакве везе са формацијским обавезама. То је моје мишљење.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем. Господине Јовановићу, Ви сте јуче поменули у контексту из кога не бих желео да вадим ову реченицу, али бих само желео да Вас подсетим, па тражим једно појашњење, да сте у току свог рада након формирања Владе, значи, након јануара 2001. године, развили посебне односе са МУП-ом Ви лично.

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли можете то да нам појасните, бар мени?

Сведок Чедомир Јовановић: Могу да Вам појасним, како не могу да Вам појасним. Рецимо неки људи из министарства унутрашњих послова су имали изузетно уважавање и респект према мени због онога што сам ја учинио како би се избегао њихов ангажман и рецимо људске жртве. Због тога сам и коначно добио одликовање Жандармерије 2003. године. То је та врста посебних односа, што мислио да није нормално да син полицајац пуца на кућу у којој се налази његов отац. То се дешавало

рецимо током хапшења Слободана Милошевића. То су те посебне везе и односи. Ништа друго.

Адв. Горан Петронијевић: Значи никаквих других посебних односа са МУП-ом није било у овој реченици коју сте изнели?

Сведок Чедомир Јовановић: Не, није било осим мог великог разумевања за положај полиције, за положај самог министра, за све оно што се дешавало у ванредном стању када је полиција по 4 – 5 дана радила без икаквих средстава. Ту пре свега мислим на материјална средства, због угроженог буџета, на те ствари мислим, не мислим на нешто друго.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли ти односи које сте кажете посебно изградили са МУП-ом имају икакве везе са евентуално Вашом неком улогом или сазнањима у разрешењу случаја код хапшења Макине групе или не?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Тај случај Макине групе се везује за овај Специјални суд много више него за мене лично.

Адв. Горан Петронијевић: Не бисмо да отварамо овде, ја судија нисам поставио питање у смислу да се сада прича о томе, већ само одговор на питање.

Сведок Чедомир Јовановић: Није мени проблем да ја о томе говорим, пошто је јасно шта је позадина свега тога. Милан Обрадовић генерал српске полиције са 25 година беспрекорног искуства и данас је у ћелији Централног затвора, а да нико од особа које су наведене као сведоци није саслушан, а основ његовог задржавања у притвору је заправо спречавање утицаја на сведоке. Што се тиче саме Макине групе, ја сам са том информацијом упознат оног тренутка када ме је на Институт за безбедност позвао Брацановић, тадашњи заменик начелника посредно преко заменика министра унутрашњих послова Ненада Милића.

Председник већа: За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, ја имам примедбу на део питања господина адвоката Петронијевића и на одговор сведока због тога што се тренутно како против мене, тако још против неких особа води поступак баш везано за овај случај, а и сведок треба да да изјаву у својству сведока и у том предмету. Мислим да не би било

коректно да пре него што сведок да изјаву у том предмету било шта овом суду каже.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈУ СЕ питања која се односе на предмет посебног истражног поступка који је везан за случај злоупотребе службеног положаја изнуђивања исказа против окривљених Милана Обрадовића, Милорада Улемека и других, с обзиром да ту постоји и даље тајност поступка, а упознати смо да је сведок управо предложен од стране тужилаштва да буде саслушан као сведок у истражном поступку, тако да у том смислу нема потребе да постављате даље та питања.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, прихватам примедбу оптуженог Улемека и Вашу одлуку што је нормално. Није ми била намера, ја сам покушао да се оградим, само сам хтео да питам да ли има корелације између овога или не. Повлачим и тај део питања.

Сведок Чедомир Јовановић: Нема никакве пошто је случај хапшења осумњичених за убиство генерала Бошка Бухе није био случај који би у било чему угрожавао полицију или био за саму полицију она врста проблема у којем сам се обично појављивао ја, које се везивало за политику.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Јовановићу, када сте говорили о овом догађају са изласком Јединице ЈСО неки то зову протестом, имали смо овде сведока који то карактеришу побуном. Ми смо се сложили да је то протест, уосталом, то је тако и саопштење Владе било. Судија нисам разумео, могу да наставим, нема проблема. Занемарујем оно што колега Рајко говори. Ви сте у једном тренутку рекли у Вашем излагању да је постојала латентна опасност да Јединица из фазе мирног протеста пређе у активну фазу. То сте јуче изјавили, па бих молио да ми то појасните.

Сведок Чедомир Јовановић: Ја мислим да сам био врло јасан када сам јуче говорио. То је била побуна пошто оружане формације не могу да протестују ни у једној земљи, па ни у Србији и то тако што демонстрирају своју силу, којој ништа не може да се супротстави. Ја сам рекао да је постојала опасност да се из фазе која је била екстремна, фаза за коју није било карактеристично употреба оружја, све те околности трансформишу у оружани сукоб. Коначно, ми смо издали наредбу МУП-

у. Када кажем ми, не мислим на неке неформалне кругове, него на Владу, на министарство унутрашњих послова. Издата је наредба да се по сваку цену уколико дође до неког новог покрета, Јединица за специјалне операције заустави на Дунаву.

Адв. Горан Петронијевић: Верујте ми да није никаква зла намера, ја сам у потпуности записао тај део реченице, то се може из транскрипта видети. Дакле, та реченица је гласила односно део, «Постојала је латентна опасност да Јединица из мирног протеста пређе у активну фазу». Ја сам то записао јер сам хтео да појасним, јер сте прешли надаље на излагање које није имало везе са тим. Прихватам и да је то био део контекста који....

Сведок Чедомир Јовановић: За нас у том смислу је миран протест онај протест за који је карактеристично неупотребљавање оружја.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Јовановићу, још неколико питања из тог дела. Када сте говорили о састанку у Кули, рекли сте да је Ваша намера да тај састанак остане мимо јавности, али да се то није догодило због оних снимања и тако даље и тако даље. Можете ли да ми одговорите због чега сматрате да је тај састанак и његова садржина требала да остане мимо јавности?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам рекао да садржина састанка треба да остане мимо јавности, него да је тај састанак организован мимо јавности. У супротном би састанак био организован у Влади Републике Србије или се не би долазило у 11 или пола дванаест увече.

Адв. Горан Петронијевић: Мислите на форму састанка?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Значи тај састанак је организован у команди Јединице за специјалне операције у поноћ и неко је случајно снимио камером нас како долазимо и при том снимао ток свих тих разговора. У том смислу је тај састанак био састанак мимо јавности. Било је и других сусрета након тога. Сећам се 2003. године доста званичника је дошло у Кулу, али су ту били присутни новинари, то је састанак који има свој јавни карактер. Јасан профил. Ово није било организовано да би нас неко снимао камерама и без нашег знања, а то је незамисливо. Постоји информативна служба МУП-а, па информативна служба МУП-а саопшти да је дошло до сусрета, а не да неко одлучује да сам дистрибуира материјале по београдским телевизијама да тако воде

кампању против нас, са поруком да неке долазимо на ноге, пошто је то била порука тих дана.

Адв. Горан Петронијевић: Када сте говорили о активностима које је, колико сам ја Вас разумео, Влада предузела након протеста и како год хоћете назовите, око активирања овог једног система обезбеђења, да Јединица не би могла да пређе Дунав, ако сам добро разумео. Значи ове цистерне са бензином, митраљеска гнезда и тако даље. Да ли можете да ми одговорите када је тај и ко је тај план предложио, значи када је донет и ко га је предложио?

Сведок Чедомир Јовановић: То је план који је оперативно развило министарство унутрашњих послова које је надлежно да се супротстави злоупотреби службених овлашћења, средстава за рад и свега оног што је било карактеристично за протест Јединице за специјалне операције тј. за њихову побуну. Протест би било нешто друго. Протест би био да одбијају да доручкују или ручају, али када изађу са оружјем на улицу, онда то више није протест, то је побуна, а то оружје није њихово приватно оружје, него је то оружје које је власништво ове државе.

Адв. Горан Петронијевић: Све је то јасно. Мене само занима овај детаљ.

Сведок Чедомир Јовановић: Министарство унутрашњих послова које је било надлежно за тако нешто и које је било задужено да то спроведе.

Адв. Горан Петронијевић: Значи министарство унутрашњих послова је донело тај план?

Сведок Чедомир Јовановић: Тачно. Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је тај план био у писменој форми, да ли сте га видели, да ли знате да он постоји?

Сведок Чедомир Јовановић: Упознат са тим планом, а наравно да је морао да буде и у писменој форми, јер су све наредбе писмене.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли евентуално знате које лице га је потписало?

Сведок Чедомир Јовановић: О томе је говорио министар полиције овде. Немам никакву дилему да је био у потпуности са тим

узнат баш као што је са тим био упознат и председник Владе, као што су са тим био упознат и ја. И ја бих га потписао ако је то неопходно.

Адв. Горан Петронијевић: У односу на моменат блокаде дела ауто-пута код Газеле, да ли можете временски да определите, дакле, пре, после и евентуално у сатима, не тачно, не прецизно или данима, када је донета одлука за активирање тог плана?

Сведок Чедомир Јовановић: Та одлука је донета крајем недеље. Значи неколико дана након њиховог доласка у Београд. Оног тренутка када су пропали разговори у Кули којима је присуствовао министар полиције Михајловић и када је Јединица за специјалне операције саопштила новинарима да ни по коју цену не одустају од својих захтева.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је план активиран, односно да ли је спроведен потпуно, делимично, по Вашим сазнањима?

Сведок Чедомир Јовановић: Све припреме су биле спроведене и план би био реализован у мери у којој то зависи од министарства и нас као власти и са тим је била упозната и Јединица за специјалне операције. Речено им је то.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Јовановићу у време када Вас је овде оптужени Пејаковић, сада да не употребљавам тај термин обезбеђивао, дакле, био део Вашег обезбеђења, које се бринуло о Вашој безбедности у том тренутку, где сте Ви, на којој адреси живели или становали?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја сам живео на две адресе. Значи, не знам да ли је он био ангажован и у тренутку у ком сам ја из куће Драгољуба Марковића прешао у Бановце. Значи живео сам на две адресе, а у новембру месецу 2001. године живео сам у Бановцима. Не знам да ли је он у том кратком периоду, јер сам прешао у Бановце током октобра, да ли је он тада био ангажован у мом обезбеђењу или је био на неком од тих здравствених интервенција.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли би могли у пар реченица да не узимамо време ни већу, ни Вама, ни нама, ни публици, да нам дате кратак сиже обавеза Вашег обезбеђења у једном радном дану, класичном Вашем радном дану?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно могу да Вам дам тај кратак сиже. Долазак по мене службеним возилима. Одлазимо на посао. Враћају ме назад и та возила враћају у министарство тј. у гараже.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли неко од њих остаје са Вама испред објекта или било где?

Сведок Чедомир Јовановић: У Сурчину нико није остајао, а имао сам обезбеђење у помоћном објекту у Бановцима.

Адв. Горан Петронијевић: Због чега у Сурчину нико није остајао?

Сведок Чедомир Јовановић: Због чега нико није остајао у Сурчину, па тада није био тај степен угрожености. У Бановцима су почели да остају након побуне ЈСО-а јер је та кућа потпуно необезбеђена. Налази се на обали Дунава. У Сурчину нисмо били сами у кући. Било је још људи, али овде смо потпуно сами.

Адв. Горан Петронијевић: Када кажете било је још људи, је ли то било обезбеђење или неко од Ваших пријатеља?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Није било обезбеђење, него су биле две породице још у кући. Биле су две породице, просто још је људи ту живело. Не долазите у кућу у којој су погашена сва светла и у којој нико није био током целог дана, о томе се просто ради. У помоћним објектима су били радници који су ангажовани у пословима на фарми. Било је доста људи који су ту свакодневно били присутни, за разлику од куће у Бановцима која је на обали реке и која је изолована.

Адв. Горан Петронијевић: То је следеће питање било, Ви сте делимично одговорили. Да ли је та кућа у Сурчину господина Марковића у којој сте живели Ви у том периоду заједно са још две породице кажете, имала посебно обезбеђење?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Није имала никакво обезбеђење.

Адв. Горан Петронијевић: Или било кога ко је био обезбеђење?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Кућа није имала обезбеђење и моје обезбеђење је долазило по мене ујутру, а вратило ме увече и потом одлазило својим пословима.

Адв. Горан Петронијевић: У том периоду док сте боравили у Сурчину, та кућа, да ли можете да се изјасните временски, колико је то било?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да могу пошто сам тамо отишао након експлозије аутомобила у Авалској улици. Од фебруара месеца, а у Бановце сам се преселио у октобру.

Адв. Горан Петронијевић: Значи то је отприлике?

Сведок Чедомир Јовановић: Нешто више од пола године.

Адв. Горан Петронијевић: Око 6 месеци, можемо да узмемо као тако. Кажите ми, у том периоду, да ли сте се и евентуално колико пута, већ сте нешто и помињали, видели са овде саслушаним сведоком сарадником Љубишом Бухом званим Чуме?

Сведок Чедомир Јовановић: Врло мало, зато што као што сам већ рекао током лета месеца 2001. године ми нисмо имали више могућност одржавања тог контакта и везе која је до тада постојала. Значи, не бих могао да Вам набројим, али сигурно су то била два или три сусрета.

Адв. Горан Петронијевић: То је било следеће питање. Захваљујем. Кажите ми да ли сте у том периоду евентуално имали било какве контакте или бар видели Душана Спасојевића у близини тог места где сте становали у неком од објеката или било шта друго?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не. То је немогуће, као што сам Вам рекао да сам из те куће отишао у октобру месецу, а Спасојевић је отприлике у том периоду пуштен из Централног затвора. Значи не.

Адв. Горан Петронијевић: Значи он се у том периоду колико сам разумео налазио у затвору је ли тако?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Он се налазио у затвору.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте у периоду док сте боравили у кући господина Марковића одлазили било када, били у кафеу Котобања?

Сведок Чедомир Јовановић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Никада?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Дуго нисам ни знао шта је то.

Адв. Горан Петронијевић: Нема потребе. Господине Јовановићу, објаснили сте нам овде разлоге Вашег одласка у Централни затвор или Окружни затвор, притвор Окружног затвора Окружног суда у Београду. Рекли сте да је то било због тада ухапшеног бившег председника Милошевића и контаката са њим.

Сведок Чедомир Јовановић: Нисам рекао само то. Био сам врло прецизан. Рекао сам да сам у Централни затвор почео да одлазим због Милошевића...

Адв. Горан Петронијевић: Тачно и због проблема који су настали за то. Моје питање је управо који су то проблеми након трансфера Милошевића за Хаг, који су Вас иницирали да дођете и да...?

Сведок Чедомир Јовановић: Врло су јасни проблеми. Проблеми се везују за статус управника затвора Блануше који је формално смењен и Централни затвор остаје без управника. Са тим човеком ја сам изградио специфичан однос због природе посла који је он ту радио. Затвор нема свог управника. У затвору је изузетно компликована ситуација, при чему имамо проблем и са затворским чуварима, с обзиром да су се у новинама појавили подаци о људима који су учествовали у екстрадицији Слободана Милошевића Хашком Трибуналу. Подигнуте су кривичне пријаве против тих људи. Долази до неке интерне побуне међу њима. Дакле, то су све разлози због којих ја тамо одлазим, али истовремено тамо одлазе и неки други људи. Баш као што неки други људи одлазе и у Шилерову, али то ваљда није тема. По чему се разликује мој одлазак у Централни затвор од одласка у Централни затвор Градимира Налића који отворено тражи од затворских чувара тог јула месеца 2001. године да нас оптуже за киднаповање Слободана Милошевића из Централног затвора. Као што су 2003. године тражили затворске чуваре који ће оптуживати мене за моје сусрете са Душаном Спасојевићем. Неколико пута је о томе говорио и сам Блануша, неколико пута је Спасојевић тражио да се са њим види и исказивао своју спремност да сарађује са полицијом, али то ни по чему није изузетно и ексклузивно јер је тако нешто радио и сам у Четвртог општинском суду приликом тих рочишта која су одржавана и мислим да о томе постоји довољно материјала јер је тако нешто мање или више познато.

Адв. Горан Петронијевић: Кажите ми само овако господине Јовановићу, ако можете да одговорите на ово питање, не морате прецизно, али бар оквирно, колико сте пута били у ЦЗ-у у посети Слободану Милошевићу, а колико пута овим другим разлозима које сте навели?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не могу да Вам одговорим. Могу Вам рећи да сам практично престао тако нешто да радим по именовану новог управника Централног затвора. До тога је дошло током јесени 2001. године, а током лета након екстрадиције Слободана Милошевића не више од четири или пет пута. Не могу прецизно да кажем, али то није никаква тајна. Ја сам тамо одлазио званично у пратњи свог обезбеђења, улазио на централни улаз, значи није то била никаква мистерија и тајна акција, нити је било ко од нас имао разлог да тамо нешто крије или скрива.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је у том периоду Пејаковић био у Вашем обезбеђењу?

Сведок Чедомир Јовановић: Као што сам рекао он је формално био у мом обезбеђењу до новембра месеца 2001. године, а да ли је и када у којим ситуацијама он био у мом обезбеђењу када сам ја одлазио у Централни затвор, то не знам. О томе постоји евиденција пошто су они дужни да као чланови обезбеђења воде свој радни дневник, односно белешке и о томе обавештавају своје претпостављене.

Адв. Горан Петронијевић: Прихватам то да не можете да се сетите. Сасвим нормално.

Сведок Чедомир Јовановић: Значи, не искључујем могућност, ако је био ангажован, онда је наравно у томе учествовао.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Јовановићу, када кажете ја сам званично одлазио, да ли сте добијали какву дозволу од било ког надлежног органа, првенствено мислим на истражног судију, председника већа или било кога из суда да можете у притвору обићи лица, разговарати са њима, извести га на разговор и тако даље?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, у зависности од околности. Да, јесам. У сваком тренутку је поштован закон о реду у тим установама у којима се врши кривично санкционисање особа које се тамо налазе на издржавању затворске казне.

Адв. Горан Петронијевић: Дакле, имали сте увек дозволу за посету?

Сведок Чедомир Јовановић: Значи мене је или најављивао помоћник министра који је био надлежан за затворске установе или сам у директном контакту са управником Бланушом, на његов захтев, пошто

било је јако чудна околност, знате шта, једном приликом је Милошевићу притисак био 230 и он је одбијао да користи терапију. Одбијао је да прими затворског лекара. Тражио је да буде транспортован на војно медицинску академију. То је било са друге стране неприхватљиво за Владу јер је војно медицинска академија установа која се налази под окриљем Војске Југославије, а Војска Југославије је опструирала хапшење Слободана Милошевића и шта мислите како би изгледала ова земља данас да смо се ми поигравајући се ту са прописима и папирима устезали све док њега не одведемо на крају код лекара. Тада сам у тим ситуацијама сам ја тамо одлазио и водио га на ВМА и одатле га враћали. То су чињенице, а да ли је било неких истражних судија, односно председника судског већа који су тако нешто радили, па није постојао ниједан судија који би потписао налог да се Милошевић изведе из ћелије Централног затвора иако је била правноснажна одлука Владе Републике Србије. На крају је усмено тако нешто урађено.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Јовановићу, не говорим о трансферу, значи, говорим о Вашим посетама?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја Вам говорим о тим околностима, зато што се у тим ситуацијама институције не понашају као институције, јер ми немамо те институције. Значи, природно је да истражни судија који води поступак против Милошевића потпише налог за његово извођење оног тренутка када тако нешто одлучи Влада у складу са међународним обавезама. Он нема ништа против тога, али не би баш да буде упамћен по томе што је учествовао у екстрадицији Милошевића Хагу. Природно је да тако нешто уради полиција, али то полиција отворено не ради због тога што се плаши сукоба са војском, па се то ради онда у неким тајним полицијским акцијама, потпуно неприкладно, без икакве потребе много другачије него што то можемо да видимо сада. Значи сада се отворено сарађује са Хагом тако што се путује са београдског аеродрома. То је све оно што је било незамисливо за нас у том тренутку.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Јовановићу, рекли сте малочас....

Сведок Чедомир Јовановић: Али никада није прекршен ниједан закон. Значи сви ти одласци у Централни затвор су били врло јасни, имали су своје мотиве, имали су своје покриће у неким пословима, а да ли сам ја био срећан због тога или не то је друго питање и то није тема за ово суђење.

Адв. Горан Петронијевић: Апсолутно се слажем са Вама, према томе питање неће ићи даље у том правцу. Кажите ми они други разлози Вашег одласка у Централни затвор, које сте овде навели, малочас сте поменули да Вас је у појединим ситуацијама најављивао помоћник министра.

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте.

Адв. Горан Петронијевић: У чијој су они надлежности били?

Сведок Чедомир Јовановић: У чијој су надлежности били?

Адв. Горан Петронијевић: То проблеми који су настали након смењивања Блануше и његове оставке?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, ево сада ћу Вам рећи конкретно. Значи...

Адв. Горан Петронијевић: И одмах да не бих дужио, да ли је на Вас неко директно пренео неко овлашћење од стране министра правде, његовог помоћника, председник Владе или било кога да тај део посла обављате?

Сведок Чедомир Јовановић: О томе се води судски поступак, пошто је то у међувремену постало спорно, па је покренут судски поступак.

Адв. Горан Петронијевић: Ако је јаван, ја не знам за то. Можете рећи.

Сведок Чедомир Јовановић: Покренут је судски поступак и ја немам никакав проблем да Вам одговорим на то питање. Покренут је судски поступак.

Председник већа: Не. Немојте одговарати на то питање јер нема...

Адв. Горан Петронијевић: Нисам знао судија да се води поступак у том делу. Ја сам само...

Председник већа: Нема процесних услова ако је посебан поступак кривични, заиста нема потребе поготово што нема велике важности за овај кривични поступак.

Сведок Чедомир Јовановић: Али Вам могу рећи околности у којима се рецимо тако нешто десило. Наиме, о томе сам јуче делимично говорио и тадашњи адвокат Душана Спасојевића овде присутни Слободан Миливојевић, али и сам Спасојевић су сигнализирани спремност да сарађују са полицијом у откривању отмичара Мирослава Мишковића и решеност да у томе они помогну јер су утврдили да је Спасојевић окривљен потпуно неосновано. Ја знам да је дошло до сусрета Улемека и Спасојевића у Централном затвору на Улемеково инсистирање како је то накнадно Улемек саопштио, он лично могао да поразговара са Спасојевићем и увери се шта је од свега тога истина, јер је тврдио да је тако нешто заправо обрачун са њим преко Душана Спасојевића. 12. или 13. јула, више се не сећам тачно тог датума, али једна особа је ухапшена на Вождовцу, дан пошто је Спасојевић...

Адв. Горан Петронијевић: Ја се извињавам, да не бисте понављали...

Сведок Чедомир Јовановић: То сам хтео, околности, просто Спасојевић је послао, на рапорту код Драгише Блануше је рекао да је спреман да сарађује у два случаја. То су били случајеви минирања фотокопирнице у Земуну и то је био атентат у Будви. Рекао је да је у атентат у Будви умешана војска. Само толико. Блануша је то пренео. Не мени, ја нисам водио ту истрагу, али онима који су ту истрагу водили. Где је настао проблем. Настао је проблем у наредном дану када је пред вратима ћелије у којој се налазио Спасојевић претресом пронађено ватрено оружје код особе која је приведена на Вождовцу и прошло неколико контрола пре него што је стигла до те ћелије. То су били проблеми. Замислите да се деси нешто особи која је осумњичена за отмицу Мирослава Мишковића ко би онда оправдао оне који су тако нешто тврдили. Ми би били криви поново за све као што смо били у тако сличној ситуацији од Гавриловића до Мељака.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Јовановићу, јуче сте поменули Ваш један сусрет са оптуженим, не у овом поступку, бившим начелником РДБ-а Радомиром Марковићем и наводно тражење неке гаранције од стране њега које сте Ви прво пружили, колико сам разумео, а потом и покојни Премијер?

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Ограничили сте се да су то гаранције искључиво на безбедност њега и породице, али не и на неке активности које би могле да...?

Сведок Чедомир Јовановић: Он није...

Адв. Горан Петронијевић: Да произведу неку кривично дело, ако сам добро разумео?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно, да. То није ни тражено.

Адв. Горан Петронијевић: Само сам хтео да питам, јесам ли ја добро чуо и да ли сам добро схватио Ваш део излагања?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала. Моје питање где и када сте се са оптуженим Марковићем срели?

Сведок Чедомир Јовановић: То је био посредни, као што сам рекао, значи ја нисам рекао да сам се ја срео са Марковићем, већ да је то урадила особа која је његов блиски пријатељ, особа која је његов кум, из неког другог периода и што се мене тиче немам никакав проблем да кажем то име, али...

Адв. Горан Петронијевић: Значи, нисте директно са њим?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Он је тражио.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем. Ништа. Ја сам јуче схватио из Вашег излагања да сте директно са њим.

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Био сам врло прецизан. Тај посредник је исказао спремност Марковића да се повуче са места начелника ресора и постојање страхова који се везују пре свега за безбедност његове породице и његово лично.

Адв. Горан Петронијевић: Све сам разумео, само ова чињеница је била битна. Судија, ја ћу на овоме завршити овај део питања.

Сведок Чедомир Јовановић: Марковић је тражио разговор када је био у Централном затвору, а ја сам једном приликом отишао у Централни затвор али до тог разговора није дошло.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Јовановићу, јуче сте такође поменули, а и данас у излагању колико сам могао да пратим, то нећу цитирати, јер је потпуно иста изјава, али ћу поменути Ваш иступ у

јавности да је војска у објектима чувала ратне злочинце, између осталог и Веселина Шљиванчанина?

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Дакле, моје директно питање, која су Ваша директна сазнања, ко, где, када, у ком периоду и где је чувао Веселина Шљиванчанина?

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Горана Петронијевића јер није предмет кривичног поступка.

Адв. Горан Петронијевић: Повлачим питање, немојмо оптерећивати записник.

Сведок Чедомир Јовановић: Могу да узмем своју торбу овде са обилном документацијом и именима, фотографијама...

Председник већа: Нећемо о томе расправљати. Наставите са питањима.

Адв. Горан Петронијевић: То можемо касније да видимо, која је то фотографија, одакле је та фотографија, у ком периоду, то немојте узимати здраво за готово, али ајде, нећемо више о томе. Да ли Вам је познато након протеста Јединице за специјалне операције да је формирана нека комисија, да ли су испитивани узроци, разлози и тако даље и тако даље?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесте, направљена је комисија у складу са Черчиловом сентенцом, кад нећеш ништа да урадиш онда направи комисију.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли та сентенца важи за све комисије које су прављене или само за ту?

Сведок Чедомир Јовановић: За ту је важила.

Адв. Горан Петронијевић: За ту је важила?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је након атентата на покојног Премијера формирана нека комисија која се бавила тим проблемом?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте. Формирана је комисија која се бавила питањем пропуста обезбеђења председника Владе. Та комисија је пре свега била последица политички мотивисаних одлука. Она је била по мом мишљењу тада непотребна јер је била правно неутемељена. Истрагу су водили надлежни органи, а све остало заправо се на крају свело на настојање Жарка Кораћа да у вишечасовним разговорима са десетинама особа дође до неких детаља који су остали мимо званичне истраге, а који би можда могли бити од важности, пошто је истрага завршила свој рад, Влада је један сажети закључак усвојила, а стотине страница бележака или директних изјава је остало у Влади Републике Србије и стоји на располагању свима.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте Ви учествовали у раду те комисије или не?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Ја нисам.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем. Кажите ми да ли је та комисија радила пре окончања истраге, у току рада истражних органа судских, надлежних или након тога?

Сведок Чедомир Јовановић: Та комисија је радила током...

Адв. Горан Петронијевић: По Вашим сазнањима?

Сведок Чедомир Јовановић: Током 2003. године. Мислим да је тада већ полиција предала кривичну пријаву. Мислим да је тада већ полиција предала ту кривичну пријаву, а каква је, у којој фази се налазио сам тај кривични процес или већ како се то зове, не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Јуче сте такође изнели једну констатацију па бих молио само одговор кратак. Да ли је неко из Јединице за специјалне операције укључујући и њену команду и првенствено мислим на њену команду, могао имати директно контакта са покојним Премијером мимо Вас или да Ви то не знате?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Није могао имати директан контакт са Премијером осим тих изузетних ситуација које се везују пре свега за 5. октобар.

Адв. Горан Петронијевић: Чиме то потврђујете, ту Вашу тврдњу?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, чињеницом која ме описује као човека који је био стално уз председника Владе и чињеница да сам практично ја био тај кога су они контактирали како би остварили везу са Зораном Ђинђићем.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Јовановићу, да ли Вам је познат епилог догађаја на Копаонику након повратка покојног Премијера? Мислим, да ли Вам је познат тај догађај, да ли га имате у сећању, јер бих поставио једно врло кратко питање?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно да имам, зато што сам разговарао са Зораном. Била је субота и он се понашао као да му није напукла тетива.

Адв. Горан Петронијевић: То сте телефоном контактирали док је био на Копаонику?

Сведок Чедомир Јовановић: Јесте. Сачекао сам га у Београду тог недељног касног поподнева на ортопедској клиници. Тамо смо били присутни док је извршено дијагностицирање и ту је практично договорена операција која је одржана дан након тога. Све време сам био са њим и то су околности о којима ја могу да говорим.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је позната евентуално било каква околност или чињеница о боравку неке криминалне групе, како је то један сведок овде окарактерисао, која се бави антиквитетима на Копаонику и њиховим активностима у смислу осматрања, опсервације кретања Премијера и слично?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не. Није ми познато. Чуо сам за то накнадно али нисам уопште био у том тренутку упућен, нити је то била информација за којом би уопште неко имао потребу мене да упознаје или рецимо председника Владе.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте у том периоду разговарали са Зораном Јањушевићем, кога сте помињали овде на ту тему?

Сведок Чедомир Јовановић: На тему?

Адв. Горан Петронијевић: Догађаја на Копаонику?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, у том тренутку се финализује акција која се пре свега везује за именовање Специјалног тужиоца.

Адв. Горан Петронијевић: Не. Само реците да или не, ако можете да се сетите?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. То није била тема уопште. Значи, то заиста није била тема, неки људи који се баве антиквитетом на Копаонику. Заиста не. Накнадно, када је дошло до разних шпекулација, онда је и о томе говорено, али не у том тренутку.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли можете да се сетите у периоду догађаја око протеста Јединице ЈСО-а, која возила сте имали у обезбеђењу, Вашем личном?

Сведок Чедомир Јовановић: Не могу да се сетим ничега, осим овог једног возила, пошто тај ауто није промењен од првог до последњег тренутка.

Адв. Горан Петронијевић: Тачније, нисам хтео да будем сугестиван, да ли сте имали неко блиндирано возило?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесам.

Адв. Горан Петронијевић: Које је то возило било?

Сведок Чедомир Јовановић: То је возило министарства унутрашњих послова.

Адв. Горан Петронијевић: Које марке?

Сведок Чедомир Јовановић: «Ауди». Само та возила су коришћена.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је познато да ли је у то време покојни Премијер имао блиндирано возило?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесте.

Адв. Горан Петронијевић: Имао је?

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Сигурни сте?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, наравно пошто смо се возили колима.

Адв. Горан Петронијевић: Који је то ауто био?

Сведок Чедомир Јовановић: Стигле су четири...

Адв. Горан Петронијевић: Који је возио Премијера у то време, који је био блиндиран?

Сведок Чедомир Јовановић: Стигла су четири нова «БМВ» и он је био један од особа који је користио тај аутомобил.

Адв. Горан Петронијевић: Говорим о периоду протеста Јединице, значи крај 2001. године?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, што се тиче аутомобила који сам користио ја, он није имао једно блиндирано стакло и током вожње нам је често отпадао точак са њега. Прешао је 170 хиљада километара и мислим да се налази на отпаду у овом тренутку, ако је тема да ли сам ја имао боље возило од возила председника Владе. Не знам заиста да ли је у том тренутку, знам да смо путовали за Кулу, али да ли је то био «БМВ» или је био неки други ауто на такве ствари заиста нисам обраћао никада пажњу.

Адв. Горан Петронијевић: Јуче сте поменули да сте из Милана телефонирали господину Чанку и затражили од њега након онога што сте обавештени да се догодило са покојним Премијером, како сте рекли, да сачува место Премијера Демократској странци.

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Шта је господин Чанак у том тренутку био у Влади?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не чува Влада место Премијера. Место Премијера...

Адв. Горан Петронијевић: Ја сам разумео да сте то рекли господину Чанку.

Сведок Чедомир Јовановић: Па, наравно господину Чанку, као председнику...

Адв. Горан Петронијевић: Само ми појасните у пар реченица, ја Вас молим.

Сведок Чедомир Јовановић: Па, Зоран Ћинђић је постао председник Владе тако што му је подршку дала наша коалиција ДОС. Исто то право сам тражио од Ненада Чанка и у тренутку у којем је Зоран Ћинђић званично проглашен мртвим. Чињеница да је Зоран Ћинђић убијен за Демократску странку не сме да значи да је изгубила место председника Владе, односно ја сам био сигуран да само Демократска странка има снагу да изнесе све оне активности које смо...

Адв. Горан Петронијевић: То је у реду, али само због чега господина Чанка, то је моје питање било?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, рекао сам Вам због чега. Због...

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је његов утицај био такав у Влади или било шта, нисам баш најбоље схватио?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Ненад Чанак је био у политичком смислу веран оним идејама које су биле за нас важне. Значи, он није имао дилеме рецимо око сарадње са Хашким Трибуналом, није имао дилеме око прављења политичке дистанце у односу на Војислава Коштуницу и његове намере, значи због тога и нисам разговарао само са Чанком, разговарао сам и са неким другим људима и коначно то само по себи те вечери није било спорно. Разговарао сам и са Зораном Живковићем и са Гораном Свилановићем, ако су теме ти разговори. Са Наташом Мићић, Душаном Михајловићем.

Адв. Горан Петронијевић: Да се вратимо на период 5. октобар и након тога, сви смо били сведоци догађања која су се догодила, да ли су били изнуђени или не, то ће историја да процени. Каква је Ваша улога била у формирању кризних штабова и да ли сте евентуално у раду неког од њих учествовали?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам. Нити је било ко организовано формирао кризне штабове. Ако смо у стању да организовано формирамо кризне штабове, што онда не би постављали управне одборе и директоре, за шта ће нам кризни штаб. Кризни штабови су били последица деспотије Слободана Милошевића и терора којим су људи...

Адв. Горан Петронијевић: Ко су били људи који су формирали кризне штабове и који су чинили кризне штабове?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, рецимо како где. Можемо да пођемо, је ли имате неку...

Адв. Горан Петронијевић: Рецимо Народна банка, «Галеника»?

Сведок Чедомир Јовановић: У Народној банци није функционисао кризни штаб.

Адв. Горан Петронијевић: Упала је једна група људи наоружаних унутра?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, то није кризни штаб.

Адв. Горан Петронијевић: «Студио Б» и тако даље?

Сведок Чедомир Јовановић: Ни то није кризни штаб. Ако нас питате да ли смо ушли у неке институције...

Адв. Горан Петронијевић: Ја ћу појаснити питање, извињавам се ако сам био непрецизан. Да ли сте ушли у неке институције уз помоћ одређених наоружаних људи и друго питање ко су били они?

Сведок Чедомир Јовановић: Што се тиче наоружања, оно није постојало 5. октобра јер је Слободан Милошевић само тражио неки изговор да се обрачуна са нама. Једино оружје које се појавило 5. октобра је оружје које је пренето из полицијске станице у улици Мајке Јевросиме због пожара у ком се та зграда налазила. То оружје је пренето и депоновано у згради Скупштине града. Након тога враћено је полицији, пописано и враћено полицији. Да ли је негде остао неки комад тог оружја, то ми не можемо да знамо јер је пуно људи пре нас ушло у ту зграду. Када говорим нас, не мислим на мене лично, него мислим на неке представнике коалиције који су у том тренутку на себе преузели атрибуте власти.

Адв. Горан Петронијевић: Дакле, да ли је било наоружаних људи у пратњи Ваших људи који су улазили у институције?

Сведок Чедомир Јовановић: Да ли је било наоружаних људи у нашој пратњи или су наоружани људи били неопходни да би ушли у неке институције?

Адв. Горан Петронијевић: Сасвим свеједно.

Сведок Чедомир Јовановић: Па, ја сам био наоружан 5. октобра.

Адв. Горан Петронијевић: Шта сте имали од оружја?

Сведок Чедомир Јовановић: Имао сам оружје за које имам легалну дозволу.

Адв. Горан Петронијевић: То Вам не може нико ништа приговорити. Нормално.

Сведок Чедомир Јовановић: Ако је тема.

Адв. Горан Петронијевић: Није то тема, него је тема ко су људи који су били наоружани и који су заједно са Вама улазили у институције?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, ја нисам. Ја сам ушао у «Радио Београд» сам и тамо затекао новинара Шпичека и покренули смо програм «Радио Београда»...

Адв. Горан Петронијевић: Конкретно, да ли Вам је позната било каква улога, ја ћу набројати неколико лица, ако дозволите, нисам сугестиван, набројаћу неколико лица, а то је Љубиша Буха Чуме, Душан Спасојевић, Миле Луковић, извесни Шљука и тако даље?

Сведок Чедомир Јовановић: Апсолутно не. За та имена сам наравно чуо. За нека сам чуо пре 5. октобра, као што је то случај рецимо са Љубишом Бухом или са Средојем Шљукићем, а ова друга су ми била непозната, али мени изгледа невероватна чињеница да су управо то лица која се даде у сузавцу и јуришају на барикаде. Они нису имали никакву улогу тог дана. У Народну банку је ушао Млађан Динкић и то на позив особља Народне банке, направљени су записници и дан данас...

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је ушао са наоружаном пратњом или не?

Сведок Чедомир Јовановић: Нисам био присутан. Значи, али то питање нема никакву...

Адв. Горан Петронијевић: Добро. Нећемо даље ићи са тим.

Сведок Чедомир Јовановић: Није ушао употребом силе, ушао је на позив.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Јовановићу још само једно питање. Да ли Вам је познато да ли постоје још нека лица изузев стражара Славомира Банђура кога сте поменули који тврде да сте у више наврата били у Централном затвору у посети Душану Спасојевићу док се налазио у притвору?

Сведок Чедомир Јовановић: Како ми није познато. Био је још један човек заједно са Банђуром, који је...

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је то стражар?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесте, био је стражар који је рекао да је...

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је, извињавам се, не морате даље, довољно је. Да ли Вам је позната изјава господина Зорана Стојковића сада актуелног министра правде Републике Србије?

Сведок Чедомир Јовановић: У вези са?

Адв. Горан Петронијевић: У вези са Вашим одласцима која је публикована у штампи, у којој је дицидирано навео колико пута сте укупно били у посети Душану Спасојевићу?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, наравно да ми је познато. Зоран Стојковић је мој политички противник и он је припадник злочиначког удружења. Он је један од завереника који покушавају да униште овај Специјални суд и судски процес који се води пред њим. Значи, Зоран Стојковић врло добро зна шта сам ја радио пре 4 године, а не зна шта је он радио са првоокривљеним за убиство председника Владе. По ком то закону министар полиције или директор БИА одржавају састанке са првооптуженим у канцеларији начелника ресора јавне безбедности. Је ли то повреда закона? О чему су разговарали?

Адв. Горан Петронијевић: На који састанак мислите?

Сведок Чедомир Јовановић: Мислим на састанак са Милорадом Улемekom у ноћи у којој се он предао.

Адв. Горан Петронијевић: Мораћу онда још једно питање да поставим.

Сведок Чедомир Јовановић: Што се тиче Зорана Стојковића познато ми је то. Знам да улажу пуно напора, да врше притиске на затворске чуваре, али ја као што видите, ја сам овде и немам никакав проблем са тим чињеницама. Оно што су заправо до сада чињенице којима ја располажем, у многоме су чињенице које дискредитују оне који су злоупотребљени, а не мене самог. Значи, Банђур је сведочио у Републичком Парламенту у присуству човека који је овде изјавио да се шали и увредио овај суд. Мислим на Дејана Михајлова и у присуству Драгана Јочића. Човек који је тог дана истеран из стана који је незаконито узурпирао министарству правде, особа са проблематичном професионалном каријером, са кривичним пресудама...

Адв. Горан Петронијевић: Не морате се замарати, ја Вас молим...

Сведок Чедомир Јовановић: Па, мени је...

Адв. Горан Петронијевић: Немам разлога да Вама не верујемо, Ви сте под заклетвом овде као сведок, али само наводимо чињенице које...

Сведок Чедомир Јовановић: Да Вам кажем нешто. Многи су овде говорили под заклетвом па их није превише обавезивала, али што се тиче...

Адв. Горан Петронијевић: Када сте поменули састанак највиших државних функционера и функционера ДБ-а са оптуженима или окривљенима и тако даље, да ли Вам је позната ситуација од 31. марта 2001. године у поподневним часовима, о састанку који је одржан на Институту безбедности између оптуженог Радомира Марковића, тада актуелног министра Душана Михајловића, Горана Петровића начелника...

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Горана Петронијевића зато што злоупотребљава своја процесна овлашћења јер врло добро зна да је то предмет другог кривичног поступка и да се не може у овом кривичном

поступку користити могућност постављања питања везано за други кривични поступак.

Сведок Чедомир Јовановић: Разлика је очигледна...

Председник већа: Немојте одговарати уопште.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, ја ћу повући питање. Нећу тражити одлуку већа. Ви сте у праву да је то предмет другог поступка. Моје питање је било иницирано констатацијом сведока и одговором да је то једини случај за који он зна. Због тога сам питао. Не у смислу да се сада садржина разговора...

Председник већа: Нећемо о томе полемисати, јер је процесно забрањено говорити везано за други поступак.

Адв. Горан Петронијевић: Повлачим потпуно питање. Само још једно питање, када сте говорили о Душану Спасојевићу, рекли сте да је он финансирао неке људе који су и углавном све људе који су нешто радили против Вас.

Сведок Чедомир Јовановић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Можете ли то да појасните?

Сведок Чедомир Јовановић: Не знам шта бих даље, треба да наведем имена?

Адв. Горан Петронијевић: Да ли су то Ваши политички противници?

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Јесу, то су наши политички противници.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала Вам, ништа више.

Сведок Чедомир Јовановић: То је Српска радикална странка, то су новинари који су водили плаћене кампање против нас, то је један дневни лист и једна недељна новина, а што се тиче разлике, разлика је велика. То није урађено уз сагласност судског већа, тај сусрет у тој ноћи.

Председник већа: Право на питања има адв. Жељко Грбовић.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Може непосредно?

Председник већа: Можете непосредно постављати питања.

Адв. Жељко Грбовић: Само два кратка питања. Ви сте господине Јовановићу јуче говорили у Вашем неометаном излагању када сте сведочили, из контекста рекли сте да је припадник БИА, члан Земунског клана руководио мониторингом. Да ли ми можете објаснити шта је мониторинг?

Сведок Чедомир Јовановић: То је реч енглеског порекла која се преводи као посматрање.

Адв. Жељко Грбовић: На кога сте то мислили?

Сведок Чедомир Јовановић: Мислио сам на особу која је била задужена за ту врсту посла на оптуженог Безаревића.

Адв. Жељко Грбовић: Одакле Вам то сазнање?

Сведок Чедомир Јовановић: Из истраге која је вођена. Са резултатима истраге сам упознат.

Адв. Жељко Грбовић: У оптужници пише да је Бранислав Безаревић радник личног обезбеђења покојног Премијера, да ли је то тачно?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, то ничим не искључује оно што сам ја рекао.

Адв. Жељко Грбовић: Питам Вас да ли је то тачно да је био радник...?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Ако стоји у оптужници тачно је, пошто ја верујем у оптужницу.

Адв. Жељко Грбовић: Верујете у оптужницу?

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно.

Адв. Жељко Грбовић: И још на крају само једно питање. Реците ми да ли знате још некога из мониторинга у Институту безбедности?

Сведок Чедомир Јовановић: Не знам ни Безаревића.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала Вам.

Председник већа: Право на још једно питање адв. Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала господине председниче. Питање моје је врло конкретно, да ли је сведок овде присутни од Душана Спасојевића добио поклон, а конкретно поклон је оружје односно конкретно пиштољ?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Нисам добио. Стварно.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисам чуо?

Сведок Чедомир Јовановић: Па, не, нисам добио. Не мислите ваљда да...

Адв. Ненад Вукасовић: Нећу да мислим ништа. Хвала. Рекли сте нисам и уз Вашу дозволу морам Вас да питам за дозволу, зато што се није изјашњавао овде пред овим судом, али синоћ је...

Председник већа: Нећемо колега. Ви знате врло добро процесно...

Адв. Ненад Вукасовић: Овде се ради о сведоку у процесу овоме у коме судимо ми овде који је важан сведок...

Председник већа: Сачекајте колега прво ја да кажем. Пошто сте поменули емисију, дакле, претекст уопште не могу бити изјаве новинарима, радио емисије, телевизијске емисије, ради постављања питања. Све што је правно верификовано, на основу Законика о кривичном поступку, то је искључиво оно што је везано за кривични поступак. Према томе, све друго апсолутно нема никакве везе са овим случајем, тако да не можете то користити као претекст за постављање питања. То смо већ рашчистили у више наврата. Забрањена су таква врста питања где се користи претекст емисије, изјаве, телевизија.

Адв. Ненад Вукасовић: Не изјава. Мене занима ко је Ивана, да би смо утврдили, да би могли као сведока, да видимо ко је та жена Ивана која је сведок догађаја, то мене занима, а не шта је причао. Таман посла.

Председник већа: О чему причате? О Ивани? Каквој Ивани?

Адв. Ненад Вукасовић: Ивани која је сведок догађаја, Ивана на прозору зграде Владе која је све видела.

Председник већа: Колега, је ли причате о некој емисији или ово што је изјавио сведок?

Адв. Ненад Вукасовић: Јесте, у којој је споменута Ивана.

Председник већа: Управо је то забрањено. Ја уопште не разумем шта Ви причате.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ви не разумете. Ја разумем. Не разумемо се. Одбили сте питање. У реду је. Ово сам чуо. Хвала лепо. Немам више питања.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 20 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 15,01 ЧАСОВА

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави са извођењем процесне радње наставка саслушања сведока Чедомира Јовановића.

Право на питања сведоку Чедомиру Јовановићу имају присутни окривљени.

За реч се пре тога јавио адв. Крсто Бобот. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Судија, да ли дозвољавате само једно додатно питање за одбрану, за мене?

Председник већа: Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Питање за господина Јовановића, само конкретан случај када је он због неких својих обавеза службених или приватних, ишао ван Београда, да ли је тада обезбеђење лично ишло са њим ван Београда?

Сведок Чедомир Јовановић: Да ли је моје обезбеђење ишло са мном ван Београда?

Адв. Крсто Бобот: Да.

Сведок Чедомир Јовановић: Да. Ишло је. Само у ретким ситуацијама, немам приватне обавезе које би се везивале за одлазак изван Београда. Обично су приватне обавезе везују за одлазак у иностранство, зато сам често био у иностранству због потребе да путујем без обезбеђења. Значи, ако је постојао неки посао онда да.

Адв. Крсто Бобот: Значи ван Београда у смислу, нисам мислио иностранство, него неком граду у Србији и тако, значи обезбеђење Ваше лично је ишло са Вама?

Сведок Чедомир Јовановић: Зависи наравно, ако гостујем негде на некој телевизијској емисији и ако имам неки састанак изван града страначки или тако даље, онда је обезбеђење било присутно.

Адв. Крсто Бобот: И само још једно питање. Да ли је у оквиру тог личног обезбеђења када се путовало ван Београда био и оптужени Саша Пејаковић?

Сведок Чедомир Јовановић: Ја не утичем на распоред унутар обезбеђења. То је редован посао.

Адв. Крсто Бобот: Није то спорно, него да ли се сећате да ли је Пејаковић учествовао у Вашем личном обезбеђивању када сте ишли службено ван Београда?

Сведок Чедомир Јовановић: Ако је био тог дана ангажован свакако да је учествовао. Значи, не постоји обезбеђење које Вас обезбеђује док сте у Београду и друго обезбеђење које Вас обезбеђује изван града. Значи, ако смо били на неком службеном путу, свакако. Приватних путовања у то време нисам имао. Прво приватно путовање везује се за практично почетак зиме 2002. године.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем.

Председник већа: Право на питања као што сам рекао имају присутни окривљени. За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, због низа неистина и небулоза које је овај сведок изнео на овом суђењу, ја нећу имати питања за њега, али тражим од Вас да ме суочите са сведоком.

Председник већа: Да ли можете да кажете на које околности?

Окр. Милорад Улемек: Да. На многе околности. На околности о којима је сведок говорио да се пре 5. октобра није познавао са Душаном Спасојевићем, на околности да сам се ја срео са покојним Премијером Ђинђићем 4. октобра, на околности да се сведок није виђао са Душаном Спасојевићем, Љубишом Бухом Чуметом у периоду после 5. октобра па све до лета 2002. године, на околности о којима је сведок говорио да није одлазио у посету Централном затвору, значи Душану Спасојевићу, на околности те где је сведок говорио да није водио супругу Душана Спасојевића и њихову ћерку Јовану у Централни затвор и на околности везано за учешће у хапшењу Макине групе, то не бих помињао зато што смо то малопре расправили.

Председник већа: Добро. То је процесни предлог првоокривљеног Милорада Улемека за суочењем са сведоком Чедомиром Јовановићем. Да ли имате нешто да додате у вези тог процесног предлога?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Председник већа: Добро. Вратите се на оптуженичку клупу да завршимо са процедуром законском.

Право на изјашњење на процесни предлог првоокривљеног Милорада Улемека за суочењем са сведоком Чедомиром Јовановићем има заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја тај предлог остављам суду на оцену.

Председник већа: Надаље, да ли од присутних окривљених жели неко да искористи своје право да поставља питања сведоку Чедомиру Јовановићу? Нека подигне руку и омогућићемо му то право да искористи, постављања питања за сведока.

Констатујем да нико од присутних окривљених нема питања за сведока Чедомира Јовановића.

Након већања

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између првоокривљеног Милорада Улемека и сведока Чедомира Јовановића, а на околност противречности њихових исказа у погледу следећих чињеница:

1. да ли су се првоокривљени Милорад Улемек и сведок Чедомир Јовановић упознали раније него што тврди сведок Чедомир Јовановић,

2. да ли су били након последњег сусрета по тврдњи сведока Чедомира Јовановића и даље у било каквом контакту и да ли су били уопште, а нарочито са покојним председником Владе др. Зораном Ђинђићем на вечери у ресторану код «Цептера»,

3. да ли су заједно били у просторијама Централног затвора у посети Душану Спасојевићу у просторијама управника Централног затвора и

4. на околност противречности њихових исказа везано за остварени сусрет између првоокривљеног Милорада Улемека и др. Зорана Ђинђића 4. октобра 2000. године или је то било 5. октобра, као што тврди првоокривљени Милорад Улемек.

Председник већа: Ја ћу Вас сада упознати са тврдњама првоокривљеног Милорада Улемека везано за ове противречности које постоје у Вашем исказу у односу на његову одбрану на главном претресу. Износећи своју одбрану првоокривљени Милорад Улемек је навео да је Вас познавао, како се изразио, као клинца са Новог Београда и да Вас је у једном разговору неформалне природе питао да имате сада као одела и да се возите са џипом, а да Вас зна када сте носили фармерке и када нисте имали одређена средства као што сте имали тада и да сте му Ви одговорили да сте Ви сада у таквој позицији, без неког детаљнијег образлагања. Првоокривљени Милорад Улемек је тврдио да се сусрео први пут не 4. октобра 2000. године, пре догађаја од 5. октобра, као што

сте Ви навели у Вашем излагању приликом сведочења, са председником Демократске странке и једним од лидера ДОС-а др. Зораном Ћинђићем, већ да је то било 5. октобра и то на захтев, по његовом исказу у одбрани, Љубише Бухе званог Чуме и Душана Спасојевића који су дошли на Институт безбедности где је радио првоокривљени Милорад Улемек и да је на тај начин успостављен контакт. У својој одбрани надаље тврди да сте Ви имали контакте са Душаном Спасојевићем као и да сте ишли заједно, договарали на који начин да изађе он из притвора, да сте се договарали на једном мостићу, Остружничком мосту, да сте се раније виђали у кући Драгољуба Марковића, заједно са Љубишом Бухом и да сте разговарали о томе на који начин може да изађе из притвора Душан Спасојевић, да сте боравили у просторијама Управе Окружног затвора у Београду када сте замолили тадашњег управника Бланушу да изађе да би Ви обавили разговор са Душаном Спасојевићем у присуству првоокривљеног Милорада Улемек да би током другог разговора Ви тражили од њега да изађе и да сте обавили насамо разговор у просторијама управника Окружног затвора у Београду. Надаље, пошто сте Ви рекли да је првоокривљени дошао на ту вечеру где су били господин Цептер, Ви, Колесар, председник Владе др. Зоран Ћинђић са супругом, на 5 минута да је свратио и да је направио у суштини један инцидент приликом те вечере. За разлику од Вашег исказа, првоокривљени Милорад Улемек тврди да је он позван званично на ту вечеру приватне природе и да је био тамо позвани гост и учествовао и да је разговарао нормално о другим темама као и све ствари које су се одвијале, а поготово везано за контакте које је првоокривљени Милорад Улемек остварио са одређеним структурама привредним и безбедносним из Републике Грчке и везано за добијање неких бенефиција за Републику Србију, везано за однос са Европском унијом где су имали они одређене људе из Грчке који су одлучивали по комисијама Европске уније везано за извозно-увозне послове и помоћ директну земљама југоисточне Европе. То би биле околности на које требате да се суочите, дакле, нека изађе првоокривљени Милорад Улемек, па међусобно ћете расправити дакле та питања, гледајући један другом у очи, тако да можете овај микрофон само вратити са ове стране па се окрените један према другоме и расправите истинитост тих питања.

Сведок Чедомир Јовановић: Ово је мени велико задовољство, да могу да попричам са убицом Зорана Ћинђића.

Окр. Милорад Улемек: Ја се извињавам господине председавајући, ја заиста не желим да правим циркус од овог суђења овде, али замолите господина Јовановића да не вређа никога овде. Ја овде никога нисам вређао. То што он назива мене тим именима, то је његов лични проблем. То може да ради преко штампе.

Сведок Чедомир Јовановић: Ти си биолошка увреда. Ти кад ћутиш вређаш. Извињавам се суду.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОПОМИЊЕ СЕ сведок Чедомир Јовановић да не вређа достојанство окривљеног Милорада Улемека приликом суочења.

Дакле, тема на коју се суочавате ја сам рекао врло јасно и гласно на које околности, па ако можете у једном дијалогу, ако не можете онда реците да не можете да говорите на тај начин, али замолио бих да не долази до увреда међусобних приликом тог разговора.

Сведок Чедомир Јовановић: Ја Вам се извињавам судија, јако ми је стало до кредибилитета Специјалног суда и Вас као председника већа, али да би сте увредили нечије достојанство то претходно мора да постоји и ово је мој последњи коментар за овог што се налази преко пута мене, што није људско биће одговорићу на свако питање.

Окр. Милорад Улемек: Судија, молим Вас Ви питајте сведока, ако се њему иде у болницу нека настави овако да прича. Уопште не разумем да ли је овде неком дозвољено да вређа и да износи неке своје увредљиве ставове или треба овде да потврди све оно за шта ја говорио неистину.

Председник већа: Не. Ја покушавам заиста да омогућим суочење да се одвија према Законику о кривичном поступку. Дакле, опомена је упућена, поново Вам упућујем опомену, дакле, без тих увредљивих израза јер се мора водити рачуна о достојанству како сведока, тако и окривљеног. Према томе, ако можете да расправите то питање можете причати управо о овоме што сам рекао, на које околности се суочавате, о истинитости тврдњи ако хоћете. Ако нећете реците нећемо.

За реч се јавља адв. Срђа Поповић.

Адв. Срђа Поповић: Ја бих само предложио да опоменете и окривљеног Улемека да не може да прети сведоку у судници.

Председник већа: Изволите. Ако хоћете суочите се, ако нећете завршићемо.

Сведок Чедомир Јовановић: Наравно, ја се извињавам, спреман сам да одговорим на свако питање првооптуженог за убиство председника Владе Србије Зорана Ђинђића Милорада Улемека.

Окр. Милорад Улемек: Господине Јовановићу, ја сам већ рекао немам да Вам поставим питања, јер не знам које би питање поставио човеку који је изнео оволику неистину и небулоза за том говорницом. Ја могу да Вам кажем следеће, већи део Вашег исказа је лажан и Ви то добро знате. Ви добро знате када сте се упознали са Душаном Спасојевићем и какве сте контакте имали са њим. Ви добро знате када сам се ја први пут срео са покојним Премијером Зораном Ђинђићем. Ми се нисмо сусретали нигде, у никаквим подрумчићима, него смо се срели у центру града где је присуствовало много, много људи, који су видели тај сусрет. Даље, Ви добро знате када сте са мном одлазили у Централни затвор и због којих околности смо одлазили у Централни затвор, кога сте слали по цигарете да купи Душану Спасојевићу, коме сте доводили супругу и ћерку. Ја сам овде рекао, ја сам Вама и дан данас захвалан што сте моју супругу довели у Централни затвор да ме посети. То није спорно, али све остало што сте Ви рекли, а што је везано за посете моје и Ваше Централном затвору, чиста лаж и неистина и Ви то добро знате. Ја знам да сте се Ви трудили 2003. године да уништите све материјалне доказе који се налазе у Централном затвору да би се Ваше посете избрисале, али на нашу срећу, а можда на Вашу несрећу, нисте успели у томе. Ја даље не желим да говорим о томе због тога што се, како је овде речено води тренутно поступак пред Петим општинским судом. Богу хвала доћи ћемо и до те истине. Даље, Ваша прича да сам ја направио неки инцидент на вечери у ресторану у улици Краља Петра, о коме добро знате, ко је био присутан и како је дошло до те вечере, чиста глупост. У том ресторану је тада било пуно људи. Тај ресторан је био отворен за јавност. Нисмо ми били сами у том ресторану. Према томе, никаквог инцидента није било. Ја морам да поновим још једну ствар, мада то господин председавајући није овде навео као околност за наше суочавање, али неће ми замерити, Ваша тврдња да се ја никада нисам срео са покојним Премијером Ђинђићем. Ви би то морали да знате. То је обична небулоза. Ја Вас питам јесте ли Ви спавали 24 сата са Премијером Ђинђићем? Је ли Вама Премијер Ђинђић подносио рачуне шта ради и са ким се среће? Запитајте се господине Јовановићу зашто сте дошли до свега овога. Запитајте се мало. Изволите, слушам Вас.

Сведок Чедомир Јовановић: Па, до свега овога сам дошао због тога што је убијен Зоран Ђинђић, а ја сам позван као сведок у судском

поступку који се води против особа које су оптужене за његово убиство. Са Зораном Ђинђићем си се први пут у животу видели у ноћи између 4. и 5. октобра у улици Адмирала Гепрата и то је чињеница.

Председник већа: Колега, немојте молим Вас ометати сада суочење. Ово су забележена питања и околности, није питање било бележака. Немојте молим Вас сада прекидати. Стварно злоупотребљавате права, дођавола више.

Наставите.

Сведок Чедомир Јовановић: Ја сам само записао Ваша питања тако да то није никакав проблем. Дакле, што се тиче мојих мотива и чињеница да се ја данас налазим на овом суду, на жалост ја нисам био у стању да спречим оно што се десило 12. марта, оно што си ти урадио и организовао са Душаном Спасојевићем и са Звезданом Јовановићем, човеком који је пуцао у Зорана Ђинђића. Све што си изрекао пред овим судом једнако је вредно као и живот који си живео пре тога. Постоје институције које треба да утврде одговорност. Доказивати ономе ко је под белим чаршафом препуцао пола Београда, а потом годину дана провео у подруму своје куће, па ја не бих могао да прихватим то што си ти сада рекао ни да сам на 600 килограма оног хероина који сам са тобом и рониоцима преносио преко Дрине. То што си урадио пред овим судом помоћи ће ти или одмоћи у оној мери у којој тако нешто заслужујеш. Све што сам рекао данас овде апсолутно је истина. Вечера на коју се позиваш, није вечера на коју си био позван. Ту нису били присутни људи о којима говориш. То је био један најинтимнији круг, породичних пријатеља, човека кога си убио. Било нас је четворо и тамо си дошао непозван. У супротном реци ко те је звао. Зоран Ђинђић сигурно није, јер о теби није имао мишљење које мора имати о човеку са којим седи и вечера. То ти је сам рекао 2001. године у новембру у Кули, а то ти је поручио и својим односом према теби, између осталог и кроз чињеницу да си отпуштен из полиције, док је он био председник Владе. Ја сам забележио господине Кљајевићу питања, на која бих морао да понудим одговор, а везују се за неке конкретне околности. Значи, Милорада Улемека сам први пут у животу видео 5. октобра 2000. године. Не постоји ниједан човек у мом животу који је имао било какве везе са Милорадом Улемеком и са мном у периоду у којем сам ја живео на Новом Београду, а он био легионар у Легији странаца, ко зна где, сасвим сигурно изван Србије или место на којем сам се налазио. Његове приче о паљевини возила које сам ја користио, његове приче о мом познанству са Љубишом Бухом. Чињеница је да сам се више пута срео са Улемеком него са Бухом и да је Буха дошао у пратњи Улемека, а не некога другог. Душана Спасојевића сам упознао онако како сам то рекао. Одлазио сам

у Централни затвор у затвор у коме си се и ти налазио. Одлазио си и ти у тај Централни затвор. На сопствени захтев ти је омогућен разговор са Душаном Спасојевићем јер си тврдио да он није умешан у отмицу Мирослава Мишковића. Ти који си врло добро знао шта се ту десило, ти који си узео половину отетог новца од Мирослава Мишковића. Лагао си своје претпостављене, варао си државу, кршио си правила посла којим се бавиш. Али ваљда постоје неке институције у овом земљи које треба да дају одговоре на та питања, јер ја не волим да ми људи верују. Ја волим да се све провери, пошто сам живео у свету у ком сам видео да речи врло мало вреде. Да ли постоји још неко питање господине Кљајевићу на које ја треба да одговорим у овом суочавању или које треба да ми буде постављено?

Председник већа: Не. Нема више питања, него можете ако желите још да наставите дијалог у смислу истинитости Ваших тврдњи.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, ја нећу даље да настављам полемику са господином Јовановићем, јер се очигледно држи те приче коју је научио напамет и он је вероватно човек у агонији пошто му се све дешава ово што му се дешава. Ја Вам само кажем господине Јовановићу, тужна је следећа ситуација, тужна је ситуација да смо овде видели један дефиле најближих људи покојног Премијера који су овде били за овом говорницом, а који су се између осталог и Ви, сви бусали у јавности како треба утврдити истину, како ће се овде открити нека истина и тако даље. Тужно је да Ви који се представљате као један од најближих сарадника покојног Премијера не говорите истину. Због чега, то само Ви знате, а време ће то утврдити. Ја само имам толико.

Сведок Чедомир Јовановић: Значи немаш више ниједно питање да ми поставиш како би доказао да сам ја овде говорио неистину, а да си се ти исповедио јер си схватио да си неправедно оптужен?

Окр. Милорад Улемек: Господине Јовановићу, прво да Вам кажем једну ствар. Ја за Вас нисам ти, него Ви. Ако ја поштујем Вас, поштујте и Ви мене.

Сведок Чедомир Јовановић: Па,...

Окр. Милорад Улемек: Друго, за неког ко говори неистину немам никаква питања.

Сведок Чедомир Јовановић: Што се тиче поштовања, то је за мене увреда, та врста поштовања. Са моје стране не рачунајте ни на какво поштовање.

Председник већа: Суочење је завршено. Можете се вратити на оптуженичку клупу.

Да ли постављате захтев за накнадну трошкова поступка за сведока, превозне трошкове и изгубљену зараду?

Сведок Чедомир Јовановић: Не. Не постављам. Имам само једно питање.

Председник већа: Изволите.

Сведок Чедомир Јовановић: Када ће јавност бити упозната са проверама које су припадници министарства унутрашњих послова извршили након изјаве коју је пред овим судом дао првооптужени за убиство Зорана Ђинђића, Милорада Улемека, а везују се рецимо за све ово што сам ја сада био дужан да слушам у овом суочавању са њим?

Председник већа: Током...

Сведок Чедомир Јовановић: Када ће бити грађанима саопштена истина о судбини 600 килограма хероина? Рецимо то питање, истина о оружју које је пронађено и које је потицало из Јединице за специјалне операције које наводно није било и читав низ других података. Просто мислим да би тако нешто допринело тој потреби да заувек престанемо да живимо у друштву у којем је могуће оно што се десило 12. марта, а што се мене тиче ја сам спреман на суочавање са сваким колико год то од мене будете тражили. Извињавам се због непоштовања суда, али сам у ова два дана био само 15 минута онакав какав сам иначе.

Председник већа: Добро. Отпушта се сведок Чедомир Јовановић.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставак ће бити 13. априла 2005. године са почетком у 10,00 часова, када је планирано извођење процесне радње доказивања саслушањем сведока Владимира Поповића.

Записничар

Председник већа-судија